

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

**ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ
ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິ່ງ-ຊາຍ
05 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025)**

ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 05 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025)

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ຂຽນເປັນອັກສອນຫຍໍ້ວ່າ (ຄຊກມດ) ແມ່ນການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງຂອງລັດຖະບານທີ່ບໍ່ປະຈຳການ, ມີພາລະບົດບາດ ເປັນເສນາທິການຊ່ວຍວຽກລັດຖະບານ ໃນການສຶກສາ, ຄົ້ນຄ້ວາກຳນົດນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ນິຕິກຳ, ແຜນດຳເນີນງານ, ແຜນງານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາສິນທິສັນຍາ, ສັນຍາ ແລະ ຖະແຫຼງການຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ສິດທິເດັກ, ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງແມ່ ແລະ ເດັກ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແນ່ໃສ່ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການມີຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງໃນທຸກດ້ານ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງແມ່ ແລະ ເດັກ ຕິດພັນກັບການສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ພັດທະນາເດັກຢ່າງຮອບດ້ານ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຂະບວນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ຈັດພິມໂດຍ:

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ (ຄຊກມດ)
ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຕັ້ງຢູ່ຊັ້ນ 3 ຕຶກສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ
ຖະໜົນທ່າເດື່ອ, ເມືອງ ສີສັດຕະນາກ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ
ໂທລະສັບ: 021 316715; ແຟັກ: 021 316716

ສະຫງວນລິຂະສິດ

ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 05 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025)
ພິມປີ 2021
ພິມຄັ້ງທີ 1 (ສະບັບພາສາລາວ)
ຈຳນວນ: 1,000 ຫົວ

ສະໜັບສະໜູນການພິມໂດຍ:

ອົງການສະຫະປະຊາຊາດກອງທຶນສຳລັບປະຊາກອນ (UNFPA) ແລະ ອົງການຮ່ວມມືສາກົນ ສ. ເກົາຫຼີ (KOICA)

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 579 /ນຍ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 28.09.2021!

ດໍາລັດ

ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດ
ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025)

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ສະບັບເລກທີ 77/ສພຊ, ລົງວັນທີ 28 ພະຈິກ 2019;
- ອີງຕາມ ມະຕິກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ສະໄໝສາມັນ ປະຈຳເດືອນ ພຶດສະພາ 2021 ສະບັບເລກທີ 03/ລບ, ລົງວັນທີ 25 ພຶດສະພາ 2021;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ, ສະບັບເລກທີ 113/ຄຊກມດ, ລົງວັນທີ 08 ກໍລະກົດ 2021.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025).

ມາດຕາ 2 ມອບໃຫ້ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນ ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍ ແຜນດໍາເນີນງານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ.

ມາດຕາ 3 ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ມາດຕາ 4 ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

✶

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ສັນຕາ ວິພາວັນ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດ

ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ

ເລກທີ 207/ຄຊກມດ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 29 ກັນຍາ 2021

ບົດເນະນຳ

**ການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ
 ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025)**

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ສະບັບເລກທີ 77/ສພຊ, ລົງວັນທີ 28 ພະຈິກ 2019.
- ອີງຕາມ ດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ສະບັບເລກທີ 110/ນຍ, ລົງວັນທີ 29 ມີນາ 2017.
- ອີງຕາມ ດຳລັດລັດຖະບານ ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ສະບັບເລກທີ 77/ລບ, ລົງວັນທີ 30 ກໍລະກົດ 2021

I ຈຸດປະສົງ ແລະ ລະດັບຄາດໝາຍ

1. ເພື່ອບ່ອນອີງໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍ ທິດທາງ, ຄາດໝາຍສູ້ຊິນ ແລະ ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຈຸດພິເສດຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນ.
2. ເພື່ອກຳນົດໜ້າທີ່, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ກິນໄກການປະສານງານຂອງບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025).
3. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ແມ່ນແຜນຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງພັກຄັ້ງທີ XI, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ແຜນ

ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025) ທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ແລະ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 10 ປີ (2016-2025).

II ລັກສະນະຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025)

1. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ເປັນແຜນໄລຍະກາງ ທີ່ກຳນົດຂອບເຂດລວມໃນການສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບແບບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງຂອງແຜນແມ່ນຈະໄດ້ຜັນຂະຫຍາຍອອກເປັນແຜນດຳເນີນງານເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ປະຈຳປີ.
2. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ເປັນແຜນເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຄື: ການປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ; ການບໍ່ໃຫ້ມີການຈຳແນກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ; ການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ; ການຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການນຳໃຊ້ສະຖິຕິແຍກເພດຍິງ-ຊາຍ.
3. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ໄດ້ກຳນົດ 2 ທິດທາງລວມ, 4 ແຜນງານ, 11 ຄາດໝາຍສູ້ຊິນ, 17 ແຜນວຽກຈຸດສຸມ ແລະ ບັນດາວຽກຈຸດສຸມບຸລິມະສິດຈຳນວນໜຶ່ງ.

III ທິດທາງລວມຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025)

1. ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ XI ຂອງພັກ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025) ແລະ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 10 ປີ (2016-2025), ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດດ້ານປະຊາກອນ ແລະ ການພັດທະນາ (2019-2030).
2. ປະຕິບັດພັນທະຂອງລັດພາຄີພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ, ບົດປະກອບຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍຂອງຄະນະກຳມະການຊີດໍ ຕໍ່ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດປະຈຳໄລຍະທີ 8 ແລະ 9 ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ຂອງ ສປປ ລາວ; ຜັນຂະຫຍາຍຜົນໄດ້ຮັບການທົບທວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25, ກອງປະຊຸມສາກົນກ່ຽວກັບປະຊາກອນ ແລະ ການພັດທະນາ, ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ສິນທິສັນຍາສາກົນອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງແມ່ຍິງ.

IV ແຜນງານຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025)

1. ແຜນງານ 1: ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ປຸກຈິດສານິກ ແລະ ການພັດທະນາ ລະບົບຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.
2. ແຜນງານ 2: ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.
3. ແຜນງານ 3: ການທົບທວນ, ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງບັນດາ ນະໂຍບາຍ , ນິຕິກຳ ແລະ ການປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ສິນທິສັນຍາ ແລະ ຖະແຫຼງການຂອງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນກ່ຽວກັບສິດທິຂອງແມ່ຍິງ ທີ່ ສ ປ ປ ລາວ ເປັນພາຄີ.
4. ແຜນງານ 4: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ທີ່ຄຸ້ມຄອງວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.

V ຄາດໝາຍສູ່ຊີວິດຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025)

1. **ການພັດທະນາຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ**
 - 1) ດັດຊະນີການພັດທະນາຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 0,984
 - 2) ດັດຊະນີຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃຫ້ຫລຸດລົງເປັນ 0,430
 - 3) ດັດຊະນີການພັດທະນາແມ່ຍິງ ໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 0,675
 - 4) ຫັດສະນະຄະດີ, ຄຳນິຍົມ ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 50% ທຽບໃສ່ຜູ້ທີ່ຖືກສຳພາດທັງໝົດ.
2. **ຂະແໜງເສດຖະກິດ**
 - 2.1. **ຂະແໜງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້**
 - 1) ອັດຕາສ່ວນລາຍໄດ້ຂອງແມ່ຍິງ ໃຫ້ບັນລຸ 5.6 ລ້ານ/ຄົນ/ປີ
 - 2) ອັດຕາສ່ວນ ຊາວກະສິກອນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກ ການປູກຝັງ ເພີ່ມຂຶ້ນ 100% ໃນນັ້ນ ແມ່ຍິງ 50%, ຜູ້ຊາຍ 50% ຂອງຈຳນວນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມທັງໝົດ
 - 3) ອັດຕາສ່ວນ ຊາວກະສິກອນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກການລ້ຽງສັດ ເພີ່ມຂຶ້ນ 100% ໃນນັ້ນ ແມ່ຍິງ 45%, ຜູ້ຊາຍ 65% ຂອງຈຳນວນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມທັງໝົດ
 - 4) ອັດຕາສ່ວນຂອງແມ່ຍິງຂອງຄອບຄົວທຸກຍາກ ເຂົ້າເຖິງທີ່ດິນທຳມາຫາກິນໃຫ້ໄດ້ 50% ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບທີ່ດິນທຳມາຫາກິນທັງໝົດ

- 5) ອັດຕາສ່ວນຂອງແມ່ຍິງໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ທີ່ດິນ ປູກສ້າງ ແລະ ທຳການຜະລິດ ຢ່າງໜ້ອຍ 50% ຂອງຜູ້ມີສິດນຳໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ

2.2. ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ-ການຄ້າ

- 1) ອັດຕາການຈົດທະບຽນເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງໂດຍແມ່ຍິງ ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ໃນຂະແໜງ:
 - ກະສິກຳ ມີ 25% ໃນນັ້ນດຳເນີນໂດຍແມ່ຍິງ 15% ແລະ ຜູ້ຊາຍ 10%
 - ອຸດສາຫະກຳ ມີ 25% ໃນນັ້ນດຳເນີນໂດຍແມ່ຍິງ 10% ແລະ ຜູ້ຊາຍ 15%
 - ການບໍລິການ ມີ 25% ໃນນັ້ນດຳເນີນໂດຍແມ່ຍິງ 15% ແລະ ຜູ້ຊາຍ 10%

3. ຂະແໜງວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ

3.1. ຂະແໜງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

- 1) ດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນການເຂົ້າຮຽນຂອງນັກຮຽນອາຍຸ 5 ປີ ລະຫວ່າງ 0,97 ແລະ 1,03.
- 2) ດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກ ໖-11 ທີ່ຜ່ານ ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ໃຫ້ໄດ້ 1,00.
- 3) ດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນອັດຕາສ່ວນເຂົ້າຮຽນໃໝ່ລວມຂຶ້ນ ໖-11 ໃຫ້ບັນລຸລະຫວ່າງ 0,97-1,03
- 4) ໃຫ້ມີແມ່ຍິງ 49%, ຈົບປະຖົມບຳລຸງ ໃຫ້ມີແມ່ຍິງ 54%, ຈົບມັດທະຍົມຕົ້ນບຳລຸງ, ໃຫ້ມີແມ່ຍິງ 49%, ຈົບມັດທະຍົມປາຍບຳລຸງ, ໃຫ້ມີແມ່ຍິງ 40% ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານ ໃຫ້ມີແມ່ຍິງ 40%.

3.2. ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ

- 1) ອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ຫລຸດລຶງ ຈາກ 197/100,000 ຄົນ ເປັນ 100/100.000 ຄົນ
- 2) 80% ຂອງພົນລະເມືອງ ອາຍຸ 15-24 ປີ ໃນນັ້ນ 50% ແມ່ນແມ່ຍິງ ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນການຕິດເຊື້ອເຮສໄອວີຢ່າງຖືກຕ້ອງ.
- 3) 85% ຂອງອັດຕາເກີດລູກມີແພດຊ່ວຍຂອງກຸ່ມປະຊາກອນເປົ້າໝາຍ ໃນປີ 2025.
- 4) ອັດຕາການຈະເລີນພັນ/ການເກີດລູກໃນໄວໜຸ່ມ ຈາກ 70% ຫຼຸດເປັນ 65% ໃນປີ 2025.
- 5) ອັດຕາການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນການວາງແຜນຄອບຄົວຂອງປະຊາກອນເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 54,1% ໃນປີ 2017 ໃຫ້ໄດ້ 65% ໃນປີ 2025.
- 6) ອັດຕາຄຸມກຳເນີດ ສຳລັບແມ່ຍິງໃນໄວຈະເລີນພັນ(ທຸກວິທີ) ໃຫ້ໄດ້ 70% ແລະ ຫຼຸດອັດຕາຄວາມຕ້ອງການການບໍລິການຄຸມກຳເນີດວິທີການທີ່ທັນສະໄໝແຕ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ການບໍລິການໃຫ້ໄດ້ 15%.

- 7) ອັດຕາຄຸມກຳເນີດວິທີທັນສະໄໝ (ແມ່ຍິງກຸ່ມອາຍຸ 15-24 ປີ ທີ່ແຕ່ງງານ ຫລື ບໍ່ທັນແຕ່ງ) ໃຫ້ໄດ້ 35%.
- 8) ອັດຕາຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ວາງແຜນຄອບຄົວ (ແມ່ຍິງກຸ່ມອາຍຸ 15-49 ປີ ທີ່ແຕ່ງງານ ຫລື ບໍ່ທັນແຕ່ງ) ຫຼຸດລົງເຫຼືອ 10%.
- 9) ອັດຕາຄຸມກຳເນີດແບບທັນສະໄໝ (ແມ່ຍິງກຸ່ມອາຍຸ 15-19 ປີ ທີ່ແຕ່ງງານ) ໃຫ້ໄດ້ 45%.

3.3. ຂະແໜງແຮງງານ

- 1) ອັດຕາສ່ວນຂອງກຳລັງແຮງງານໃນໄວອອກແຮງງານທັງຍິງ ແລະ ຊາຍ ເຂົ້າເຖິງການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ໄລຍະສັ້ນ ໃນເກນອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ:
 - ໃນຂົງເຂດກະສິກຳ ເປັນແມ່ຍິງ 34% ແລະ ຜູ້ຊາຍ 66%.
 - ຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ເປັນແມ່ຍິງ 29% ແລະ ຜູ້ຊາຍ 71%.
 - ຂົງເຂດການບໍລິການ ເປັນແມ່ຍິງ 56% ແລະ ຜູ້ຊາຍ 44% .
- 2) ອັດຕາສ່ວນຂອງແຮງງານທັງຍິງ ແລະ ຊາຍ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຜ່ານການທົດສອບ ແລະ ຍັງຢືນສົມໄສງານ ຕາມມາດຕະຖານສົມໄສງານແຫ່ງຊາດ ໃນເກນອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ:
 - ຂົງເຂດກະສິກຳ ເປັນແມ່ຍິງປະມານ 36,8% ແລະ ຜູ້ຊາຍ 63,2%;
 - ຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ເປັນແມ່ຍິງປະມານ 6,5% ແລະ ຜູ້ຊາຍ 93,5%;
 - ຂົງເຂດການບໍລິການ ເປັນແມ່ຍິງປະມານ 67% ແລະ ຜູ້ຊາຍ 33%.
- 3) ອັດຕາການຈັດທາງານຂອງກຳລັງແຮງງານ ທັງຍິງ ແລະ ຊາຍ ໃນກິດຈະກຳເສດຖະກິດ ໃນເກນອາຍຸ 15 ປີ ຂຶ້ນໄປ:
 - ຂະແໜງກະສິກຳ ເປັນຍິງ 35% ແລະ ຊາຍ 65%
 - ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ເປັນຍິງ 33% ແລະ ຊາຍ 67%
 - ຂະແໜງບໍລິການ ເປັນຍິງ 37% ແລະ ຊາຍ 63%

3.4. ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

- ອັດຕາສ່ວນຂອງແມ່ຍິງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນ ງານ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການຕອບໂຕ້ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນໄພພິບັດ ໃຫ້ໄດ້ 30% ຂອງ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ
- ອັດຕາສ່ວນຂອງແມ່ຍິງໃນຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມ ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ໄພພິບັດຈາກການກະທຳມະນຸດ ກວມເອົາ 30% ຂອງຕຳແໜ່ງຜູ້ນຳທັງໝົດ

- ອັດຕາສ່ວນແມ່ຍິງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ທຳມະຊາດ ແລະ ໄພພິບັດຈາກການກະທຳມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ກວມເອົາ 40% ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ
- ອັດຕາສ່ວນແມ່ຍິງໄດ້ຝຶກອົບຮົມໃນເຕັກໂນໂລຊີກະສິກຳ ທີ່ປະຢັດພະລັງງານ ແລະ ແບບຍືນຍົງກວມເອົາ 50% ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ

3.5. ຂົງເຂດຊົນນະບົດ

- ອັດຕາສ່ວນແມ່ຍິງໃນຂະແໜງການ ໃນຂັ້ນຊຸມຊົນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກທັກສະດ້ານ/IT ແລະ ການສຶກສາດ້ານພາວະຜູ້ນຳ ມີຈຳນວນເພີ່ມຂຶ້ນ.
- ອັດຕາສ່ວນແມ່ຍິງໃນຂັ້ນຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບ ພາວະຄວາມເປັນຜູ້ນຳ, ການສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງມີຈຳນວນເພີ່ມຂຶ້ນ.

3.6. ວຽກປົນອ້ອມຫຼາຍຂະແໜງການ

1) ສ້າງແມ່ຍິງໃນຕຳແໜ່ງນຳພາ-ຄຸ້ມຄອງໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະຂັ້ນ

- ຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ບັນຈຸສັບຊ້ອນເຂົ້າໃນຕຳແໜ່ງນຳພາ-ຄຸ້ມຄອງຂັ້ນຕ່າງໆ:
 - o ສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະມາຊິກສະພາປະຊາປະຊາຊົນແຂວງ ກວມ 30% ຂຶ້ນໄປ.
 - o ການນຳທີ່ເປັນເພດຍິງຂັ້ນສູນກາງ ກວມ 30% ຂຶ້ນໄປ.
 - o ການນຳທີ່ເປັນເພດຍິງຂັ້ນແຂວງ ກວມ 20% ຂຶ້ນໄປ.
 - o ການນຳທີ່ເປັນເພດຍິງຂັ້ນເມືອງ ກວມ 20% ຂຶ້ນໄປ.
 - o ການນຳທີ່ເປັນເພດຍິງຂັ້ນບ້ານ ກວມ 10% ຂຶ້ນໄປ.
- ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບທາງດ້ານກົດໝາຍໃຫ້ມີແມ່ຍິງ 30% ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບທັງໝົດ
- ອັດຕາສ່ວນຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ ດ້ວຍການຝຶກອົບຮົມໄລຍະສັ້ນ ໃນນັ້ນແມ່ຍິງ 40% (ແຍກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ)
- ສູ້ຊົນໃຫ້ພະນັກງານເພດຍິງ ໄດ້ຍົກລະດັບທິດສະດີການເມືອງໃນລະດັບຕ່າງໆ ເພີ່ມຂຶ້ນ 15-20% ຂຶ້ນໄປ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບທັງໝົດ

2) ຂອບນະໂນຍາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

- ບັນດາຂະແໜງການໄດ້ເຊື່ອມເອົາວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາ 5 ປີ ຂອງຂະແໜງການຕົນໄດ້ 80% ແລະ ສາມາດສ້າງເປັນແຜນງານສະເພາະໄດ້ 60% ຂອງບັນດາ ຂະແໜງການທັງໝົດ ພ້ອມທັງໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
- ບັນດາທ້ອງຖິ່ນໄດ້ເຊື່ອມເອົາວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຕົນໄດ້ 40% ແລະ ສາມາດສ້າງເປັນແຜນງານສະເພາະໄດ້ 60% ຂອງບັນດາທ້ອງຖິ່ນທັງໝົດ ພ້ອມທັງໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
- ບັນດາກົດໝາຍຂອງຂະແໜງການໄດ້ມີການປັບປຸງໂດຍເຊື່ອມສານວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍເຂົ້າໄປ ໃຫ້ໄດ້ 30% ຂອງກົດໝາຍທີ່ມີການປັບປຸງ.
- ບັນດານິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ ຂອງຂະແໜງການໄດ້ມີການປັບປຸງ ໂດຍເຊື່ອມວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໄປ 50% ຂອງບັນດາຂະແໜງການ.
- ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງບັນດານະໂຍບາຍ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບຄວາມກ້າວຫນ້າຂອງແມ່ຍິງ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນຂະແໜງການຍຸຕິທຳ, ຂະແໜງ ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ຂະແໜງນິຕິບັນຍັດ ເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວາມໜັກແໜ້ນຂອງບັນດານິຕິກຳຕ່າງໆ.

3) ການປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ສິນທິສັນຍາສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ

- ຂໍ້ສະເໜີແນະ ຂອງຄະນະກຳມະການຊີດໍ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ໄດ້ຖືກໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍໂດຍຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ 60% ໃນແຕ່ລະປີ.
- ມະຕິຕົກລົງຂອງຄະນະກຳມະການເພື່ອສະຖານະພາບຂອງແມ່ຍິງ (CSW) ໃນການຜັນຂະຫຍາຍຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25 ໄດ້ຮັບການເຊື່ອມສານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ 60% ໃນແຕ່ລະປີ.

4) ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

- 80% ຂອງ ຄຸກມດ ແລະ ເສນາທິການຊ່ວຍວຽກ ຢູ່ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈເລິກເຊິ່ງຕໍ່ກັບພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.
- 80% ຂອງ ເສນາທິການຊ່ວຍວຽກ ຄຸກມດ ຢູ່ ຂັ້ນຂະແໜງການ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການສ້າງ, ເຊື່ອມວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ນິຕິກຳ ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

- 80% ຂອງ ຄຸນນະພາບ ແລະ ເສນາທິການຊ່ວຍວຽກ ຢູ່ຂັ້ນ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນການຂຽນບົດລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສິນທິສັນຍາ, ສັນຍາ ແລະ ຖະແຫລງການ ໃນຂັ້ນຂອງຕົນ
- 80% ຂອງ ຄຸນນະພາບ ແລະ ເສນາທິການຊ່ວຍວຽກ ຢູ່ຂັ້ນ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດານະໂຍບາຍ, ນິຕິກຳ, ແຜນດຳເນີນງານ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງ ຂະແໜງການຕົນທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.
- ຈຳນວນບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄວາມຊຳນານ ແລະ ເປັນຕົວແບບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ໄດ້ 12 ພາກສ່ວນ.

3.7. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຄາດໝາຍທີ່ກຳນົດໃນແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ໃຫ້ບັນລຸຜົນສຳເລັດ.

VI ວຽກຈຸດສຸມຕົ້ນຕໍທີ່ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຄາດໝາຍ ໃນແຜນດຳເນີນແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025)

- 1. ວຽກໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ປູກຈິດສຳນຶກ ແລະ ການພັດທະນາ ລະບົບຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.**
 - 1.1. ສ້າງເອກະສານ/ຄູ່ມືໃນການປູກຈິດສຳນຶກວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃຫ້ກັບ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ອານາດການປົກຄອງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນ.
 - 1.2. ສ້າງ ຫຼື ຜະລິດສື່ໂຄສະນາຜ່ານສື່ຕ່າງໆ ທີ່ເປັນການສົ່ງເສີມໃຫ້ສັງຄົມເຫັນຄວາມສຳຄັນໃນການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເປັນຕົ້ນ: ລາຍການວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ, ວາລະສານ, ຫັງສືພິມ, ເວັບໄຊ ແລະ ເຟສບຸກ.
 - 1.3. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ປູກຈິດສຳນຶກ ຜ່ານສື່ມວນຊົນຕ່າງໆ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການສ້າງຂະບວນການທີ່ຕິດພັນກັບວັນສຳຄັນຂອງແມ່ຍິງ.
 - 1.4. ຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ພັດທະນາຖານຂໍ້ມູນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບແບບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ທີ່ລັດຖະບານມີພັນທະຕ້ອງລາຍງານໃນແຕ່ລະໄລຍະ.
 - 1.5. ສ້າງ ຫຼື ປັບປຸງຖານຂໍ້ມູນແຕ່ລະຂະແໜງການ ໂດຍນຳໃຊ້ສະຖິຕິແຍກເພດ, ອາຍຸ, ພູມລຳເນົາ.

2. ວຽກສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

- 2.1. ເອົາໃຈໃສ່ສະໜອງນະໂຍບາຍທຶນການສຶກສາ, ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ຫ້ຮັກສາກຽມໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງທີ່ທຸກຍາກດ້ອຍໂອກາດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການອອກໂຮງຮຽນກາງຄັ້ນ ທັງເປັນການສົ່ງເສີມໃຫ້ເຂົ້າເຖິງການສຶກ

ສາ; ສະໜອງທຶນນະໂຍບາຍໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ອອກໂຮງຮຽນໄດ້ຮັບການອົບຮົມວິຊາຊີບ ສາມາດປະກອບອາຊີບສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ກັບຕົນເອງ ແລະ ຄອບຄົວ.

- 2.2. ປັບປຸງຫຼັກສູດ ການຮຽນ-ການສອນ ໂດຍການເຊື່ອມເອົາທັດສະນະບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມ ເພື່ອເປັນການປຸກຈິດສໍານຶກຕັ້ງແຕ່ຍັງນ້ອຍ.
- 2.3. ສືບຕໍ່ເອົາໃຈໃສ່ເຜີຍແຜ່ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການກວດທ້ອງ ແລະ ເກີດລູກບໍ່ເສຍຄ່າ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ໂດຍສະເພາະຜູ້ຍິງໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ແລະ ທຸກຍາກ; ພ້ອມທັງປະຕິບັດນະໂຍບາຍການເກີດລູກ ແລະ ປິ່ນປົວເດັກບໍ່ເສຍຄ່າ, ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ປົກຄຸມທົ່ວ ປະເທດ ໂດຍສະເພາະຜູ້ຍິງໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ແລະ ທຸກຍາກ.
- 2.4. ທົບທວນ, ປັບປຸງ ນະໂຍບາຍ, ນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບ ການນໍາໃຊ້ແຮງງານເພດຍິງ ແລະ ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ເພດຍິງ ໂດຍໃຫ້ການປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການກົດຂີ່ຂູດຮົດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ-ຟື້ນຟູ ໃນກໍລະນີມີຄວາມຮຸນແຮງເກີດຂຶ້ນກັບແຮງງານເພດຍິງ.
- 2.5. ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ສີມືແຮງງານ ແລະ ການການທົດສອບສີມືແຮງງານ ຕາມມາດຕະຖານສີມືແຮງງານແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ດຸ່ນດ່ຽງ ຍິງ-ຊາຍ ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ເພື່ອສາມາດປະກອບອາຊີບສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ກັບຕົນເອງ ແລະ ຄອບຄົວ ຫຼຸດພື້ນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກເທື່ອລະກ້າວ.
- 2.6. ສົ່ງເສີມແມ່ຍິງ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ເຕັກນິກວິຊາການ ເປັນຕົ້ນ: ການຜະລິດກະສິກຳ, ປູກຝັງ, ລ້ຽງສັດ, ຫັດຖະກຳ, ການບໍລິການເງິນ, ດຳເນີນທຸລະກິດ, ການທະນາຄານ, ພາສີ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທຸລະກິດ ພ້ອມທັງຄົ້ນຄວ້າສ້າງນະໂຍບາຍໃນການເຂົ້າເຖິງແຫລ່ງທຶນ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງແມ່ຍິງ.
- 2.7. ເອົາໃຈໃສ່ຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກ ການຜະລິດກະສິກຳ, ເຕັກນິກຫັດຖະກຳ, ເຕັກນິກແປຮູບຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ.
- 2.8. ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແມ່ຍິງຢູ່ໃນຂັ້ນບ້ານ ແລະ ພະນັກງານລັດຖະກອນ, ພ້ອມນັ້ນກໍໃຫ້ ທົບທວນ, ປັບປຸງມາດຕະການທີ່ມີຢູ່ ແລະ ອອກມາດຕະການພິເສດຊົ່ວຄາວ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ກ້າວໄປສູ່ຕໍາແຫນ່ງ ຄຸ້ມຄອງ ໃນຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຂະແໜງການລັດທຸກຂັ້ນ.

3. ວຽກທົບທວນ, ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງບັນດາ ນະໂຍບາຍ , ນິຕິກຳ ແລະ ການປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ສິນທິສັນຍາ ແລະ ຖະແຫຼງການຂອງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນກ່ຽວກັບສິດທິຂອງແມ່ຍິງ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

- 3.1. ທົບທວນບັນດາກົດໝາຍຕ່າງໆເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາສາກົນທີ່ເປັນ ລາວເປັນພາຄີ ພ້ອມທັງປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການສ້າງກົດໝາຍໃໝ່ ຫຼື ການປັບປຸງກົດໝາຍ ພ້ອມທັງສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກົນໄກຕິດຕາມຊຸກຍູ້ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບແບບການຈໍາແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ.

- 3.2. ເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບແບບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ບັນດາສິນທິສັນຍາ, ສັນຍາ, ຖະແຫຼງການ ຂອງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ລວມທັງການປະຕິບັດພັນທະໃນການລາຍງານແຕ່ລະໄລຍະ.
- 3.3. ສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີການພົວພັນຮ່ວມມືກັບປະເທດເພື່ອນມິດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນເພື່ອຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອເຂົ້າໃສ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.
- 4. ວຽກສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ທີ່ຄຸ້ມຄອງວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.**
- 4.1. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ບັນດາ ຄະນະ ຄຊກມດ, ຄກມດ ແລະ ເສນາທິການຊ່ວຍວຽກແຕ່ລະຂັ້ນ ກ່ຽວກັບຕິດຕາມຊຸກຍູ້, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການປະເມີນຜົນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານ ນິຕິກຳ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນດຳເນີນງານ, ແຜນງານ, ສິນທິສັນຍາ ແລະ ຖະແຫຼງການສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ ທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.
- 4.2. ສ້າງຕົວແບບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ໄດ້ 12 ພາກສ່ວນ.

VII ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ

1. ແຜນງານທີ 1 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ປູກຈິດສຳນຶກ ແລະ ການພັດທະນາ ລະບົບຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

- 1.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.1 ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ປູກຈິດສຳນຶກໃນທົ່ວສັງຄົມໃຫ້ຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈເລິກເຊິ່ງ ແລະ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນໃນການມີສ່ວນຮ່ວມປະຕິບັດວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ມອບໃຫ້ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ເປັນຫຼັກ ປະສານສົມທົບກັບ ບັນດາຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.
- 1.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.2 ພັດທະນາລະບົບຂໍ້ມູນ ແລະ ຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ມອບໃຫ້ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ປະສານສົມທົບກັບສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ບັນດາຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງ ຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນ ໂຄງການ, ກິດຈະກຳ ແລະ ມີງົບປະມານຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

2. ແຜນງານທີ 2 ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

- 2.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.1 ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງເຂົ້າເຖິງການສຶກສາເທົ່າທຽມກັບເພດຊາຍ ແລະ ເດັກຊາຍ ເພື່ອອັດຊ່ອງຫວ່າງດັດສະນີຄວາມສະເໝີພາບໃນການສຶກສາ ແລະ ໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໄດ້ຮັບການ

ພັດທະນາຄວາມຮູ້ ມອບໃຫ້ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງ ຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນ, ໂຄງການ, ກິດຈະກຳ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

- 2.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.2 ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ ມອບໃຫ້ ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງຕົນເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນ ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.
- 2.3. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.3 ພັດທະນາກຳລັງແຮງງານ ແລະ ອາຊີບ ຂອງແມ່ຍິງ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ສາມາດສ້າງລາຍໄດ້ໜັ້ນຄົງ ແລະ ມີກຽດສັກສີໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ມອບໃຫ້ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມເປັນຫຼັກ ປະສານສົມທົບກັບສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ, ສູນກາງສະຫະພັນກຳມະບານລາວ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.
- 2.4. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.4 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດໃຫ້ແມ່ຍິງ ມອບໃຫ້ ກະຊວງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ-ການຄ້າ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງຕົນເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນ ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.
- 2.5. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.5 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແມ່ຍິງໃນຂະແໜງການ/ໃນຂັ້ນຊຸມຊົນໂດຍຜ່ານການພັດທະນາທັດສະດານ IT ແລະ ການອົບຮົມດ້ານພາວະຜູ້ນຳ ມອບໃຫ້ ກະຊວງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການສື່ສານ ປະສານສົມທົບສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການສາຍຕັ້ງ ຂອງຕົນເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນ ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.
- 2.6. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.6 ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງຍິງ ,ຊາຍ ,ເດັກຊາຍ ແລະ ເດັກຍິງ ຈາກໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມອບໃຫ້ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການສາຍຕັ້ງ ຂອງຕົນເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນ ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.
- 2.7. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.7 ສ້າງແມ່ຍິງໃນຕຳແໜ່ງນຳພາ-ຄຸ້ມຄອງໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະຂັ້ນ ມອບໃຫ້ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ, ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ປະສານສົມທົບກັບ ຄະນະຈັດຕັ້ງສູນກາງພັກ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນ ແລະ ບັນດາ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນ ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

2.8. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.8 ການເຂົ້າເຖິງຂະບວນການຍຸຕິທຳຢ່າງສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ມອບໃຫ້ ກະຊວງຍຸຕິທຳ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ, ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

3. ແຜນງານ 3 ການທົບທວນ, ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງ ບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ ແລະ ການປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ສົນທິສັນຍາ ແລະ ຖະແຫຼງການຂອງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນກ່ຽວກັບສິດທິຂອງແມ່ຍິງ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ

3.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.1 ຂອບນະໂນຍາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ມອບໃຫ້ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ປະສານສົມທົບກັບ ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນ ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

3.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.2 ປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ສົນທິສັນຍາສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ ມອບໃຫ້ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ປະສານສົມທົບກັບ ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນ ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

3.3. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.3 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ມອບໃຫ້ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ປະສານສົມທົບກັບ ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນ ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

4. ແຜນງານ 4 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.

4.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 4.1 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ມອບໃຫ້ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ປະສານສົມທົບກັບ ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

4.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 4.2 ປັບປຸງກົນໄກການປະສານງານ, ລະບຽບການປະສານງານ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ແລະ ວ່ອງໄວ ລະຫວ່າງກົນໄກທີ່ເຮັດວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ມອບໃຫ້ ຄະນະກຳມາທິການ

ແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ປະສານສົມທົບກັບ ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ຄາດໝາຍ, ວຽກງານຈຸດສຸມໃຫ້ເປັນ ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້.

VIII ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

1. ການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ຕ້ອງບັນພັນຖານການເຊື່ອມວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຄື: ການນຳເອົາບົດບາດຍິງ-ຊາຍ/ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນການວາງນະໂຍບາຍ, ນິຕິກຳ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳ ລວມທັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການສະຫຼຸບລາຍງານ ເພື່ອສ້າງໂອກາດໃຫ້ເພດຍິງ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາເທົ່າທຽມກັບເພດຊາຍ.
2. ການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ຕາມຫຼັກການ:

- 1) ການປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

ການປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ສາມາດດຳເນີນດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ ແລະ ວິທີການ ເຊັ່ນ ການເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ, ເຊື່ອມສານທັດສະນະບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ກຳນົດເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນ, ຜະລິດສື່, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງໃນທ້ວສັງຄົມ ແລະ ຄອບຄົວ, ສ້າງກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເພື່ອປັບປ່ຽນພຶດຕິກຳ, ວັດທະນະທຳ, ຮີດຄອງປະເພນີ, ຄວາມເຊື່ອ, ທັດສະນະຄະຕິ ທີ່ເປັນການໜີ້ນປະໝາດ, ຈຳແນກ ແລະ ກົດໜ່ວງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.

- 2) ການບໍ່ໃຫ້ມີການຈຳແນກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

- ການສ້າງຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ;
- ການສ້າງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ;
- ການເຊື່ອມສານທັດສະນະບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານ;
- ການຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງ, ຄອບຄົວ ແລະ ບຸກຄົນ ເຮັດໜ້າທີ່ສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ;
- ການສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການສ້າງເງື່ອນໄຂເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຈຳແນກ.

- 3) ການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

ການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແມ່ຍິງ ດ້ວຍການສ້າງໂອກາດໃຫ້ຍິງ ໄດ້ຮັບການສຶກສາ, ຝຶກອົບຮົມ, ພັດທະນາ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມເຄື່ອນໄຫວໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານໃນສັງຄົມ ແລະ ຊີວິດຄອບຄົວ ໂດຍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ເທົ່າທຽມກັບເພດຊາຍໃນເງື່ອນໄຂດຽວກັນ.

4) ການຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

- ໃຫ້ບຸລິມະສິດແກ່ແມ່ຍິງ ໃນກໍລະນີທີ່ມີມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂຄືກັນກັບຜູ້ຊາຍ;
- ກຳນົດ ອັດຕາສ່ວນແມ່ຍິງ ເຂົ້າໃນຕຳແໜ່ງນຳພາ, ຄຸ້ມຄອງ;
- ສ້າງ, ບຳລຸງ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ;
- ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແມ່ຍິງ ໄດ້ຮັບການອຸດໜູນ ແລະ ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ.

5) ການນຳໃຊ້ສະຖິຕິແຍກເພດຍິງ-ຊາຍ

ການນຳໃຊ້ສະຖິຕິແຍກເພດຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ, ຕົວເລກ ແລະ ດັດສະນີ ກ່ຽວກັບຍິງ-ຊາຍ ທີ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງ, ຄວາມສະເໝີພາບ ໃນສະຖານະພາບຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍໃນທຸກ ດ້ານຂອງການດຳລົງຊີວິດ ເຂົ້າໃນການກຳນົດນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ກິດ ຈະກຳ, ໂຄສະນາ, ຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນຜົນຄວາມຄືບໜ້າຂອງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນແຕ່ລະ ໄລຍະ.

3. ງົບປະມານທີ່ຮັບໃຊ້ໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ແມ່ນບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຈັດສັນງົບປະມານຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ ບົນພື້ນຖານຫຼັກການຈັດສັນງົບປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ.

IX ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຕິດຕາມຊຸກຍູ້

ກົນໄກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການຕິດຕາມຊຸກຍູ້ ປະເມີນຜົນ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມພາກທີສາມ ມາດຕະການ ແລະ ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນຂໍ້ II ແລະ ຂໍ້ III ຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025).

X ການສ້າງແຜນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານ

1. ບັນດາ ຄຸກມດ ສ້າງແຜນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນຂະ ແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕົນ ພ້ອມທັງສະຫຼຸບລາຍງານ ໃຫ້ ຄຸກມດ ຊາບເປັນແຕ່ລະໄລຍະ:
- ສ້າງແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ສົ່ງໃຫ້ ຄຸກມດ ພາຍໃນວັນທີ 30 ພຶດສະພາ ຂອງ ທຸກໆ ປີ.
 - ສະຫຼຸບລາຍງານປະຈຳໄຕມາດ ແລະ ວາງທິດທາງແຜນການ ໄຕມາດຕໍ່ໄປ ສົ່ງໃຫ້ ຄຸກມດ ພາຍໃນວັນທີ 10 ຂອງເດືອນສຸດທ້າຍຂອງໄຕມາດ (ມີນາ, ມິຖຸນາ, ກັນຍາ ແລະ ທັນວາ).

- ສະຫຼຸບຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ 6 ເດືອນຕົ້ນປີ ແລະ ແຜນການ 6 ເດືອນທ້າຍປີ ໃຫ້ ຄຊກມດ ພາຍໃນວັນທີ 30 ພຶດສະພາ ຂອງທຸກໆ ປີ.
 - ສະຫຼຸບຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນຕົນ ປະຈຳປີ ສົ່ງໃຫ້ ຄຊກມດ ພາຍໃນວັນທີ 30 ພະຈິກ ຂອງທຸກໆປີ.
2. ຄຊກມດ ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃຫ້ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ປະຈຳແຕ່ລະໄລຍະ.
- ສະຫຼຸບລາຍງານປະຈຳໄຕມາດ ແລະ ວາງທິດທາງແຜນການ ໄຕມາດຕໍ່ໄປ ສົ່ງໃຫ້ ລັດຖະບານ ພາຍໃນວັນທີ 20 ຂອງເດືອນສຸດທ້າຍຂອງໄຕມາດ.
 - ສະຫຼຸບຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ 6 ເດືອນຕົ້ນປີ ແລະ ແຜນການ 6 ເດືອນທ້າຍປີ ແລະ ຄາດຄະເນທິດທາງແຜນການປີຕໍ່ໄປ ສົ່ງໃຫ້ ລັດຖະບານ ພາຍໃນວັນທີ 15 ມິຖຸນາ ຂອງທຸກໆປີ.
 - ສະຫຼຸບຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນຕົນ ປະຈຳປີ ແລະ ແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນປີຕໍ່ໄປ ສົ່ງໃຫ້ ຄຊກມດ ພາຍໃນວັນທີ 15 ທັນວາ ຂອງທຸກໆປີ.
3. ໂຄງຮ່າງ ແລະ ແບບຟອມໃນການສະຫຼຸບລາຍງານ ປະຈຳໄຕມາດ, 6 ເດືອນ ແລະ ປີ ຄຊກມດ ອອກແບບ ແລະ ສົ່ງໃຫ້ ຄຊກມດ ຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນຕ່າງຫາກ.

ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ
ປະທານ

ສຈ.ປອ. ກິແກ້ວ ໄຂຄຳພິທູນ

ສາລະບານ

ອາລຳພະບິດ	I
ພາກທີໜຶ່ງ: ສະຫຼຸບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບ	
ຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ III (2016-2020)	1
I. ສະພາບແວດລ້ອມສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ພາຍໃນ	1
1. ສະພາບແວດລ້ອມສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ	1
2. ສະພາບແວດລ້ອມພາຍໃນປະເທດ	2
II. ຜົນສຳເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ	
05 ປີ ຄັ້ງທີ III (2016-2020)	2
1. ແຜນງານທີ 1: ພັດທະນາຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ສະຖິຕິແຍກເພດ, ການເຮັດບົດສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ	2
2. ແຜນງານທີ 2: ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ປູກຈິດສຳນຶກໃຫ້ມວນຊົນ	3
3. ແຜນງານທີ 3: ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃນຕຳແໜ່ງຕັດສິນບັນຫາ, ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດໃຫ້ແມ່ຍິງ...	3
3.1. ດ້ານນິຕິກຳ ແລະ ຍຸດທະສາດ	4
3.2. ແມ່ຍິງໃນຕຳແໜ່ງນຳພາຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕັດສິນບັນຫາ	5
3.3. ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ	5
3.4. ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກ	8
3.5. ການມີວຽກເຮັດງານທຳ	9
3.6. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດ	10
3.7. ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ	10
4. ແຜນງານທີ 4: ການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ	11
5. ແຜນງານທີ 5: ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດທີ່ເຮັດວຽກສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ	13
6. ແຜນງານທີ 6: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ	14
III. ຕີລາຄາດ້ານດີ, ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້	16
1. ຕີລາຄາດ້ານດີ.	16
2. ຕີລາຄາຂໍ້ຄົງຄ້າງ	16
3. ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້	17
ພາກທີສອງ: ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບ ຍິງ-ຊາຍ	
5 ປີ ຄັ້ງທີ III (2016-2020)	18
I. ສະພາບແວດລ້ອມ ພາກພື້ນ, ສາກົນ ແລະ ພາຍໃນ	18
1. ສະພາບແວດລ້ອມ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ	18
2. ສະພາບແວດລ້ອມພາຍໃນ	18
II. ຈຸດໝາຍລວມ ແລະ ແຜນງານ ຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ	
05 ປີ ຄັ້ງທີ III (2016-2020)	19
1. ຈຸດໝາຍລວມ, ຕົວຊີ້ບອກ ແລະ ແຜນງານ	19
1.1. ຈຸດໝາຍລວມ	19
1.2. ທິດທາງລວມ	19
1.3. ຄາດໝາຍສູ້ຊົນ	20
1.4. ແຜນງານ	21

2.	ບັນດາແຜນວຽກຈຸດສຸມ, ຄາດໝາຍ ແລະ ວຽກຈຸດສຸມ ທີ່ຈະບັນລຸແຜນງານຕ່າງໆ	21
2.1.	ແຜນງານ 1: ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ປູກຈິດສຳນຶກ ແລະ ການພັດທະນາລະບົບຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	21
2.1.1.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.1: ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ປູກຈິດສຳນຶກໃນທົ່ວສັງຄົມໃຫ້ຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈເລິກເຊິ່ງ ແລະ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນໃນການມີສ່ວນຮ່ວມປະຕິບັດວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ	21
2.1.2.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.2: ພັດທະນາລະບົບຂໍ້ມູນ ແລະ ຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ	23
2.2.	ແຜນງານ 2: ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ	24
2.2.1.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.1: ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງເຂົ້າເຖິງການສຶກສາເທົ່າທຽມກັບເພດຊາຍ ແລະ ເດັກຊາຍ ເພື່ອອັດຊ່ອງຫວ່າງດັດສະນີຄວາມສະເໝີພາບໃນການສຶກສາ ແລະ ໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຄວາມຮູ້	24
2.2.2.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.2: ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ	25
2.2.3.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.3: ພັດທະນາກຳລັງແຮງງານ ແລະ ອາຊີບ ຂອງແມ່ຍິງໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ສາມາດສ້າງລາຍທີ່ໜັ້ນຄົງ ແລະ ມີກຽດສັກສິໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ	26
2.2.4.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.4: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດໃຫ້ແມ່ຍິງ	28
2.2.5.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.5: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແມ່ຍິງໃນຂະແໜງການ/ໃນຂັ້ນຊຸມຊົນໂດຍຜ່ານການພັດທະນາທັດສະດານ IT ແລະ ການອົບຮົມດ້ານພາວະຜູ້ນຳ	29
2.2.6.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.6: ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງຍິງ, ຊາຍ, ເດັກຊາຍ ແລະ ເດັກຍິງ ຈາກໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ	29
2.2.7.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.7: ສ້າງແມ່ຍິງໃນຕຳແໜ່ງນຳພາ-ຄຸ້ມຄອງໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະຂັ້ນ	30
2.2.8.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.8: ການເຂົ້າເຖິງຂະບວນການຍຸຕິທຳຢ່າງສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ	31
2.3.	ແຜນງານ 3: ການທົບທວນ, ປັບປຸງ, ສ້າງບັນດານິຕິກຳ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ສິນທິສັນຍາ ແລະ ຖະແຫຼງການຂອງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນກ່ຽວກັບສິດທິຂອງແມ່ຍິງທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ	33
2.3.1.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.1: ຂອບນະໂນຍາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ	33
2.3.2.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.2: ປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ສິນທິສັນຍາສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ	34
2.3.3.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.3: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ	35
2.4.	ແຜນງານ 4: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນຄຸ້ມຄອງວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ	36
2.4.1.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 4.1: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ	36
2.4.2.	ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 4.2: ປັບປຸງກົນໄກການປະສານງານ, ລະບົບການປະສານງານໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ແລະ ວ່ອງໄວ ລະຫວ່າງກົນໄກທີ່ເຮັດວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ	38

ພາກທີສາມ: ມາດຕະການ ແລະ ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	39
I. ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	39
1. ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 48	39
2. ຫຼັກການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ	39
3. ການເຊື່ອມສານວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ	39
4. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ	39
5. ຫຼັກການຈັດສັນງົບປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ	40
6. ສະຖິຕິບົດບາດຍິງ-ຊາຍ	40
7. ແຫຼ່ງທຶນ	40
II. ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	41
1. ຄຸກມດ	41
2. ຄຸກມດ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ	41
III. ການຕິດຕາມຊຸກຍູ້, ປະເມີນຜົນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານ	45
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1	46
ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 1 : ສະມາຊິກສະພາ	46
ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 2 : ແມ່ຍິງໃນຕໍາແໜ່ງນໍາພາ-ຄຸ້ມຄອງ ໃນຂັ້ນຕ່າງໆ ປີ 2021	47
ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 3 : ແມ່ຍິງໃນຕໍາແໜ່ງນໍາພາ-ຄຸ້ມຄອງ ໃນຂັ້ນຕ່າງໆ ປີ 2020	47
ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 4 : ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນເວທີສາກົນ ປີ 2019	48
ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 5 : ອັດຕາການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ	48
ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 6 : ແມ່ຍິງ ແລະ ໄວໜຸ່ມຍິງ-ຊາຍ ທີ່ຢູ່ໃນເກນອາຍຸເຮັດວຽກ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ວິຊາຊີບ 2016-2020	49
ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 7: ການຈັດຫາງານ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ	49
ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 8: ການມີວຽກເຮັດງານທຳ ຂອງພົນລະເມືອງລາວ ໃນເກນອາຍຸ 25-64 ປີ, ປີ 2017	49
ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 9: ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອ (ປີ 2018- ມິຖຸນາ 2020)	50
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2	51
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3	53
ເອກະສານອ້າງອີງ	56

ອາລຳພະບົດ

ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 10 ປີ (2016-2025) ແລະ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 05 ປີ ຄັ້ງທີ III (2016-2020) ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ໂດຍດຳລັດ ສະບັບ ເລກທີ 79/ລບ, ລົງວັນທີ 28 ມີນາ 2016 ເຊິ່ງທັງສອງເອກະສານດັ່ງກ່າວແມ່ນການຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງ ປະຊຸມ ໃຫຍ່ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ຄັ້ງທີ X, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020) ໄດ້ກຳນົດຂອບວຽກໃນການສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການ ລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ເພື່ອການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກລົງເທື່ອລະ ກ້າວ ໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້າ.

ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 05 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ສະບັບນີ້ ເປັນແຜນ ສືບຕໍ່ຈາກແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 05 ປີ ຄັ້ງທີ III (2016-2020) ເປັນການຜັນຂະຫຍາຍ ວິໄສທັດ 2030 ກໍ່ຄືແຜນຍຸດທະສາດຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 10 ປີ (2016-2025) ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະ ກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025), ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດດ້ານປະຊາກອນ ແລະ ການພັດທະນາ (2019-2030), ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ບັນດາຂໍ້ສະເໜີແນະນຳ ຂອງ ອົງການ ສະຫະປະ ຊາຊາດ ຕໍ່ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດປະຈຳໄລຍະທີ 8 ແລະ 9 ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການລຶບລ້າງ ທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ, ຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25, ກອງປະຊຸມສາກົນ ກ່ຽວກັບປະຊາ ກອນ ແລະ ການພັດທະນາ (ICPD), ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDGs) ໂດຍສະເພາະ ເປົ້າໝາຍທີ 5: ບັນລຸຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທຸກຄົນ, ການປະຕິບັດບັນດາ ສິນທິສັນຍາ/ຖະແຫຼງການສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ ທີ່ຕິດພັນກັບການສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມສະ ເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ.

ແຜນດຳເນີນງານສະບັບນີ້ປະກອບມີ 02 ທິດທາງລວມ ແລະ 05 ຄາດໝາຍສູ້ຊົນ ດັ່ງນີ້:

ທິດທາງລວມຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ:

- 1) ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ XI ຂອງພັກ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025) ແລະ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 10 ປີ (2016-2025), ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດດ້ານປະຊາກອນ ແລະ ການພັດທະນາ (2019-2030).
- 2) ປະຕິບັດພັນທະຂອງລັດພາຄີພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ, ບົດປະກອບ ຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍຂອງຄະນະກຳມະການຊີດໍ ຕໍ່ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດປະຈຳໄລຍະທີ 8 ແລະ 9 ໃນການຈັດຕັ້ງປະ ຕິບັດ ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ຂອງ ສປປ ລາວ; ຜັນຂະຫຍາຍຜົນໄດ້ຮັບ ໃນການທົບທວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25, ກອງປະຊຸມສາກົນກ່ຽວ ກັບປະຊາກອນ ແລະ ການພັດທະນາ ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ສິນທິສັນຍາສາກົນອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວກັບສິດຂອງແມ່ຍິງ.

¹ Convention on the Elimination of all forms of Discrimination Against Women (CEDAW)

² Concluding Observations of the CEDAW Committee of the United Nations

³ Beijing Declaration and Platform For Action+25 (BPFA+25)

ຄາດໝາຍສູງຂຶ້ນຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ:

- 1) ການປັບປຸງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ສະຖິຕິກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນລະດັບຊາດ, ລະດັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;
- 2) ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການແບບຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ຂອງທຸກພາກສ່ວນການຈັດຕັ້ງພັກ-ລັດ, ລັດວິສາຫະກິດ, ພາກທຸລະກິດ ເອກະຊົນ, ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ແລະ ມວນຊົນ.
- 3) ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຕາມ 5 ວິທີການທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນມາດຕາ 20 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍຄື:
 - ການປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ
 - ການບໍ່ໃຫ້ມີການຈຳແນກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ
 - ການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ
 - ການຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ
 - ການນຳໃຊ້ສະຖິຕິແຍກເພດຍິງ-ຊາຍ
- 4) ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ IT ເພື່ອເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງ, ການປະສານງານ ແລະ ການຕິດຕາມ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຢ່າງເປັນລະບົບໃນທົ່ວປະເທດ.
- 5) ແມ່ຍິງໃນຕຳແໜ່ງຄຸ້ມຄອງນຳພາ ແລະ ຕັດສິນບັນຫາ ໃນອົງການຈັດຕັ້ງພັກ-ລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ໃນຂັ້ນຕ່າງໆ ມີຈຳນວນເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍ 25-30%;
- 6) ສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະມາຊິກສະພາ ປະຊາຊົນແຂວງ ກວມ 30% ຂຶ້ນໄປ.
- 7) ເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງດີຂຶ້ນສາມາດຫຼຸດພື້ນຈາກຄວາມທຸກຍາກຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ມີການດຳລົງຊີວິດທີ່ປອດໄພ ໂດຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດ; ເພີ່ມການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການທີ່ມີຄຸນນະພາບດ້ານການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ການເຂົ້າເຖິງຂະບວນການຍຸຕິທຳ ຢ່າງສະເໝີພາບ, ປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.
- 8) ບົດປະກອບຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍຂອງຄະນະກຳມະການຊີດິສາກິນ ຕໍ່ ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດປະຈຳໄລຍະທີ 10 ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບການຜັນຂະຫຍາຍ 50%.
- 9) ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫລງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25 ໃນ ສປປລາວ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໄດ້ຮັບການຜີຍແຜ່ກວມ 60%.
- 10) ຄຸນນະພາບ ນຳເອົາແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 05 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ໄປຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ໄດ້ 80% ຂອງ ຄຸນນະພາບ ທັງໝົດ.
- 11) ສົ່ງເສີມ ແລະ ຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃນວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.

¹ Sustainable Development Goals (SDGs)

ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 05 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025)
ປະກອບມີ 03 ພາກ:

- ພາກທີ I: ສະຫຼຸບຕີລາຄາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 05 ປີ ຄັ້ງທີ III (2016-2020).
- ພາກທີ II: ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 05 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025).
- ພາກທີ III: ມາດຕະການ ແລະ ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ເນື້ອໃນແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 05 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ປະກອບມີ 04 ແຜນງານດັ່ງນີ້:

- ① ແຜນງານ 1:** ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ປຸກຈິດສຳນຶກ ແລະ ການພັດທະນາ ລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ;
- ② ແຜນງານ 2:** ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງໃຫ້ມີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ;
- ③ ແຜນງານ 3:** ການທົບທວນ, ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງ ບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ ແລະ ການປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ສິນທິສັນຍາ ແລະ ຖະແຫຼງການຂອງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນກ່ຽວກັບສິດທິຂອງແມ່ຍິງ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ ແລະ
- ④ ແຜນງານ 4:** ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ທີ່ຄຸ້ມຄອງວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.

¹ Sustainable Development Goals (SDGs)

ພາກທີໜຶ່ງ: ສະຫຼຸບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 05 ປີ ຄັ້ງທີ III (2016-2020)

I. ສະພາບແວດລ້ອມສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ພາຍໃນ

1. ສະພາບແວດລ້ອມສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ

ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນພື້ນຖານທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອພັດທະນາຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ກ້າວໄປສູ່ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ທັງເປັນປັດໄຈໜຶ່ງ ປະກອບສ່ວນໃນການລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ. ບັນດາປະເທດໃນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໄດ້ເອົາໃສ່ໃຈຕໍ່ວຽກງານຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ດ້ວຍການສຸມໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບົດປະກອບຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍຂອງຄະນະກຳມະການຊີດໍ ຕໍ່ບົດລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ, ກໍຕົກຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ໃນກອບຂອງອາຊຽນ ບັນດາປະເທດ ໄດ້ມີການຮັບຮອງເອົາແຜນດຳເນີນງານກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງສິດທິຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ສິດທິເດັກ ເຊິ່ງປະກອບມີ 16 ແຜນງານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍຄຳໝັ້ນສັນຍາ, ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສັງຄົມຂອງປະຊາຄົມອາຊຽນ, ສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ໂອກາດທີ່ເທົ່າທຽມກັນສຳລັບທຸກຄົນ. ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ໄດ້ມີຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາສິນທິສັນຍາ, ຖະແຫຼງການ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ຕິດພັນກັບສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງແມ່ຍິງ ເຊັ່ນ: ວຽກງານລຶບລ້າງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ, ການຕ້ານການຄ້າມະນຸດໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ແລະ ວຽກງານອື່ນໆ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງແມ່ຍິງຈະໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ແລະ ປົກປ້ອງຢ່າງເທົ່າທຽມກັນກັບເພດຊາຍ.

ເຖິງວ່າລັດຖະບານຫລາຍປະເທດຈະໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃຫ້ມີຄວາມຄືບໜ້າໃນຫຼາຍໆດ້ານ ແຕ່ກໍຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍປະການເປັນຕົ້ນ: ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ໃນສັງຄົມຈຳນວນໜຶ່ງຍັງມີການຈຳແນກ, ແມ່ຍິງໃນຕຳແໜ່ງນຳພາ-ຄຸ້ມຄອງ ຍັງກວມຈຳນວນໜ້ອຍກວ່າເພດຊາຍຫລາຍ; ແມ່ຍິງ 1 ໃນ 5 ຄົນ ທີ່ມີອາຍຸລະຫວ່າງ 15-49 ປີ ທີ່ເຄີຍແຕ່ງງານຫຼືຍັງຢູ່ໃນສະຖານະແຕ່ງງານ ໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຮຸນແຮງທາງຮ່າງກາຍ ຫຼື ທາງເພດໂດຍຄູ່ຮ່ວມຊີວິດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ມີຄວາມໃກ້ຊິດໃນປະຈຸບັນຫຼືໃນ 12 ເດືອນຜ່ານມາ, ຄວາມຮຸນແຮງດັ່ງກ່າວເກີດຂຶ້ນຫຼາຍໃນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ (24,3%). ການລະບາດໃນທົ່ວໂລກຂອງ ພະຍາດອັກເສບປອດເຊື້ອຈຸລາໂລກສາຍພັນໃໝ່ (COVID-19) ເຮັດໃຫ້ມີຜົນກະທົບໃນຫຼາຍມິຕິຕໍ່ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ຕໍ່ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍໃນທຸກຂົງເຂດ ເຊັ່ນ: ສຸຂະພາບ ແລະ ເສດຖະກິດ, ຄວາມປອດໄພ ແລະ ການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ; ວຽກງານເບິ່ງແຍງດູແລທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ຂອງແມ່ຍິງໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຍ້ອນການປິດໂຮງຮຽນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຜູ້ສູງອາຍຸ. 60% ຂອງແມ່ຍິງທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ຂົງເຂດເສດຖະກິດທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ, ເຮັດວຽກຢູ່ໃນຕະຫຼາດແຮງງານທີ່ບໍ່ປອດໄພ ມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຈະຕົກຢູ່ໃນຄວາມທຸກຍາກ.

⁵ Concluding Observations of the CEDAW Committee of the United Nations

⁶ Report of the Secretary-General E/CN.6/2020/3

2. ສະພາບແວດລ້ອມພາຍໃນປະເທດ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 05 ປີ ຄັ້ງທີ III (2016-2020) ໄດ້ດຳເນີນໄປໃນສະພາບການເສດຖະກິດ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ການຂະຫຍາຍຕົວບໍ່ໄດ້ຕາມຄາດໝາຍ, ຍັງປະເຊີນກັບໄພນໍ້າຖ້ວມຢ່າງໜັກໜ່ວງ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດອັກເສບປອດເຊື້ອຈຸລາໂລກສາຍພັນໃໝ່ (ໂຄວິດ -19), ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ- ຊາຍໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ສະແດງອອກ ສປປ ລາວ ມີກົນໄກລະດັບຊາດ ແລະ ມີບັນດາກົດໝາຍນະໂຍບາຍນິຕິກຳ ຍຸດທະສາດ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຂັບເຄື່ອນວຽກງານດັ່ງກ່າວ, ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງເຮັດໃຫ້ ດັດສະນີການພັດທະນາຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 0,927 ໃນປີ 2019; ດັດສະນີຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຫລຸດລົງເປັນ 0,459 ໃນປີ 2019; ດັດສະນີການພັດທະນາແມ່ຍິງ ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 0,589 ໃນປີ 2019. ຄຽງຄູ່ກັບຜົນສຳເລັດນັ້ນ, ກໍຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍທີ່ຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂ ເປັນຕົ້ນ: ຈຳນວນແມ່ຍິງໃນຕຳແໜ່ງຕັດສິນ ບັນຫາ, ການຈ້າງງານເພດຍິງ, ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ, ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສາທາລະນະສຸກຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງ ທຶນ ແລະ ທີ່ດິນເພື່ອທຳການຜະລິດ, ການເຂົ້າເຖິງຂະບວນການຍຸຕິທຳຢ່າງສະເໝີພາບ ເຊິ່ງບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕິດພັນ ກັບງົບປະມານ, ຊັບພະຍາກອນມະນຸດເພື່ອລົງທຶນເຂົ້າໃນວຽກພັດທະນາ, ສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ຄວາມ ສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຂອງແມ່ຍິງທີ່ມີຢ່າງຈຳກັດ.

II. ຜົນສຳເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 05 ປີ ຄັ້ງທີ III (2016-2020)

1. ແຜນງານທີ 1: ພັດທະນາຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ສະຖິຕິແຍກເພດ, ການເຮັດບົດສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ (ຄຊກມດ) ໃນຖານະເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ ໃນວຽກສິດທິແມ່ຍິງ ແລະ ສິດທິເດັກ ໄດ້ປັບປຸງກາໜາຍຂອງ ຄຊກມດ ໃໝ່ສຳເລັດ ແລະ ນຳໃຊ້ໃນລະດັບ ຄຊກມດ ແລະ ບັນດາ ຄກມດ ແຕ່ລະຂັ້ນ.

ໃນບັນດາຂະແໜງການ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງຖານຂໍ້ມູນຂອງຂະແໜງການຕົນ ເປັນຕົ້ນ: ປັບປຸງແບບຟອມການເກັບກຳຂໍ້ມູນໂດຍນຳໃຊ້ສະຖິຕິແຍກເພດ ເພື່ອນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ໃນການປະເມີນສະຖານະພາບຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ສ້າງບັນດານະໂຍບາຍ, ນິຕິກຳ ແລະ ຍຸດທະສາດຕ່າງໆ. ໄດ້ດຳເນີນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ດ້ານບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ທີ່ຕິດພັນກັບພາລະບົດບາດຂອງຂະແໜງການຕົນເປັນຕົ້ນ: ການສຶກສາກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວິຊາສະເພາະທາງດ້ານການແພດທີ່ຕິດພັນກັບການໃຫ້ບໍລິການປະຊາຊົນໃນການປິ່ນປົວ ແລະ ຮັກສາສຸຂະພາບໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ; ບົດວິໄຈ ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໃນຂະແໜງການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການເຊິ່ງບົດສຶກສາດັ່ງກ່າວຍົກໃຫ້ເຫັນສາຍພົວພັນລະຫວ່າງການຄ້າ ແລະ ບົດບາດຍິງ-ຊາຍໃນ ສປປ ລາວ ໃນຂະແໜງອຸດສະຫະກຳ-ການຄ້າ; ບົດຄົ້ນຄ້ວາຄວາມຕ້ອງການບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໃນການຜະລິດກະສິກຳ, ແມ່ຍິງທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າໃນການຜະລິດກະສິກຳ, ຄວາມຕ້ອງການບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໃນວຽກງານສົ່ງເສີມເຕັກນິກກະສິກຳ ປີ 2018 ແລະ ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ຂົງເຂດອາຊຽນໃນຂະແໜງກະສິກຳ. ບົດຄົ້ນຄ້ວາ “ຄວາມຄິດເຫັນຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນຕໍ່ການປະຕິບັດວຽກງານສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ຂອງຂະແໜງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ”.

2. ແຜນງານທີ 2: ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ປຸກຈິດສໍານຶກໃຫ້ມວນຊົນ

ເອກະສານໂຄສະນາ: ສໍາເລັດຄູ່ມືສໍາລັບຝັກອົບຮົມການເຊື່ອມສານບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໃນກິດຈະການຈັດຕັ້ງຂະແໜງການພາຍໃນ; ຮ່າງຄູ່ມືຝັກອົບຮົມສິນທິສັນຍາຊີດໍ; ຮ່າງຄູ່ມືການໂຄສະນາການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ, ປຶ້ມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ (ຈໍານວນ 1,000 ຫົວ), ສໍາເລັດຄູ່ມືການສ້າງແຜນການ ແລະ ງົບປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ປຶ້ມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ (ຈໍານວນ 4,000 ຫົວ), ປຶ້ມບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດປະຈໍາໄລຍະທີ 8-9 ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈໍາແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃນ ສປປ ລາວ (ຈໍານວນ 500 ຫົວ) ແລະ ປຶ້ມບົດປະກອບຄໍາເຫັນມ້ວນທ້າຍຕໍ່ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ; ແຜນພັບພາລະບົດບາດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ຈໍານວນ 1,000 ອັນ, ໂປສເຕີ, ປະຕິທິນສັງລວມການເຄື່ອນໄຫວໃນແຕ່ລະປີຂອງ ຄຊກມດ.

ສ້າງ ແຜນພັບ ແລະ ໂປສເຕີ ເປັນຕົ້ນ: ແຜນພັບ ໂຄສະນາ ກ່ຽວກັບ ສິດ ແລະ ພັນທະໃນການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກກອງທຶນປະກັນສັງຄົມ ທີ່ເອົາໃຈໃສ່ດ້ານບົດບາດຍິງ-ຊາຍ; ໂປສເຕີຄາດ ໂຄສະນາ ກ່ຽວກັບການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຫຼື ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອສໍາລັບແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ໂດຍສະເພາະແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍເພດຍິງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ຄູ່ມື:

- ສ້າງຄູ່ມືກົດບາດຍິງ-ຊາຍ ວຽກງານພາຍໃນ, ວຽກງານໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ແລະ ວຽກງານພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ ໄດ້ທັງໝົດ 121 ຄົນ, ຍິງ 76 ທ່ານ, ຊາຍ 45 ທ່ານ.
- ສ້າງຄູ່ມືການສ້າງແຜນການ ແລະ ງົບປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໄດ້ 06 ທ່ານ (ຍິງ) ພ້ອມທັງຝັກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານແຜນການການເງິນ ແລະ ພະແນກ ຄຸກມດ ຈາກຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ 103 ທ່ານ, ຍິງ 77 ທ່ານ ແລະ ຊາຍ 26 ທ່ານ.

ການໂຄສະນາຜ່ານວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ, ວາລະສານ ແລະ ໜັງສືພິມ: ໄດ້ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ການສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ໂດຍຜ່ານລາຍການວິທະຍຸເປັນຕົ້ນ: ລາຍການວິທະຍຸ FM ຊື່ລາຍການ “ພັດທະນາສິ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ”, ບັນດາວາລະສານ ແລະ ໜັງສືພິມ ຂອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ.

ຈັດຕັ້ງການເຜີຍແຜ່ ແລະ ປຸກຈິດສໍານຶກ: ໃຫ້ບັນດາ ຄຸກມດ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ນັກຮຽນນັກສຶກສາ ແລະ ແມ່ຍິງລາວບັນດາເຜົ່າ ດ້ວຍການຈັດກອງປະຊຸມ, ສໍາມະນາຂັ້ນຕ່າງໆທີ່ມີເນື້ອໃນປິ່ນອ້ອມ: ວິໄສທັດຮອດປີ 2030, ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ (2016-2025) ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 05 ປີຄັ້ງທີ III (2016-2020), ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈໍາແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ, ບົດປະກອບຄໍາເຫັນມ້ວນທ້າຍຕໍ່ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດປະຈໍາໄລຍະທີ 8 ແລະ 9 ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈໍາແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນ ສປປ ລາວ, ຖະແຫລງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25 ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ອື່ນໆທີ່ເປັນຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.

3. ແຜນງານທີ 3: ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃນຕໍາແໜ່ງຕັດສິນບັນຫາ, ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດໃຫ້ແມ່ຍິງ

3.1. ດ້ານນິຕິກຳ ແລະ ຍຸດທະສາດ

ກົດໝາຍ: ສຳເລັດການສ້າງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ສະບັບເລກທີ 77/ສພຊ, ລົງວັນທີ 28 ພະຈິກ 2019, ກົດໝາຍດັ່ງກ່າວປະກອບດ້ວຍ VII ພາກ, 4 ໝວດ ແລະ 47 ມາດຕາ; ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ກົດໝາຍສະບັບນີ້ໄດ້ກຳນົດຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນ 11 ດ້ານ ຄື: (1)ການເມືອງ-ການປົກຄອງ (2)ເສດຖະກິດ (3)ວັດທະນະທຳ (4)ການສຶກສາ ແລະ ກິລາ (5)ສາທາລະນະສຸກ (6)ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ (7)ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (8)ການປ້ອງກັນຊາດ ແລະ ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ (9)ການຕ່າງປະເທດ (10)ສາຍພົວພັນຄອບຄົວ ແລະ (11)ການຮ້ອງທຸກ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ຍົກສູງສິດທິ ແລະ ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບອັນແທ້ຈິງລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ໃນເງື່ອນໄຂ ແລະ ໂອກາດທີ່ເທົ່າທຽມກັນ, ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຍິງ ແລະ ຊາຍ, ລຶບລ້າງທຸກການກະທຳທີ່ເປັນການຈຳແນກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ປັບປຸງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 71/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ທັນວາ 2016 ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 6 ຂໍ້ທີ 11, ມາດຕາ 33 ແລະ 34. ປັບປຸງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທີ່ດິນ (ສະບັບປັບປຸງ) ເລກທີ 70/ສພຊ, ລົງວັນທີ 21 ມິຖຸນາ 2019, ພາກທີ 4 ໝວດທີ 2 ມາດຕາທີ 100. ປະມວນກົດໝາຍແພ່ງສະບັບເລກທີ 55/ສພຊ, ລົງວັນທີ 26 ທັນວາ 2018 ພາກທີ 8 ການສືບທອນມໍລະດົກ, ໝວດທີ 1 ຫຼັກການສືບທອດມູນມໍລະດົກ, ມາດຕາ 574 ຜູ້ສືບທອດມູນມໍລະດົກ ຕາມກົດໝາຍຂໍ້ 2 ຜົວຫຼືເມຍຂອງເຈົ້າມູນມໍລະດົກທີ່ຍັງມີຊີວິດ

ສ້າງນິຕິກຳເພີ່ມ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ເນື້ອໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ ໃນມາດຕາ 126 ວ່າດ້ວຍການກວດກາສຸຂະພາບຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ຊາວຜູ້ອອກແຮງງານ ຢູ່ ສປປ ລາວ ທັງຍິງ ແລະ ຊາຍ ໄດ້ຮັບການກວດສຸຂະພາບ ເປັນປົກກະຕິ ໜຶ່ງຄັ້ງຕໍ່ປີ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 24 ຂອງດຳລັດ ວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແຮງງານ ສະບັບເລກທີ 22/ລບ, ລົງວັນທີ 5 ກຸມພາ 2019 ແລະ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍແຮງງານ.

ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ: ສຳເລັດການສ້າງວິໄສທັດຮອດປີ 2030, ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ (2016-2025) ແລະ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 05 ປີ ຄັ້ງ ທີ່ III (2016-2020) ເຊິ່ງຖືກຮັບຮອງໂດຍດຳລັດຂອງລັດຖະບານສະບັບເລກທີ 79/ລບ, ລົງວັນທີ 28 ມີນາ 2016 ພ້ອມນັ້ນກໍໄດ້ອອກແຈ້ງການແນະນຳໃຫ້ ບັນດາຄະນະກຳມາທິການ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ນຳໄປຜັນຂະຫຍາຍເຂົ້າໃນແຜນຍຸດທະສາດຂອງຂະແໜງການໄດ້ 18 ກະຊວງ, 16 ອົງການ ແລະ 18 ແຂວງ ແລະ ສາມາດສ້າງເປັນແຜນຍຸດທະສາດສະເພາະຂອງຂະແໜງການ ໄດ້ 6 ກະຊວງຄື: ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງພາຍໃນ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີ ການ-ສັງຄົມ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ 6 ແຂວງ.

ການເຊື່ອມທັດສະນະບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນແຜນງານ ແລະ ກົດຈະກຳ: ສ້າງຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມການສ້າງແຜນການ ແລະ ງົບປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນນັ້ນ ສ້າງໄດ້ຄູ່ຝຶກການສ້າງແຜນການ ແລະ ງົບປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍຈຳນວນ 6 ທ່ານ (ຍິງ), ພ້ອມທັງຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ພະນັກງານແຜນການ, ການເງິນ ແລະ ພະແນກ ຄຸກມດ ຈາກຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ 103 ຄົນ, ຍິງ 77 ຄົນ, ຊາຍ 26 ຄົນ ເພື່ອສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການສ້າງແຜນການແລະງົບປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນແຜນຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ. ໂດຍເນື້ອໃນພື້ນຖານທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຝຶກອົບຮົມປະກອບມີ: (1)ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົນໄກສົ່ງເສີມການເຊື່ອມບົດບາດຍິງ-ຊາຍໃນລະດັບຊາດ, ລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ; (2)ຂະບວນການເຊື່ອມທັດສະນະບົດບາດຍິງ-ຊາຍໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ; (3)ແນວຄວາມຄິດງົບປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ; (4)ການສ້າງແຜນງົບປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ; (5)ເຄື່ອງມືໃນການວິເຄາະງົບປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ; (6)ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ.

3.2. ແມ່ຍິງໃນຕໍາແໜ່ງນໍາພາຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕັດສິນບັນຫາ

ໃນການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດສະໄໝທີ VIII ນັ້ນ, ສະພາແຫ່ງຊາດລວມທັງລັດຖະບານ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງແຕ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍສະເພາະ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງແມ່ຍິງ ໄດ້ມີແຈ້ງການ ໃຫ້ອໍານາດການປົກຄອງແຕ່ລະຂັ້ນ ໃນການປຸກລະດົມ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃນການໃຊ້ສິດຂອງຕົນໃຫ້ຄໍານຶງເຖິງຍິງ ແລະ ຊາຍ, ຜ່ານການເລືອກຕັ້ງ ສາມາດເລືອກໄດ້ ຍິງ 27,52% ແລະ ຊາຍ 72,48% (ຫຼຸດຄາດໝາຍ 2,48%) ທຽບໃສ່ສະໄໝທີ VII ແມ່ຍິງເພີ່ມ 2,9%. ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ຍິງ 31,94% ແລະ ຊາຍ 68,05% (ລິ້ນຄາດ ໝາຍ 1,94%). ການເລືອກຕັ້ງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດສະໄໝທີ IV ເລືອກໄດ້ ຍິງ 36 ທ່ານ ກວມ 21,95% (ຫຼຸດສະໄໝທີ VIII 5,55%) ຊາຍ 78,05% (ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກສະໄໝທີ VIII 5,55%). ສະມາຊິກສະພາແຂວງ (ສສຂ II) ຊາຍ 69,52% ຍິງ ກວມ 30,48% (ຫຼຸດລົງ 0,9%).

ພັກ ແລະ ລັດຖະບານໄດ້ເອົາໃຈ ອໍານວຍຄວາມສະດວກ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມເຂົ້າໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານ ໂດຍໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການຍົກລະດັບດ້ານວິຊາສະເພາະ ທົດສະດີການເມືອງ-ການປົກຄອງ ລວມທັງເງື່ອນໄຂຕ່າງໆໃນການໃຫ້ແມ່ຍິງສາມາດກ້າວຂຶ້ນສູ່ຕໍາແໜ່ງນໍາພາ-ຄຸ້ມຄອງລັດ ສະແດງອອກໃນຕໍາແໜ່ງນໍາພາ-ຄຸ້ມຄອງຂັ້ນສູນກາງ: ຕໍາແໜ່ງລັດຖະມົນຕີ ແລະ ທຽບເທົ່າ ແມ່ຍິງກວມເອົາ 23,20%, ຊາຍ 76,80%; ຕໍາແໜ່ງບໍລິຫານປະເພດ 1-8 ແມ່ຍິງກວມເອົາ 36,04% ຊາຍ 63,96%. ຂັ້ນແຂວງ: ຕໍາແໜ່ງບໍລິຫານ ປະເພດ 1-8 ແມ່ຍິງກວມເອົາ 32,25%, ຊາຍ 67,75%. ຂັ້ນເມືອງ: ຕໍາແໜ່ງບໍລິຫານ ປະເພດ 1-8 ແມ່ຍິງກວມເອົາ 33,02%, ຊາຍ 66,98% ແລະ ຂັ້ນບ້ານ ຍິງ 9,21% ຊາຍ 90,79%.

ໃນຂົງເຂດວຽກງານການຕ່າງປະເທດ ໄລຍະ 2016-2019 ແມ່ຍິງມີຕໍາແໜ່ງເປັນເອກອັກຄະລັດຖະທູດ, ອັກຄະລັດຖະທູດທີ່ປຶກສາ, ກົງສຸນໃຫຍ່, ເລຂາເອກ, ເລຂາໂທ ແລະ ເລຂາຕີ ສະເລ່ຍກວມເອົາ 19,3% ແລະ ຊາຍ 80,7%.

3.3. ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ

ສໍາເລັດ ແລະ ເຜີຍແຜ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວິໄສທັດຮອດປີ 2030, ຍຸດທະສາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ວຽກງານແມ່ ແລະ ເດັກ ໃນຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ກິລາ ໄລຍະ 10 ປີ (2016-2025) ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ວຽກງານແມ່ ແລະ ເດັກ ໃນຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ກິລາ 05 ປີ ຄັ້ງທີ III (2016-2020)

ສໍາເລັດການປັບປຸງ, ເຜີຍແຜ່ບຸກຄົນເພດສຶກສາສໍາລັບການຮຽນ-ການສອນ ໃນສາຍອາຊີວະສຶກສາ, ສາມັນສຶກສາ ແລະ ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ພ້ອມທັງທົດລອງການນໍາໃຊ້ທິວທະຍາໄລເຕັກນິກ-ວິຊາຊີບ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ໂຮງຮຽນເຕັກນິກ-ວິຊາຊີບ ແບບປະສົມ ແຂວງຫຼວງນໍ້າທາ ໂດຍສະເພາະໃນຂົງເຂດວິຊາຊີບ ທີ່ເປັນບຸລິມະ ສິດ ເຊັ່ນ ວິຊາກໍ່ສ້າງ, ໄຟຟ້າ, ກົນຈັກ ມີແມ່ຍິງເຂົ້າຮ່ວມ 10% ແລະ ທຸລະກິດພື້ນຖານ 60%, ສູນການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ຢູ່ເມືອງເຊໂປນ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ຈໍານວນ 2 ຄັ້ງ ຍິງ 40 ຄົນ, ມ. ຜາອຸດົມ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ຈໍານວນ 2 ຄັ້ງ ຍິງ 40 ຄົນ, ກໍາລັງຂະຫຍາຍໄປເມືອງ ນາໜີ້ ແຂວງອຸດົມໄຊ ແລະ ສືບຕໍ່ຝຶກອົບຮົມໃນແຕ່ລະສະຖານອາຊີວະສຶກສາ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ສໍາເລັດຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃຫ້ແກ່ໄວໜຸ່ມນັກຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ ເພື່ອປ້ອງກັນການນໍາໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ວິຊາການຂະແໜງ/ໜ່ວຍງານ/ຜູ້ອໍານວຍການ ແລະ ຄູ-ອາຈານຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ໃນ 17 ແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງລະ 2 ເມືອງ, ເມືອງລະ 2 ໂຮງຮຽນ ນັບແຕ່ປີ 2015-2018.

ໄດ້ສໍາເລັດການປັບປຸງເນື້ອໃນຫຼັກສູດ ແລະ ສື່ການຮຽນການສອນບື້ມສໍາລັບອະນຸບານ ທີ່ໄດ້ມີການສອດແຊກເນື້ອຫາຂອງບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສິດທິເດັກຄື: ບື້ມແຜນຈັດປະສົບການ 8 ໜ່ວຍການສອນ, ບື້ມບົດຝຶກຫັດພາສາລາວ, ບື້ມບົດຝຶກຫັດຄະນິດສາດ, ບື້ມບົດຝຶກຫັດຄວາມຮູ້ທົ່ວໄປ ສໍາລັບ 8 ໜ່ວຍ ການສອນ; ແລະ ຊັ້ນປະຖົມ ເປັນຕົ້ນ: ວິຊາພາສາລາວ, ຄະນິດສາດ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຄຸນສົມບັດ, ສິລະປະກໍາ- ຫັດຖະກໍາ ແລະ ສິລະປະດົນຕີ.

ສໍາເລັດການເຊື່ອມສານເນື້ອໃນທັກສະຊີວິດ, ເພດສຶກສາ ແລະ ສຸຂະພາບຈະເລີນພັນ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດໃໝ່ຊັ້ນ ປະຖົມສຶກສາ ໃນວິຊາຄຸນສົມບັດສຶກສາ ຂັ້ນ ປ.1 ແລະ ປ.2. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການເຊື່ອມເນື້ອໃນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນການສ້າງຫຼັກສູດ ແລະ ການຂຽນປຶ້ມແບບຮຽນ, ການອອກແບບຮູບປະກອບປຶ້ມແບບຮຽນຕາມ ມູມມອງບົດບາດຍິງ-ຊາຍ; ສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃຫ້ແກ່ໂຮງຮຽນເຄືອຂ່າຍເພື່ອຄວາມ ເຂົ້າໃຈລະຫວ່າງຊາດຂອງອົງການອຸຍແນສໂກ (ASPnet) ແລະ ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມທີ່ບໍ່ແມ່ນສະມາຊິກ ຈຳນວນ 4 ຄັ້ງ; ຈັດກິດຈະກຳສະໂມສອນນັກຮຽນໃນການແຂ່ງຂັນຂຽນບົດເລື່ອງສັ້ນກ່ຽວກັບຫົວຂໍ້ຄວາມສະເໝີພາບບົດບາດຍິງ- ຊາຍ; ໂຄງການພັດທະນາຂະແໜງການຍ່ອຍຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ (ASPnet) ໂດຍການສະໜັບສະໜູນຈາກ ທະນາຄານ ພັດທະນາອາຊີ (ADB), ໄດ້ປັບປຸງ ແລະ ພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ ເພື່ອຂະຫຍາຍ ໂອກາດການເຂົ້າ ຮຽນ ໃຫ້ແກ່ເດັກນ້ອຍທຸກຍາກ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ດ້ອຍໂອກາດ ທີ່ອາໄສຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນໄດ້ເນັ້ນໃສ່ເດັກນ້ອຍຜູ້ຍິງເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ປັບປຸງສະຖານການສຶກສາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຄວາມສະເໝີ ພາບຍິງ- ຊາຍ ເປັນຕົ້ນ: ການປຸກສ້າງອາຄານຮຽນໃໝ່ ພ້ອມທັງພັກນັກຮຽນ ທີ່ມີຫ້ອງນໍ້າແຍກຍິງ-ຊາຍ ຈຳນວນ 30 ແຫ່ງ ແລະ ສະໜອງຫໍພັກນັກຮຽນແຍກຍິງ-ຊາຍ ຈຳນວນ 30 ຫຼັງ ຊຶ່ງແຕ່ລະຫຼັງສາມາດຮັບນັກຮຽນຍິງ 25 ຄົນ, ຊາຍ 25 ຄົນ. ອອກຂໍ້ຕົກລົງລັດຖະມົນຕີກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ສະບັບເລກທີ 8338/ສສກ, ລົງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2016 ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຫໍພັກນັກຮຽນມັດທະຍົມສຶກສາ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນ ການປະລະການຮຽນ ທັງເປັນການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼີກເວັ້ນການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ, ສ້າງຫໍພັກ ນັກຮຽນ, ເຮືອນຄົວ, ຫ້ອງນໍ້າ ແລະ ບ່ອນອາບນໍ້າທີ່ປອດໄພ ສໍາລັບເດັກ ຍິງ ໃນໂຮງຮຽນເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການທີ່ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ຈຳນວນ 2 ຫຼັງ, ສະໜອງອຸປະກອນການຮຽນ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງ ໃຫ້ແກ່ເດັກຍິງທີ່ທຸກຍາກ ໃນແຂວງອຸດົມໄຊ ແລະ ສາລະວັນ ຈຳນວນ 1,334 ຄົນ. ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ນັກຮຽນຍິງ ກ່ຽວກັບບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ທັກສະຊີວິດ, ການຕັດສິນໃຈ, ການແກ້ໄຂບັນຫາ, ແນະນໍາວິຊາຊີບ, ຮຽນບໍາລຸງເພີ່ມ; ນອກ ນັ້ນ, ຍັງໄດ້ມີການຕິດຕາມ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ສອບເສັງເຂົ້າຮຽນຕໍ່ຊັ້ນສູງ.

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ອົງການຮູບທູຣິດ ປະຈໍາ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮ່ວມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 2 ແຜນງານຫຼັກ ຄື: ແຜນງານສົ່ງເສີມການຮຽນຮູ້ທັງສີ ແລະ ແຜນງານສົ່ງເສີມການສຶກສາສໍາລັບເດັກຍິງ ໃນ 6 ແຂວງເປົ້າ ໝາຍ ຄື: ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ແຂວງອຸດົມໄຊ, ສະຫວັນນະເຂດ, ສາລະວັນ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຈໍາປາສັກ.

ປັບປຸງຄຸ້ມການຮຽນ-ການສອນເພດສຶກສາ ສໍາລັບຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ແລະ ຕອນປາຍ ຊຶ່ງເລີ່ມມາ ແຕ່ປີ 2018 ແລະ ສໍາເລັດໃນປີ 2019 ພາຍໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອປະຊາກອນ (UNFPA). ໂດຍຈຸດປະສົງ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນໄດ້ມີທັກສະ, ມີຄວາມສະເໝີພາບ ມີຊີວິດທີ່ປອດໄພ ມີຄວາມສຸກ ໃນການດໍາລົງຊີວິດຢູ່ໃນຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມບ່ອນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນການແຕ່ງດອງກ່ອນໄວອັນຄວນ, ການຖືພາແບບບໍ່ຕັ້ງໃຈ. ຄູ່ມືນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ສິດທິ ຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງ ຍິງ-ຊາຍ, ວິທີການວາງແຜນ, ການປ້ອງກັນການຖືພາ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງການຖືພາ, ສາເຫດຂອງການຕິດຕໍ່ພະຍາດທາງເພດສໍາພັນ (STIs) ລວມ ທັງການຕິດເຊື້ອ HIV ແລະ ການປ້ອງກັນ ແລະ ການນໍາໃຊ້ສິ່ງຄົມອອນລາຍຢ່າງມີຄວາມປອດໄພ.

ໃນປີ 2018 ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ອົງການອຸຍແນດສະໂກ ໄດ້ສ້າງຄູຝຶກທີ່ເອົາໃຈໃສ່ຄວາມ ສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃນການສິດສອນວິຊາ ສະເຕັມສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ (Science Technology Engineering and Mathematic Education (STEM Education)) ທີ່ສູນ SEAMEO RECSAM ປະເທດມາເລເຊຍຈໍາ ນວນ 15 ທ່ານ ແລະ ໄດ້ສ້າງຄູຝຶກຂັ້ນກະຊວງ, ຂັ້ນວິທະຍາໄລຄູ, ຂັ້ນຂະແໜງສ້າງຄູ ແລະ ຂະແໜງມັດທະຍົມສຶກສາ ແຂວງ ຈຳນວນ 42 ທ່ານ ແລະ ຄູສອນວິຊາວິທະຍາດທໍາມະຊາດໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ເພື່ອນໍາໃຊ້ຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມການ ສິດສອນທີ່ຄໍານຶງບົດບາດຍິງ-ຊາຍໃນວິຊາສະເຕັມສຶກສາໃນຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ ເພື່ອຝຶກໃຫ້ຄູສອນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມ ສຶກສາທົ່ວປະເທດ ຊຸດທີ່ໜຶ່ງ ຈຳນວນ 962 ທ່ານ ໃນນັ້ນເປັນຄູສອນວິຊາເລກ ຈຳນວນ 450 ທ່ານ, ວິຊາວິທະຍາສາດ ທໍາມະຊາດ 469 ທ່ານ ແລະ ວິຊາເຕັກໂນໂລຊີ ຈຳນວນ 43 ທ່ານ ຊຶ່ງຄູທັງໝົດນີ້ໄດ້ເລີ່ມປະຕິບັດການສອນນັບແຕ່ປີ 2019 ຈົນເຖິງປະຈຸບັນນີ້.

ພາຍໃຕ້ໂຄງການອາຊີວະສຶກສາລາວ ຫຼື VELA, ຫຼັກສູດວິຊາຊີບລະດັບ 1 ແລະ 2 ຈຳນວນ 19 ຫຼັກສູດ ໄດ້ຮັບ

ການສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ນຳໃຊ້ເພື່ອຝຶກອົບຮົມຊາວໜຸ່ມຜູ້ດ້ອຍໂອກາດໄດ້ທັງໝົດ 9.615 ຄົນ. ພາຍໃຕ້ໂຄງການ SSTVET, ການສະໜອງບັດທຶນການສຶກສາລັບສຳລັບນັກສຶກສາທີ່ຂາດໂອກາດ, ຜູ້ທີ່ທຸກຍາກ ແລະ ໂດຍສະເພາະເພດຍິງໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າຮຽນ ໃນລະດັບ C1-C2-C3 ໃຫ້ໄດ້ 50% ລວມ 1.801 ຍິງ 953 ຄົນ ເທົ່າກັບ 52,92% ຊາຍ 857 ຄົນ ເທົ່າກັບ 49,08%.

ສະໜອງທຶນອຸດໜູນການສຶກສາ (ເບ້ຍລ້ຽງ) ໃຫ້ນັກຮຽນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ຈຳນວນ 1.740 ຄົນ, ຍິງ 923 ຄົນ ເທົ່າກັບ 53,05% ແລະ ຕອນປາຍ 1.200 ຄົນ, ຍິງ 940 ຄົນ ເທົ່າກັບ 78,33%, ສະໜອງເງິນອຸດໜູນການສຶກສາໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນທຸກຍາກ, ດ້ອຍໂອກາດຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ຈຳນວນ 1.495 ຄົນ, ຍິງ 807 ຄົນ ເທົ່າກັບ 54,71%, ສະໜອງເບ້ຍລ້ຽງທີ່ເປັນການອຸດໜູນການສຶກສາໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນທຸກຍາກ, ດ້ອຍໂອກາດ ຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ໓.4 ດ້ວຍທຶນຂອງລັດຖະບານຈຳນວນ 1.000 ຄົນ; ສະໜອງທຶນສົ່ງເສີມການເຂົ້າຮຽນ ໃຫ້ແກ່ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ຈຳນວນ 60 ແຫ່ງ ແລະ ມ.ປາຍ 15 ແຫ່ງໃນ 30 ເມືອງ, ໃນ 15 ແຂວງ.

ໄດ້ສະໜອງເບ້ຍລ້ຽງໃຫ້ນັກຮຽນຜູ້ທຸກຍາກໃນຂົງເຂດວິຊາຊີບ ທີ່ເປັນວິຊາບຸລິມະສິດ ເຊັ່ນ ວິຊາກໍ່ສ້າງ, ໄຟຟ້າ, ກົນຈັກ ມີແມ່ຍິງເຂົ້າຮ່ວມ 10% ແລະ ທຸລະກິດພື້ນຖານ 60%; ໄດ້ສຳເລັດການຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນຜູ້ດ້ອຍໂອກາດໃນເຂດທ່າງໄກສອກຫຼີກ ໃນປີ 2018-2019 ລະດັບ 1-2 ລວມ 563 ຄົນ ຍິງ 387 ຄົນ ເທົ່າກັບ 68,74% ຊາຍ 176 ຄົນ ເທົ່າກັບ 31,26%, ລະດັບ 3 ລວມ 351 ຄົນ ຍິງ 132 ຄົນ ເທົ່າກັບ 37,61% ຊາຍ 219 ຄົນ ເທົ່າກັບ 62,39%, ລວມທັງໝົດ 914 ຄົນ ຍິງ 519 ຄົນ ເທົ່າກັບ 56,78% ຊາຍ 395 ຄົນ ເທົ່າກັບ 43,22% ພາຍໃຕ້ ໂຄງການ SSTVET. ໄດ້ສະໜອງອຸປະກອນ ແລະ ສື່ການຮຽນ-ການສອນ; ໄດ້ສຳເລັດ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຄູ່ມືກ່ຽວກັບການ ປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂການຄຸກຄາມຂົ່ມຂູ່ທາງເພດໃນສະຖາບັນການສຶກສາ.

ພາຍໃຕ້ໂຄງການ SSHEP II ໄດ້ເສີມສ້າງພາວະຜູ້ນຳເພດຍິງໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາຂັ້ນມະຫາວິທະຍາໄລ ໃນຕຳແໜ່ງຕັດສິນບັນຫາ, ການໄປຮັບການຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະອາຈານສອນເພດຍິງ ແລະ ສູ້ຊິນເພີ່ມອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຂອງນັກຮຽນຍິງໃນສາຍວິຊາ ສະເຕັມສຶກສາໃຫ້ເທົ່າທຽມກັບເພດຊາຍຕາມຄາດໝາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໃນຂະແໜງສຶກສາ ແລະ ກິລາ ເຫັນວ່າອັດຕາການເຂົ້າຮຽນນັກຮຽນແມ່ນ ຍັບມື່ນສະເໝີພາບກັນ ເປັນຕົ້ນ:

- ດັດສະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ການເຂົ້າຮຽນ ຊັ້ນອະນຸບານ 3-5 ປີ ລວມທົ່ວປະເທດເທົ່າກັບ 1,00. ດັດສະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ການເຂົ້າຮຽນລວມ ຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ລວມທົ່ວປະເທດເທົ່າກັບ 0,98. ດັດສະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍການເຂົ້າຮຽນສຸດທິ ຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ລວມທົ່ວປະເທດເທົ່າກັບ 0,99 ໃນປີ 2020
- ອັດຕາເຂົ້າຮຽນຂັ້ນການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນຂອງເດັກອາຍຸ 5 ປີ, ອັດຕາເຂົ້າຮຽນຂັ້ນປະຖົມສຸດທິ ເພີ່ມຂຶ້ນ, ອັດຕາການລອດເຫຼືອຂອງນັກຮຽນຂັ້ນປະຖົມເພີ່ມຂຶ້ນ, ອັດຕາການປະລະການຮຽນຂັ້ນປະຖົມ ມີທ່າອ່ຽງຫລຸດລົງ; ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມຂອງນັກຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ເພີ່ມຂຶ້ນ ແຕ່ອັດຕາການປະລະການຮຽນຂັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແມ່ນມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນ; ອັດຕາເຂົ້າຮຽນຂັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ຫລຸດລົງ ແຕ່ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນລວມຂອງນັກຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ອັດຕາການປະລະການຮຽນຂັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ກໍເຫັນວ່າຍັງເພີ່ມຂຶ້ນຫລາຍ; ເຊິ່ງມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການເຂົ້າຮຽນຂອງນັກຮຽນສູງຂຶ້ນເທົ່າໃດມີການຫລຸດລົງເທົ່ານັ້ນ.
- ຈຳນວນຜູ້ເຂົ້າຮຽນ ໃນສະຖານອາຊີວະສຶກສາ ທັງໝົດໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກ 30.241 ຄົນ, ຍິງ 12.340 ຄົນ ເທົ່າກັບ 40,81% ຊາຍ 17.901 ຄົນ ເທົ່າກັບ 59,19%, ໃນປີ 2015-2016 ມາເປັນ 35.661 ຄົນ, ຍິງ 14.519 ຄົນ ເທົ່າກັບ 40,71%, ຊາຍ 21.092 ຄົນ ເທົ່າກັບ 59,29% ໃນປີ 2019 ຈາກຂໍ້ມູນໄດ້ຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ດັດສະນີ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ລະດັບ 0,68 ໃນປີ 2019.
- ປີ 2018 ໃນທົ່ວປະເທດມີຈຳນວນນັກສຶກສາ ໃນສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທັງພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ລວມທັງໝົດ 65,472 ຄົນ. ນັກສຶກສາພາກລັດມີ 41.892 ຄົນ, ຍິງ 19.640 ຄົນ ເທົ່າກັບ 25% ແລະ ພາກເອກະຊົນມີ 23.580 ຄົນ, ຍິງ 12.676 ຄົນ ເທົ່າກັບ 53%. ສະເພາະມະຫາວິທະຍາໄລ 4 ແຫ່ງ ທີ່ຂຶ້ນກັບກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ມີ 34.736 ຄົນ, ຍິງ 15.998 ຄົນ ເທົ່າກັບ 46% ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າອັດຕາສ່ວນຂອງແມ່ຍິງເຂົ້າຮຽນ

- ບຳລຸງຍົກລະດັບການສຶກສາຈົບຊັ້ນປະຖົມໃຫ້ກຸ່ມເປົ້າໝາຍອາຍຸ 6-14 ປີ ທີ່ບໍ່ມີໂອກາດ ແລະ ພາດໂອກາດ ທາງການສຶກສາຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ເຂດບໍ່ມີໂຮງຮຽນຢູ່ 15 ແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຊຶ່ງມີຜູ້ຮຽນທັງ ໝົດ ຈຳນວນ 4.819 ຄົນ, ຍິງ 2.131 ຄົນ ເທົ່າກັບ 44,22% ຊາຍ 2.688 ຄົນ ເທົ່າກັບ 55,78%.

3.4. ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສາທາລະນະສຸກ

ເຊື່ອມສານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນຍຸດທະສາດໂພຊະນາການ, ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນປະຕິ ບັດງານສຳລັບການບໍລິການແບບເຊື່ອມສານສຸຂະພາບຈະເລີນພັນ, ແມ່, ເດັກເກີດໃໝ່ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ປີ 2016-2025 ແລະ ສ້າງຍຸດທະສາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບ ຍິງ-ຊາຍ ແລະ ວຽກ ແມ່-ເດັກ ຂອງຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ (2019- 2025), ຝຶກອົບຮົມການເຊື່ອມສານບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນວຽກງານສາທາລະນະສຸກ ທົ່ວປະເທດ ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງ ໝົດ 106 ຄົນ, ຍິງ 68 ຄົນ ເທົ່າກັບ 64,15% ແລະ ຊາຍ 28 ຄົນ ເທົ່າກັບ 35,85% ທີ່ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ທີ່ມາຈາກ ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ຜົ້ງສາລີ, ຫຼວງນ້ຳທາ, ອຸດົມໄຊ, ບໍ່ແກ້ວ, ໄຊຍະບູລີ, ຊຽງຂວາງ ແລະ ຫົວພັນ.

ເພື່ອເປັນການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ແມ່ຍິງຖືພາກ່ອນໄວອັນຄວນໃນກຸ່ມໄວໜຸ່ມ ໄດ້ມີການສ້າງປຶ້ມການຮຽນ-ການສອນ ການບໍລິການສຸຂະພາບ ທີ່ເປັນມິດກັບເຍົາວະຊົນ ແລະ ໄວໜຸ່ມ; ສ້າງປຶ້ມຄູ່ມືແຫ່ງຊາດການບໍລິການທີ່ເປັນມິດກັບເຍົາ ວະຊົນ ແລະ ໄວໜຸ່ມ ລາວ; ສ້າງປຶ້ມຄູ່ມືປະຕິບັດຕົວຈິງສຳລັບຜູ້ໃຫ້ບໍລິການສຸຂະພາບທີ່ເປັນມິດກັບເຍົາວະຊົນ ແລະ ໄວໜຸ່ມ; ສ້າງຄູ່ມືມາດຕະຖານການກວດທ້ອງກ່ອນເກີດ, ຄູ່ມືການລູກທີ່ປອດໄພ, ຄູ່ມືທົບທວນ ແລະ ໂຕ້ຕອບການ ຕາຍຂອງແມ່ ແລະ ຄູ່ມືການອົບຮົມວາງແຜນຄອບຄົວຄົບຊຸດ ແລະ ການໃຫ້ຄຳປຶກສາແບບໄວໜຸ່ມ.

ເຜີຍແຜ່ຍຸດທະສາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ແມ່-ເດັກ ຂອງຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ 2019- 2025 ໃຫ້ ແກ່ຜູ້ປະສານງານວຽກຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ທົ່ວປະເທດ ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 191ທ່ານ, ຍິງ 120 ທ່ານ ເທົ່າກັບ 62,83%, ຊາຍ 71 ທ່ານ ເທົ່າກັບ 37,17%. ສ້າງຄູ່ມືໃນການຜັນຂະຫຍາຍຍຸດທະສາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ແມ່-ເດັກ ຂອງຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ 2019-2025 ທັງໝົດ 29 ທ່ານ, ຍິງ 20 ທ່ານ ເທົ່າກັບ 68,97%, ຊາຍ 9 ທ່ານ ເທົ່າກັບ 31,03%. ເຜີຍແຜ່ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບ ການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ (ຊີດ໌) ແລະ ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍ ສິດທິເດັກ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ຜູ້ປະສານງານ ວຽກສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ໃນຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 308 ທ່ານ ຍິງ 199 ທ່ານ, ຊາຍ 109 ທ່ານ.

ການປິ່ນປົວ ແລະ ເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໂດຍນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍການເກີດລູກ ແລະ ການປິ່ນ ປົວ ເດັກລຸ່ມ 5 ປີ ບໍ່ເສຍຄ່າຢູ່ສະຖານທີ່ໃຫ້ບໍລິການສາທາລະນະສຸກຂອງລັດ. ເດັກຍິງ ແລະ ແມ່ຍິງເຂົ້າເຖິງສຸຂະສຶກສາ, ສຸຂະພາບຈະເລີນພັນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາ ການເກີດລູກກ່ອນໄວ ອັນຄວນເປັນ ຕົ້ນໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ໃນໄວໜຸ່ມ ກຸ່ມອາຍຸ 15-19 ປີ ໃນສົກປີ 2016-2017 ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ 83/1,000 ຄົນ ທຽບໃສ່ສົກປີ 2011-2012 ຫຼຸດລົງ 11/1,000 ຄົນ (LSIS2017), ອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ຫລຸດລົງ ຈາກ 206/100.000 ໃນປີ 2015 ເປັນ 160/100.000 ເດັກເກີດມີຊີວິດ ໃນປີ 2020; ອາຍຸຍິນສະເລ່ຍ ເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນປີ 2020 ຊາຍ 71 ປີ, ຍິງ 75 ປີ ຈາກປີ 2016 ຊາຍ 64 ປີ, ຍິງ 67 ປີ.

ສ້າງກອງທຶນປະກັນສຸຂະພາບປະຈຸບັນກວມ 94% ໃນ ທົ່ວປະເທດ 6% ກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢູ່ນະຄອນ ຫຼວງວຽງຈັນ, ຄາດໝາຍ 2020 ຈະໃຫ້ສຳເລັດທົ່ວປະເທດ. ແມ່ຍິງທຸກຄົນສາມາດເຂົ້າເຖິງ ການປະກັນສຸຂະພາບ 100%. ໃນທົ່ວປະເທດຕາມຈຳນວນປະຊາກອນແມ່ຍິງໃນແຕ່ລະຂົງເຂດ, ແມ່ຍິງຖືພາ ແລະ ເດັກລຸ່ມ 5 ປີ ສາມາດເຂົ້າ ເຖິງບໍລິ ການສຸຂະພາບ 100%

ສະຖານທີ່ບໍລິການສາທາລະນະສຸກຢູ່ເຂດຊຸມຊົນທີ່ສາມາດຊ່ວຍເກີດລູກໄດ້ມີ ສຸກສາລາທີ່ມີນາງພະດຸງຄັນ ແລະ ສາມາດຊ່ວຍເກີດລູກໄດ້ມີ 892 ແຫ່ງ, ປະເພດເອົາເຮືອນເປັນສຸກສາລາເພື່ອຊ່ວຍເກີດລູກມີ 11 ແຫ່ງ ທີ່ສາມາດຊ່ວຍ ເກີດລູກໂດຍມີແພດຊ່ວຍ.

3.5. ການມີວຽກເຮັດງານທຳ

ລັດຖະບານໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມສູງໃນການພັດທະນາສີມືແຮງງານໃຫ້ມີຄຸນນະພາບສູງ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ດ້ວຍການດຳເນີນຫຼາຍກິດຈະກຳ ເປັນຕົ້ນ:

- ຂະແໜງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໄດ້ຕັ້ງໜ້າຊຸກຍູ້ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບພາກ ສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຂະແໜງການພາກລັດ, ທຸລະກິດເອກະຊົນ ແລະ ໂຄງການ) ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ເປັນຍິ່ງຈຳນວນ 184.556 ຄົນ (ເທົ່າກັບ 44,1%) ແລະ ຊາຍຈຳນວນ 234.708 ຄົນ (ເທົ່າກັບ 55,9%) ໃນຈຳນວນທັງໝົດ 419.264 ຄົນ.

- ສຳເລັດມາດຕະຖານສີມືແຮງງານແຫ່ງຊາດ 5 ສາຂາອາຊີບ ແລະ ທົດສອບສີມືແຮງງານຕາມມາດຕະຖານສີມືແຫ່ງຊາດ ພ້ອມທັງອອກໃບຢັ້ງຢືນມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດໄດ້ ຍິງ 3.147 ຄົນ ເທົ່າກັບ 32,84% ຊາຍ 6.435 ຄົນ ເທົ່າກັບ 67,16% ຂອງຈຳນວນລວມ 9.528 ຄົນ (ແຜນການ 12.500 ຄົນ) ເທົ່າກັບ 76,66%. ໄດ້ສົ່ງແຮງງານ ເພດຍິງຕາງໜ້າໃຫ້ ສປປ ລາວ ຈຳນວນ 01 ຄົນ ຈາກສູນພັດທະນາສີມືຕັດຫຍິບ ເຂົ້າຮ່ວມໃນງານແຂ່ງຂັນສີມືແຮງງານສາກົນໜຶ່ງແລວໜຶ່ງເສັ້ນທາງ ທີ່ນະຄອນໂສງສ້າງ, ສປ ຈີນ ໂດຍສາມາດຍາດມາໄດ້ໃບຢັ້ງຢືນສີມືແຮງງານດີເລີດ ໃນຄະແນນ 700 ຕາມມາດຕະຖານ ຈາກນັກແຂ່ງຂັນທັງໝົດ 13 ຄົນ ທີ່ມາຈາກ 13 ປະເທດເຂົ້າຮ່ວມແຂ່ງຂັນ.

ຕາມການສຳຫຼວດກຳລັງແຮງງານ ໃນປີ 2017 ສະແດງໃຫ້ເຫັນການມີວຽກເຮັດງານທຳຂອງພົນລະເມືອງລາວ ໃນເກນອາຍຸ 25-64 ປີ ກວມເອົາຈຳນວນ 1.251.709 ຄົນ, ແມ່ຍິງ 569.728 ຄົນ ເທົ່າກັບ 45,52%, ຊາຍ 681.980 ຄົນ ເທົ່າກັບ 54,47% ຂອງຜູ້ມີວຽກເຮັດງານທຳທັງໝົດ.

ຕັ້ງໜ້າຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ທັງຍິງ-ຊາຍ ໃນຊົນນະບົດ ເພື່ອສ້າງໂອກາດການມີວຽກເຮັດທີ່ມີຄຸນຄ່າ ແລະ ມີຜະລິດຕະພາບໃນຊົນນະບົດ ໂດຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການສ້າງຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດສົ່ງເສີມການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃນຊົນນະບົດ ຢູ່ 2 ເມືອງ ຂອງແຂວງເຊກອງ ແລະ ຂະຫຍາຍໄປ 2 ເມືອງ ຢູ່ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ຊຶ່ງສາມາດຝຶກໄດ້ ຈຳນວນ 296 ຄົນ (ຍິງ 71 ຄົນ ກວມ 23,98% ຖ້າທຽບກັບຊາຍ). ໃນປີ 2019-2020, ຂະແໜງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ໄລຍະສັ້ນ ແລະ ມີທາງເລືອກໃນການປະກອບອາຊີບ ຫຼື ການມີວຽກເຮັດງານທຳເພື່ອສ້າງລາຍໄດ້ຫລາຍຂຶ້ນ ໃຫ້ແມ່ຍິງໃນຊົນນະບົດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ແມ່ຍິງໄວໜຸ່ມ ແລະ ແມ່ຍິງທີ່ເປັນຫົວໜ້າຄອບຄົວ ໄດ້ທັງໝົດ 14.711 ຄົນ, ໃນນັ້ນ ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ 2.271 ຄົນ, ຂະແໜງກະສິກຳ 4.767 ຄົນ ແລະ ບໍລິການ 7.673 ຄົນ.

ສົ່ງເສີມ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອພົນລະເມືອງໃຫ້ເຂົ້າເຖິງການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ:

- ອັດຕາການປົກຄຸມຂອງລະບົບປະກັນສັງຄົມ ມີຜູ້ປະກັນຕົນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ຈ່າຍເງິນສົມທົບ ທັງພາກລັດ, ວິສາຫະກິດ ແລະ ຜູ້ສະໝັກໃຈທັງໝົດ 312.175 ຄົນ ເປັນຍິງ 143.815 ຄົນ ເທົ່າກັບ 46%, ຊາຍ 163.360 ຄົນ ເທົ່າກັບ 54% (ບໍ່ລວມພາກສ່ວນ ປກຊ ແລະ ປກສ)

- ປະຕິບັດການອຸດໜູນຫວ່າງງານ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ອອກແຮງງານ ໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການແຜ່ລະບາດປອດອັກເສບສາຍພັນໃໝ່ (COVID-19) ຈຳນວນ 326 ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ, ມີແມ່ຍິງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈຳນວນ 13.270 ຄົນ ແລະ ຊາຍ 7.389 ຄົນ ເປັນເງິນ 18,93 ຕື້ກວ່າກີບ.

ເອົາໃຈໃສ່ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດຂອງແຮງງານລາວ ໂດຍສະເພາະແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ທີ່ຢູ່ຕ່າງ ປະເທດ ແລະ ກັບຄືນປະເທດ ເປັນຕົ້ນ:

- ປັບສະຖານະພາບແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ຈຳນວນ 113.906 ຄົນ ເປັນຍິງ 25.958 ຄົນ ຂອງແຮງງານລາວເຮັດວຽກຢູ່ຕ່າງປະເທດ ທັງໝົດ 307.559 ຄົນ ເປັນຍິງ 160.154 ຄົນ.

- ສົມທົບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນເກັບກຳຂໍ້ມູນແຮງງານ ທີ່ກັບມາຈາກຕ່າງປະເທດ, ຜູ້ຫວ່າງງານ ເນື່ອງຈາກການໂຈະ ແລະ ປິດກິດຈະການຂອງຫົວໜ່ວຍແຮງງານພາຍໃນປະເທດ ເຫັນວ່າແມ່ຍິງກວມຈຳນວນຫລາຍກວ່າເພດຊາຍ 1,58% (ເປັນຍິງ 32.000 ຄົນ ເທົ່າກັບ 50,79%, ຊາຍ 30.999 ຄົນ ເທົ່າກັບ 49,21%) ໃນຈຳນວນ ທັງໝົດ 62.999 ຄົນ

3.6. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໄດ້ສ້າງວິໄສທັດຮອດປີ 2030, ຍຸດທະສາດຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຂະແໜງກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດແຕ່ປີ 2016-2025, ແຜນດຳເນີນງານເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ຂະແໜງກະສິກໍາ ປ່າໄມ້ ແລະ ພັດທະນາຊຸມນະບົດ 05 ປີ ຄັ້ງທີ III ປີ 2016-2020 ພ້ອມທັງເຜີຍແຜ່ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານວິຊາການໃນຂະແໜງການອ້ອມຂ້າງນັບແຕ່ສູນກາງຈົນຮອດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ 36 ຄັ້ງ, ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 1.787 ທ່ານ, ຍິງ 870 ທ່ານ ເທົ່າກັບ 49% ແລະ ຊາຍ 917 ທ່ານ ເທົ່າກັບ 51%.

ສິ່ງເສີມໃຫ້ແມ່ຍິງໃນເຂດຊຸມນະບົດປະກອບສ່ວນໃຫ້ຄອບຄົວຫຼຸດພື້ນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກເທື່ອລະກ້າວ ໂດຍການຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກການປູກຝັງ-ລ້ຽງສັດ ເປັນຕົ້ນ: ການປູກໝາກຂາມ, ໝາກແຫ້ງ, ຊາ, ກາເຟ, ສາລີ, ມັນຕົ້ນ; ການລ້ຽງໄກ່, ໝູ, ແບ້, ງົວ ແລະ ປາ ໄດ້ 11.540 ກຸ່ມ ໃນຈຳນວນ 853.075 ຄົນ ເປັນຍິງ 420.864 ຄົນ ເທົ່າກັບ 49% ເປັນຊາຍ 432.211 ຄົນ. ມາເຖິງປັດຈຸບັນນີ້, ຊາວກະສິກອນ ຜູ້ທຸກຍາກ, ດ້ອຍໂອກາດສາມາດເຂົ້າເຖິງການປູກ-ການລ້ຽງໄດ້ 1.856.329. ຄົນ ເປັນເພດຍິງ 837.521 ຄົນ ເທົ່າກັບ 45% ເພດຊາຍ 1.018.808 ຄົນ; ເຂົ້າເຖິງແຫລ່ງທຶນເພື່ອທຳການປູກ-ການລ້ຽງ ໄດ້ 1.072.351 ຄອບຄົວ ຈຳນວນ 4.247.750 ຄົນ, ແມ່ຍິງ 1.597.981 ຄົນ ເທົ່າກັບ 38% ແລະ ຊາຍ 2.649.769 ຄົນ ເທົ່າກັບ 62%. ເຂົ້າເຖິງແຫລ່ງທຶນ ການປູກ-ການລ້ຽງ ແລະ ຈຸນລະວິສາຫະກິດ ໄດ້ 283.257 ຄອບຄົວ ໃນຈຳນວນ 1.415.917 ຄົນ, ແມ່ຍິງ 495.571 ຄົນ ເທົ່າກັບ 35% ແລະ ຊາຍ 920.346 ຄົນ ເທົ່າກັບ 65%.

ຂະແໜງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນທັງຍິງ-ຊາຍທີ່ທຸກຍາກໃນຊຸມນະບົດ ເປັນຕົ້ນ ສິ່ງເສີມດ້ານການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ສຸຂະອະນາໄມ, ຝຶກວິຊາຊີບ, ສ້າງຊືນລະປະທານ, ນໍ້າລືນ, ສະໜອງປັດໃຈການຜະລິດ, ແນວພັນ, ເງິນເພື່ອງານ, ສິ່ງເສີມທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງວຽກຕ່າງໆໃນຂັ້ນຊຸມຊົນ ມູນຄ່າ 17.843.649.763 ກີບ, 8.158.329 ໂດສະຫະລັດ, 7.269.510 ໂດລາອິດສະຕາລີ ແລະ 2.196.668,40 ຢູໂຣ ມີຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈຳນວນ 109.610 ຄົນ, ຍິງ 49.737 ຄົນ ເທົ່າກັບ 45,38%, ຊາຍ 59.873 ຄົນ ເທົ່າກັບ 54,62%.

ຫຼາຍພາກສ່ວນຂະແໜງການ ໄດ້ສິ່ງເສີມ, ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຜູ້ທຸກຍາກ, ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອເງິນກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານທຸລະກິດ, ສະຖາບັນການເງິນຈຸນລະພາກ ແລະ ສະຫະກອນສິນເຊື່ອ ເພື່ອປະກອບກິດຈະການຫາລາຍໄດ້ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ ຈຸລະວິສະຫະກິດ, ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ແມ່ຍິງກວມເອົາ 22,21%, ຊາຍ 77,79%; ໃນນັ້ນ ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ຍິງ 5%, ຊາຍ 95%, ຂະແໜງກໍ່ສ້າງຍິງ 8,98%, ຊາຍ 91,20%, ຂະແໜງປະກອບວັດຖຸເຕັກນິກ ຍິງ 0,75%, ຊາຍ 99,25%, ຂະແໜງຫັດຖະກຳ ຍິງ 0,18% ຊາຍ 99,82%, ຂະແໜງການຄ້າ ຍິງ 30,91% ຊາຍ 69,09%, ຂະແໜງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ຍິງ 5,95%, ຊາຍ 94,05%, ຂະແໜງຂົນສົ່ງໄປສະນີ ຍິງ 1,07%, ຊາຍ 98,93%, ຂະແໜງບໍລິການ ຍິງ 14,20%, ຊາຍ 85,80%, ອື່ນໆ ຍິງ 2,92%, ຊາຍ 97,08%; ຕາມສະຖິຕິແລ້ວເຫັນໄດ້ວ່າຄວາມສາມາດຂອງແມ່ຍິງໃນການເຂົ້າເຖິງການກູ້ຢືມນັ້ນຍັງຕ່ຳ ໂດຍສະເພາະໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແຕ່ຈະກວມສ່ວນຫຼາຍໃນຂະແໜງການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນໆ ກໍຍັງຕ່ຳກວ່າເພດຊາຍ.

3.7. ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ

ພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງແມ່ຍິງຈາກໄພພິບັດ ໂດຍການບັນເທົາທຸກແກ່ແມ່ຍິງທີ່ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກໄພພິບັດ, ຜູ້ທຸກຍາກ, ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ໂດຍໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອສິ່ງເຄາະເປັນເຄື່ອງອຸປະໂພກ-ບໍລິໂພກປະເພດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ເຂົ້າກິນ, ອາຫານແຫ້ງ, ນໍ້າດື່ມ, ເຄື່ອງໃຊ້ຄົວເຮືອນ, ເຄື່ອງນອນ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ເງິນສົດ ມີປະຊາຊົນຜູ້ປະສົບໄພທຳມະຊາດ ແລະ ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈຳນວນ 1.386.794 ຄົນ, ຍິງ 537.096 ຄົນ, ຊາຍ 849.698 ຄົນ; ພ້ອມນັ້ນ ກໍໄດ້ສ້າງຕັ້ງກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນເມືອງໄດ້ 1 ເມືອງ, ກອງທຶນແບ້ໄດ້ 799 ຄອບຄົວ ມີ 1.106 ໂຕ, ສະໜອງອຸປະກອນການເຕືອນໄພ ໃຫ້ 12 ບ້ານ, ສ້າງຊືນລະປະທານ 3 ແຫ່ງ ຊຶ່ງສາມາດສະໜອງນໍ້າໃຫ້ເນື້ອທີ່ທຳການຜະລິດ 22,6 ເຮັກຕາ ມີຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທັງ ໝົດ 56.115 ຄົນ, ຍິງ 22.740 ຄົນ, ຊາຍ 33.375 ຄົນ

ສົ່ງເສີມແມ່ຍິງ ແລະ ຊາຍ ພາຍຫຼັງໄພພິບັດ ດ້ານວຽກງານພັດທະນາສີມືແຮງງານ (ກິດຈະກຳສົ່ງເສີມຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຊຸມຊົນ) ຢູ່ ເມືອງ ສະໜາມໄຊ ແຂວງ ອັດຕະປື, ໂດຍໄດ້ຝຶກອົບຮົມສີມືແຮງງານ ຈຳນວນ 247 ຄົນ, ຍິງ 147 ຄົນ ໃນ 7 ສາຂາອາຊີບ.

ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ການກະກຽມຄວາມພ້ອມຮັບມືກັບໄພພິບັດ ແລະ ທົບທວນແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນບ້ານ, ເຜີຍແຜ່ໂຄງການທົດລອງການສ້າງລະບົບເຕືອນໄພ ຜ່ານເຄື່ອນຍ້າຍໂທລະຄົມມະນາຄົມ ໃຫ້ຄະນະກຳມະການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດຂັ້ນບ້ານ ມີແມ່ຍິງເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດຈຳນວນ 485 ຄົນ ແລະ ຊາຍ 1.042 ຄົນ.

4. ແຜນງານທີ 4: ການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ

ເອົາໃຈໃສ່ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຜົນສຳຫລວດລະດັບຊາດ ກ່ຽວກັບກັບຄວາມຮຸນແຮງໃນ 2 ຫົວຂໍ້ ໃຫ້ບັນດາຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍ, ນິຕິກຳ, ຍຸດທະສາດ ຂອງ ຄກມດ ແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕ່າງໆ ໃຫ້ຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ, ໂດຍຜົນສຳຫລວດລະດັບຊາດກ່ຽວກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃນຫົວຂໍ້ທີ 1 “ສຸຂະພາບ ແລະ ປະສິບການຊີວິດຂອງແມ່ຍິງ” ຢູ່ ສປປ ລາວ ປີ 2014 ນັ້ນໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ: ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງຈາກຜົວ ຫຼື ຄູ່ຮັກໃນຊ່ວງຊີວິດຂອງແມ່ຍິງທີ່ມີຄູ່ຮັກ: ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແມ່ນ 11,6%; ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ 7,2%, ອັດຕາຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດໃນກຸ່ມໄວໜຸ່ມອາຍຸລະຫວ່າງ 15-19 ປີ ແມ່ນ 12,9%; ຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຈິດໃຈ ຫຼື ຄວາມຮູ້ສຶກແມ່ນປະເພດຄວາມຮຸນແຮງທີ່ແມ່ຍິງພົບພໍ້ເປັນປົກກະຕິ, ອັດຕາຄວາມຮຸນແຮງທາງດ້ານຈິດໃຈແມ່ນ 26,2%; ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະ ທາງເພດ ກວມເຖິງ 15,3%. ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງເຊິ່ງຜູ້ກະທຳບໍ່ແມ່ນຄູ່ຮັກແຕ່ອາຍຸ 15 ປີ ທາງຮ່າງກາຍກວມອັດຕາ 4,2%; ທາງເພດ 5,3%. ຜົນສຳຫລວດຫົວຂໍ້ທີ 2: “ຄາດຄະເນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນຂອງຫລາຍພາກສ່ວນສຳລັບໃຫ້ບໍລິການຊ່ວຍເຫຼືອແມ່ຍິງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໃນ ສປປ ລາວ” ເຫັນວ່າຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຕ້ອງການໃນໄລຍະ 2015-2017 ຂະແໜງການທີ່ຕ້ອງລົງທຶນໃສ່ແມ່ນ: ບໍລິການສາຍດ່ວນ 24 ຊຸມ, ສູນໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຈຸດດຽວ (ສຸຂະພາບ), ບ້ານພັກສຸກເສີນ, ບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແມ່ນເທົ່າກັບ 669.942 ໂດລາສະຫະລັດເທົ່າກັບ 0,25% ຂອງ GDP.

ພ້ອມນັ້ນ, ຍັງໄດ້ໂຄສະນາປູກຈິດສຳນຶກ ໃນທົ່ວສັງຄົມ ເພື່ອໃຫ້ໃນທົ່ວສັງຄົມປັບປ່ຽນທັດສະນະຄະຕິ ທີ່ເປັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ, ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ເປັນການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ທັງການລະເມີດ ແລະ ການບັບທອນ ສິດທິມະນຸດ ແລະ ເສລີພາບຂັ້ນພື້ນຖານຂອງແມ່ຍິງ ກໍຄືການກະທຳທີ່ຜິດຕໍ່ກົດໝາຍ, ຊຶ່ງການໂຄສະນານັ້ນໄດ້ດຳເນີນໃນທາງກ້ວາງ ແລະ ທາງເລິກ ດ້ວຍວິທີການຫຼາຍຮູບແບບ ເປັນຕົ້ນ:

- ຢູ່ໃນສະຖານການສຶກສາ: ໄດ້ສ້າງຄູ່ຝຶກອົບຮົມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃຫ້ແກ່ໄວໜຸ່ມນັກຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ ແກ່ຫົວໜ້າຂະແໜງ, ຫົວໜ້າໜ່ວຍງານ ແລະ ນັກຮຽນ ທີ່ຕາງໜ້າຈາກ 4 ແຂວງຄື: ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ຊຽງຂວາງ, ອຸດົມໄຊ, ໄຊຍະບູລີ ແລະ ຫົວພັນ.
- ໃນຊຸມຊົນ: ໄດ້ສ້າງຄູ່ມືການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ພ້ອມທັງຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ທີ່ເປັນຕົວແທນຢູ່ໃນບ້ານໃຫ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຕໍ່ບັນຫາດັ່ງກ່າວເພື່ອເປັນກະບອກສຽງໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມສ່ຽງ ແລະ ຜູ້ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກບັນຫາດັ່ງກ່າວ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບສະມາຊິກ ສະມາຄົມນັກຂ່າວລາວ ໃນການໃຫ້ຄວາມຮູ້ ແລະ ການຂຽນຂ່າວເພື່ອໂຄສະນາ ແລະ ປຸກລະດົມສັງຄົມ ຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຈາກໂທລະພາບ, ວິທະຍຸກະຈາຍສຽງແຫ່ງຊາດ ແລະ ໜັງສືພິມ ທັງໝົດ 60 ເທື່ອຄົນ. ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບ, ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ໃນພະນັກງານພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ-ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ໂດຍສະເພາະນັກຈັດລາຍການຊຸມຊົນ ໃນ 03 ແຂວງ ພາກໃຕ້ ຄື: ແຂວງເຊກອງ, ແຂວງສາລະວັນ ແລະ ແຂວງອັດຕະປື.
- ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ໃຫ້ພະນັກງານຍຸຕິທຳ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຕໍາຫຼວດ, ໄອຍະການ ແລະ ຄະນະສານ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະ ນຳໃຊ້ກົດ

ໝາຍດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນການໄກ່ແກ່ຍ, ການສືບສວນ-ສອບສວນ ແລະ ການພິຈາລະນາຄະດີທີ່ຕິດພັນການການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ.

ສ້າງຂະບວນການລະນຶກວັນສາກົນເພື່ອລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 25 ພະຈິກ: ໂຄສະນາ ແລະ ປຸກຈິດສໍາ ນຶກໃນທົ່ວສັງຄົມ ໄດ້ປະຕິບັດຄຽງຄູ່ໄປກັບການສ້າງຂະບວນການເພື່ອລະນຶກວັນສາກົນເພື່ອລຶບລ້າງການໃຊ້ຄວາມຮຸນ ແຮງ ຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ 25 ພະຈິກ ຂອງທຸກໆ ປີ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ການເຜີຍແຜ່ເອກະສານ ແລະ ກິດຈະກຳປຸກລະດົມ ມວນຊົນເປັນຕົ້ນ: ທ່ານ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກສານເຖິງປວງຊິນລາວທັງຊາດ ຜ່ານໂທລະ ພາບ, ວິທະຍຸ, ໜັງສື, ສື່ອອນໄລ ແລະ ໂທລະໂຄ່ງປະຈຳບ້ານ. ຈັດຕັ້ງພິທີ ແລະ ເຜີຍແຜ່ເອກະສານກ່ຽວກັບການຕ້ານ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ຈັດກິດຈະກຳຍ່າງເພື່ອສຸຂະພາບ, ເຕັ້ນອອກກຳລັງກາຍ, ຖືບລົດຖີບ; ຈັດ ການແຂ່ງຂັນປະກວດ ວິດີໂອສັ້ນ, ໂຄສະນາສັ້ນ ແລະ ບົດຄວາມສັ້ນ ໃນຫົວຂໍ້ ເພື່ອຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງບົນພື້ນ ຖານທາງເພດຕໍ່ແມ່ຍິງ ຕິດພັນກັບການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂຄວິດ-19 1 ຄັ້ງ. ຍ້ອງຍໍ ຄຸນນະພາບ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃຈການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ລວມທັງໝົດ 120 ຄັ້ງ ມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 32.250 ທ່ານ, ຍິງ 22.575 ທ່ານ ຊາຍ 9.675 ທ່ານ. ຜະລິດວິດີໂອ, ສິ່ງພິມ, ຖົງ ເພື່ອໂຄສະນາຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ເນື່ອງໃນໂອກາດວັນສາກົນຕ້ານການໃຊ້ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງໃນແຕ່ລະປີ.

ສ້າງຂະບວນການຮັກຊາດ ແລະ ພັດທະນາ ຕິດພັນກັບ ການສ້າງຄອບຄົວ, ບ້ານ ແລະ ເມືອງ ປະຕິບັດສິດສະ ເໜີພາບຍິງ-ຊາຍ, ສົ່ງເສີມການພັດທະນາເດັກ ແລະ ປາສະຈາກຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ: ໂດຍເຊື່ອມເອົາວຽກ ດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນດຳລັດວ່າດ້ວຍ ມາດຕະຖານການພັດທະນາ ແລະ ພື້ນທຸກ ໄລຍະ 2016-2020 ພ້ອມທັງສ້າງເອກະສານ ຄູ່ມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ປະເມີນຜົນ ຄອບຄົວ, ບ້ານ ແລະ ເມືອງດັ່ງກ່າວ; ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະ ຕິບັດໄລຍະ 4 ປີ ສາມາດປະຕິບັດສິດສະເໜີພາບຍິງ-ຊາຍ, ສົ່ງເສີມການພັດທະນາເດັກ ແລະ ປາສະຈາກການໃຊ້ຄວາມ ຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ ໄດ້ ຄອບຄົວ 95,22%, ບ້ານ 89,05% ແລະ ເມືອງ 66,89%.

ແກ້ໄຂຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ: ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ ດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍງານຊ່ວຍເຫລືອ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງຢູ່ໂຮງໝໍສູນກາງ 07 ແຫ່ງຄື: ໂຮງໝໍມະໂຫສິດ, ມິດຕະພາບ, ເສດຖາທິລາດ, ແມ່ ແລະ ເດັກເກີດໃໝ່, ໂຮງໝໍ 103 (ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ) ແລະ ໂຮງໝໍ 05 ເມສາ (ກະຊວງ ປ້ອງກັນຄວາມສະ ຫງົບ). ແກ້ໄຂໃຫ້ເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສັງຄົມ ດ້ວຍການ ບໍລິການໃຫ້ບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາທາງໂທລະສັບ ແລະ ເຊິ່ງໜ້າ ຈຳນວນ 166 ແຫ່ງ ໃນ 17 ແຂວງ 1 ນະຄອນຫລວງ 148 ເມືອງ ແລະ ຜ່ານສາຍດ່ວນ 1362; ສະໜອງສະ ຖານທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວ: ໃນການສະໜອງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ທີ່ເປັນຂອງລັດຖະບານມີຈຳນວນ 02 ແຫ່ງຄື: ສູນໃຫ້ ຄຳປຶກສາ ແລະ ປຶກສາແມ່ຍິງ-ເດັກນ້ອຍ ແລະ ສູນຮັບຕ້ອນຊົ່ວຄາວ ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ. ນອກນັ້ນ ຍັງມີສູນຂອງອົງ ການຈັດຕັ້ງສາກົນ ຈຳນວນ 3 ສູນຄື: ສູນຂອງອົງການບ້ານຈຸດສຸມສາກົນ ຢູ່ແຂວງ ຈຳປາສັກ ແລະ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ສູນບ້ານແສງສະຫວ່າງ ຢູ່ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ; ມີການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ເບິ່ງແຍງເດັກທີ່ຕິດຕາມມານຳຜູ້ຖືກ ເຄາະຮ້າຍ, ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ການສົ່ງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍກັບຄືນສູ່ສັງຄົມ.

ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025): ໄດ້ຖືກຮ່າງສຳເລັດໂດຍ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ຮ່ວມກັບ ຄຸນນະພາບ ບັນດາຂະແໜງການ/ທ້ອງຖິ່ນ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ອົງການ ຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກຮັບຮອງທາງດ້ານຫລັກ ການໃນກອງປະຊຸມລັດຖະບານປະຈຳເດືອນສິງຫາ 2021. ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມ ຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ໄດ້ສະຫລຸບຕີລາຄາໜາກຜົນສຳເລັດໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ເດັກ ຄັ້ງທີ I (2014-2020) ລວມທັງຕີລາຄາ ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ; ແລະ ໄດ້ສືບຕໍ່ກຳນົດທິດທາງເຄື່ອນໄຫວໃນຕໍ່ໜ້າຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດໄລຍະ 2021-2025 ເຊິ່ງໄດ້ແບ່ງອອກ ເປັນສອງວຽກໃຫຍ່ຄືແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດໄລຍະ 2014-2020 ຜ່ານມາ ຄື:

- ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025): ໄດ້ກຳນົດເອົາ 3 ແຜນງານ ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງໃນການປົກປ້ອງສິດແລະຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໃນ ສປປ ລາວ ແນໃສ່ຈຳກັດທຸກຮູບການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ຍົກສູງຖານະບົດບາດ, ກຽດສັກສີແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ເພື່ອສ້າງສັງຄົມ ຊຸມຊົນ ແລະ ຄອບຄົວທີ່ປະຕິບັດສິດສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ປາສະຈາກຄວາມຮຸນແຮງບົນພື້ນຖານທາງເພດ ປະກອບສ່ວນສ້າງສັງຄົມໃຫ້ມີຄວາມສະຫງົບ, ສາມັກຄີປອງດອງ, ຍຸຕິທຳ ແລະ ສີວິໄລ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ.

- ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025): ປະກອບມີ 4 ແຜນງານ ໂດຍມີຈຸດປະສົງເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກຊາຍ ແລະ ເດັກຍິງ ໃນ ສປປ ລາວ ໂດຍຜ່ານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການປະສານງານຂອງຫລາຍຂະແໜງການ ໂດຍມີການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂທີ່ດີ ແນໃສ່ຄວາມຮຸນແຮງໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງທາງສື່ສັງຄົມອອນລາຍ.

5. ແຜນງານທີ 5: ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດທີ່ເຮັດວຽກສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ

ດ້ານກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ: ໃນປີ 2016 ເພື່ອເປັນການປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງລັດໃຫ້ກະທັດຮັດ ຕາມທິດທາງຂອງພັກ-ລັດ, ຈຶ່ງໄດ້ປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສິດທິເດັກ ໂດຍການໂຮມເອົາ ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄະນະກຳມາທິການ ເພື່ອແມ່ ແລະ ເດັກແຫ່ງຊາດ ເຂົ້າເປັນຄະນະດຽວ ແລະ ຍົກຍ້າຍຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ ຈາກຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີໄປສັງກັດຢູ່ ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ, ປັດຈຸບັນກົງຈັກດັ່ງກ່າວໄດ້ປັບປຸງສຳເລັດແຕ່ຂັ້ນສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນຄື:

- ຂັ້ນສູນກາງ ເອີ້ນຊື່: ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ (ຄຊກມດ) ເປັນການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ປະຈຳການຂອງລັດຖະບານ ໂດຍມີທ່ານຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີເປັນປະທານ, ມີປະທານສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວເປັນຮອງປະທານຜູ້ປະຈຳການ ແລະ ມີຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ ທີ່ເປັນເສນາທິການໃຫ້ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ, ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ ມີທີ່ຕັ້ງຢູ່ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ.
- ໃນຂັ້ນກະຊວງ/ອົງການ ເອີ້ນຊື່: ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ກະຊວງ/ອົງການ ໂດຍມີທ່ານຮອງລັດຖະມົນຕີ/ຮອງປະທານ ເປັນປະທານ ແລະ ມີເສນາທິການຊ່ວຍວຽກ ເອີ້ນວ່າ ພະແນກ ຄຊກມດ ສັງກັດ ຢູ່ຫ້ອງການກະຊວງ; ປັດຈຸບັນ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງສຳເລັດແລ້ວ 18 ກະຊວງ ແລະ 16 ອົງການ (ໃນນັ້ນພະແນກ ຄຊກມດ ທີ່ ສັງກັດຢູ່ຫ້ອງການກະຊວງມີ 16 ກະຊວງ, 15 ອົງການ , ສັງກັດຢູ່ກົມຈັດຕັ້ງມີ 2 ກະຊວງ ແລະ 1 ອົງການ
- ໃນຂັ້ນແຂວງ ເອີ້ນຊື່: ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ແຂວງ ໂດຍມີທ່ານຮອງເຈົ້າແຂວງເປັນປະທານ ແລະ ມີເສນາທິການຊ່ວຍວຽກ ເອີ້ນວ່າ ຂະແໜງ ຄຊກມດ ສັງກັດຢູ່ສະຫະພັນແມ່ຍິງແຂວງ; ປະຈຸບັນນີ້ແມ່ນສາມາດສ້າງຕັ້ງໄດ້ 16 ແຂວງ ແລະ 1 ນະຄອນຫຼວງ (ແຂວງໄຊສົມບູນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີການສ້າງຕັ້ງ).
- ໃນຂັ້ນເມືອງ ເອີ້ນຊື່: ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ເມືອງ ໂດຍມີທ່ານຮອງເຈົ້າເມືອງ ເປັນປະທານ ແລະ ມີເສນາທິການຊ່ວຍວຽກຄື: ໜ່ວຍງານ ຄຊກມດ ສັງກັດຢູ່ສະຫະພັນແມ່ຍິງເມືອງ; ປະຈຸບັນແມ່ນສ້າງຕັ້ງ 145 ເມືອງ, 3 ນະຄອນ.
- ໃນຂັ້ນບ້ານມີຄະນະບ້ານ 1 ທ່ານ ເປັນຜູ້ປະສານງານວຽກຄວາມກ້າວໜ້າແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ

ດ້ານບຸກຄະລາກອນ: ບຸກຄະລາກອນທີ່ເຮັດວຽກຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດປະຈຸບັນມີ 3.460 ຄົນ ເປັນຍິງ 1.133 ຄົນ ແລະ ຊາຍ 2.150 ຄົນ, ໃນນັ້ນ ຄຊກມດ: ມີ 3.107 ຄົນ ເປັນຍິງ 2.823 ຄົນ ແລະ ຊາຍ 284 ຄົນ. , ພະແນກ/ຂະແໜງ/ໜ່ວຍງານ ຄຊກມດ ມີ 297 ຄົນ ເປັນຍິງ 284 ຄົນ ແລະ ຊາຍ 13 ຄົນ ແລະ ຜູ້ປະສານງານຂັ້ນບ້ານ ມີ 4.834 ຄົນ.

ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ: ເພື່ອເປັນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໃຫ້ກົງຈັກຊ່ວຍວຽກ ແຕ່ຂັ້ນສູນກາງຮອດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ, ຄຊກມດ, ຄກມດ ກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ເມືອງໄດ້ຈັດຕັ້ງ ກອງປະຊຸມຄົບຄະນະຂອງຄະນະກຳມາທິການຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ຂັ້ນຂອງຕົນຂຶ້ນໃນທຸກໆປີ ເພື່ອຕີລາຄາຄືນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຜ່ານມາ ແລະ ວາງທິດທາງແຜນການໃນຕໍ່ໜ້າເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ວຽກງານຄວາມ ສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ມີຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ຍົກລະດັບຄວາມສາມາດ ໃຫ້ພະນັກງານແຜນການ, ການເງິນ ແລະ ຄກມດ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເຊິ່ງມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ 170 ຄົນ ຍິງ 105 ຄົນ ແລະ ຊາຍ 65 ຄົນ ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມເຮັດໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມເຂົ້າໃຈຫຼາຍຂຶ້ນຕໍ່ກັບວຽກງານການສ້າງແຜນ ການ ແລະ ງົບປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສາມາດນຳໄປໃຊ້ເຂົ້າໃນການວາງແຜນການ ແລະ ງົບປະມານ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ. ແນະນຳການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍວິໄສທັດຮອດປີ 2030, ແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ. ການນຳໃຊ້ຄູ່ມືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອບການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ III ປີ (2016-2020) ໃຫ້ບັນດາ ຄກມດ ທຸກຂັ້ນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ; ບົດປະກອບ ຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍຂອງຄະນະກຳມະການຊີດໍ ຕໍ່ບົດລາຍງານປະຈຳໄລຍະທີ 8 ແລະ 9 ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນ ຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃຫ້ ຄກມດ ກະຊວງ, ອົງການແລະ ແຂວງ.

6. ແຜນງານທີ 6: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບແບບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ຖືກຮັບຮອງໂດຍອົງການສະຫະປະຊາ ຊາດ ໃນວັນທີ 18 ທັນວາ 1979 ໃນກອງປະຊຸມສະມັດຊາໃຫຍ່ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ສະໄຫມ 34/180, ມີ ຜົນບັງຄັບໃຊ້ 03 ກັນຍາ 1981, ເປັນສິນທິສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດຂອງແມ່ຍິງ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດທິ ຂອງແມ່ ຍິງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງບັນດາປະເທດຕ່າງໆໃນການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ທັງໃນພາກລັດ, ພາກເອ ກະຊົນ ແລະ ສ່ວນຕົວໃນດ້ານຕ່າງໆເປັນຕົ້ນ: ດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ. ພາຍຫຼັງການໃຫ້ສັດ ຕະຍາບັນແລ້ວ, ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ກາຍເປັນນິຕິກຳທາງດ້ານກົດໝາຍທີ່ລັດ ພາຄີ ມີພັນທະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມແຕ່ລະມາດຕາຂອງສິນທິສັນຍາ ໂດຍປະຕິບັດຕາມ 03 ຫຼັກການ ຄື:(1) ຫຼັກການ ຄວາມສະເໝີພາບ, (2) ຫຼັກການບໍ່ຈຳແນກ ແລະ (3) ພັນທະຂອງລັດພາຄີ.

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ (ຊີດໍ) ໃນປີ 1981 ແລະ ສປປ ລາວ ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດການສະຫຼຸບລາຍງານການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງຕໍ່ສິນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວເປັນບົດລາຍງານປະຈຳແຕ່ລະໄລຍະສົ່ງໃຫ້ຄະນະກຳມະການຊີດໍຂອງອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ລວມມີຈຳນວນ 03 ສະບັບ. ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດສະບັບປະຈຳໄລຍະທີ 8 ແລະ 9 ກ່ຽວກັບການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນ ສປປ ລາວ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດ ໃຊ້ຕາມດຳລັດຂອງລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 55/ລບ, ລົງວັນ 18 ກຸມພາ 2016 ແລະ ໄດ້ນຳສົ່ງໃຫ້ຄະນະກຳມະການ ຊີດໍສາກົນ ໃນວັນທີ 3 ສິງຫາ 2017; ຫຼັງຈາກນັ້ນ, ລັດຖະບານ:

- ໄດ້ຮັບຄຳຖາມເພີ່ມເຕີມ (List of Issues) ໃນ ເດືອນມີນາ 2018 ຈຳນວນ 20 ຂໍ້. ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປລາວ ເວົ້າລວມ, ເວົ້າສະເພາະແມ່ນ ຄຊກມດ ໄດ້ຕອບຄຳຖາມເພີ່ມເຕີມສົ່ງໃຫ້ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໃນວັນທີ 19 ມິຖຸນາ 2018.
- ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເວົ້າລວມ, ເວົ້າສະເພາະແມ່ນ ຄຊກມດ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມພິຈາລະນາ ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດປະຈຳໄລຍະທີ 8 ແລະ 9 ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບ

⁸ ຂໍ້ມູນປະຈຳປີ 2020

ການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃນ ສປປ ລາວ ຂອງ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໃນວາລະທີ 71, ລະຫວ່າງວັນທີ 22 ຕຸລາ - 9 ພະຈິກ 2018 (2 ພະຈິກ 2018), ທີ່ ນະຄອນເຊີແນວ ປະເທດສະວິດ.

- ໄດ້ຮັບບົດປະກອບຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍ ຂອງຄະນະກຳມະການຊີດໍ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດຕໍ່ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດ ປະຈຳໄລຍະທີ 8-9 ຂອງ ສປປ ລາວ ຈຳນວນ 61 ຂໍ້ ໃນວັນທີ 14 ພະຈິກ 2018

- ສຳເລັດ ບົດລາຍງານຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບົດປະກອບຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍ ໃນ 03 ຫົວຂໍ້: ການສຶກສາຂອງແມ່ຍິງ, ສຸຂະພາບຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່ຍິງຊົນນະບົດ ສິ່ງໃຫ້ຄະນະກຳມະການຊີດໍ ໃນທ້າຍປີ 2020 ແລະ ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາຮັບຮອງ ໃນວັນທີ 8 ທັນວາ 2020.

ພາຍຫລັງທີ່ ສຳເລັດການເຂົ້າຮ່ວມພິຈາລະນາບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດປະຈຳໄລຍະ 8 ແລະ 9 ໃນທ້າຍປີ 2018, ຄຊກມດ, ບັນດາ ຄກມດ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍເປັນຕົ້ນ: ລັດຖະບານໄດ້ອອກແຈ້ງການ 475/ຫສນຍ, ລົງວັນທີ 18 ມີນາ 2019 ໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກບຸລິມະສິດ ແລະ ເລັ່ງດ່ວນ ທີ່ຢູ່ໃນບົດປະກອບຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍຂອງຄະນະກຳມະການຊີດໍ ຕໍ່ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດປະຈຳໄລຍະທີ 8 ແລະ 9. ແປບົດປະກອບຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍດັ່ງກ່າວ ຈາກພາສາອັງກິດ ເປັນພາສາລາວ; ຈັດພິມເຜີຍແຜ່ປຶ້ມ ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດ ປະຈຳໄລຍະທີ 8-9 ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບແບບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ປຶ້ມບົດປະກອບຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍ ທັງພາສາລາວ ແລະ ພາສາອັງກິດໃນເຫລັ້ມດຽວ; ຈັດກອງປະຊຸມເຜີຍແຜ່ ແລະ ແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບົດປະກອບຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍ ຄຽງຄູ່ກັບການເຜີຍແຜ່ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ບັນດາແຂວງ/ນະຄອນຫລວງ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ. ບັນດາ ຄກມດ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ມີການເຊື່ອມເອົາບັນດາຂໍ້ສະເໜີແນະນຳດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າໃນແຜນການຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕົນ ໂດຍສະເພາະແຜນພັດທະນາ 5 ປີ ແລະ ປະຈຳປີ ກໍຄືໂຄງການ ແລະ ແຜນການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳແຕ່ລະໄລຍະ.

ການເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຄະນະກຳມະການເພື່ອສະຖານະພາບຂອງແມ່ຍິງ (Commission of the Status of Women) ໃນແຕ່ລະສະໄໝເຊິ່ງຈະມີຫົວຂໍ້ບຸລິມະສິດທີ່ໄດ້ກຳນົດຮ່ວມກັນເພື່ອປຶກສາຫາລືເປັນຕົ້ນ: ສະໄໝທີ 60: ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແມ່ຍິງໂດຍເຊື່ອມໃສ່ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ສະໄໝທີ 61: ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດໃນແມ່ຍິງໃນໂລກແຫ່ງການປ່ຽນແປງ ; ສະໄໝທີ 62: ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ກາລະໂອກາດໃນການບັນລຸຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແມ່ຍິງໃນຊົນນະບົດ ; ສະໄໝທີ 63: ລະບົບການປົກປ້ອງທາງສັງຄົມເພື່ອເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສາທາລະນະ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຍືນຍົງເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ; ໃນການເຂົ້າຮ່ວມນັ້ນເປັນການລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າແລະຮ່ວມກັນປຶກສາຫາລືແຜນການໃນຕໍ່ໜ້າແຕ່ລະປີຂອງຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ ໃນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບໂລກ; ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນກໍໄດ້ເຜີຍແຜ່ ແລະ ແນະນຳການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ເນື້ອໃນມະຕິຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມດັ່ງກ່າວເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນແຜນການຂອງ ສປປ ລາວ ກໍຄືຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

ຜັນຂະຫຍາຍ ບັນດາຕົວຊີ້ບອກຂອງເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ໂດຍສະເພາະເປົ້າໝາຍທີ 5: ບັນລຸຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຜົນຂອງກອງປະຊຸມໂຕະມິນໃນແຕ່ລະປີທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນແຜນວຽກຂອງ ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ພ້ອມທັງແນະນຳ ຊຸກຍູ້ບັນດາຂະແໜງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

⁹ ສະບັບທີ 1 (ກວມເອົາ 5 ໄລຍະ): ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດສະບັບປະຈຳໄລຍະທີ 1,2,3,4 ແລະ 5 ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນ ສປປ ລາວ
ສະບັບທີ 2 (ກວມເອົາ 2 ໄລຍະ): ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດສະບັບປະຈຳໄລຍະທີ 6 ແລະ 7 ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນ ສປປ ລາວ
ສະບັບທີ 3 (ກວມເອົາ 2 ໄລຍະ): ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດສະບັບປະຈຳໄລຍະທີ 8 ແລະ 9 ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນ ສປປ ລາວ

¹⁰ Follow-up Concluding Observations Procedure

III. ຕີລາຄາດ້ານດີ, ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

1. ຕີລາຄາດ້ານດີ.

1) ພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຍາມໃດກໍໄດ້ມີນະໂຍບາຍສະເໝີຕົ້ນສະເໝີປາຍໃນການສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ລືບລ້າງທຸກຮູບແບບການຈໍາແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ຊຶ່ງກໍານົດໄວ້ໃນມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງພັກ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນແຕ່ລະໄລຍະ ລວມທັງ ລັດຖະທໍາມະນູນ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກໍາຕ່າງໆ ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ ຄຊກມດ ແລະ ຄກມດ ແຕ່ລະຂັ້ນໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ.

2) ໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ຊີ້ນຳຢ່າງເປັນປະຈໍາ ຈາກກົມການເມືອງສູນກາງພັກ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ທັງເປັນປະທານ ຄຊກມດ, ຮັບການຊີ້ນຳ-ນຳພາຢ່າງໃກ້ຊິດຕິດແທດ ແລະ ເປັນປົກກະຕິຕໍ່ເນື່ອງຈາກກໍາມະການສູນກາງພັກ, ປະທານສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ທັງເປັນຮອງປະທານ ຄຊກມດ ຜູ້ປະຈໍາການ ກໍຄືຈາກບັນດາຄະນະປະທານ/ກໍາມະການໃນ ຄຊກມດ ໃນຂະບວນການກໍານົດແຜນງານ, ແຜນການ, ໂຄງການ, ກິດຈະກຳ ແລະ ງົບປະມານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍ ວຽກງານສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ລືບລ້າງທຸກຮູບແບບການຈໍາແນກຕໍ່ແມ່ຍິງຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ສອດຄ່ອງ ເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສໍາເລັດຜົນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

3) ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ອອກແຮງເຄື່ອນໄຫວ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ປູກຈິດສໍານຶກ ດ້ວຍຫລາຍຮູບການໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນການຈັດຕັ້ງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງມວນຊົນໃຫ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຕໍ່ບັນດາແຜນດໍາເນີນງານ, ສິນທິສັນຍາສາກົນ, ນິຕິກໍາຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວກັບການພັດທະນາຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລືບລ້າງທຸກຮູບແບບການຈໍາແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ.

2. ຕີລາຄາຂໍ້ຄົງຄ້າງ

1) ການປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ, ເສນາທິການຊ່ວຍວຽກຂອງ ຄຊກມດ ແລະ ຄກມດ ຢູ່ບາງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງ ສິ່ງຜົນໃຫ້ການເຄື່ອນໄຫວຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍວຽກງານສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ລືບລ້າງທຸກຮູບການຈໍາແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ບໍ່ສາມາດດໍາເນີນໄດ້ເປັນປົກກະຕິຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ບໍ່ສາມາດສະຫຼຸບຕີລາຄາສະພາບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕົນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ.

2) ຄະນະພັກ, ຄະນະນຳບາງບ່ອນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການຊີ້ນຳ-ນຳພາວຽກງານສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລືບລ້າງທຸກຮູບການຈໍາແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ.

3) ຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຂອງພະນັກງານ ຄກມດ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ເຮັດວຽກໃນການຕິດຕາມ, ຊຸກຍູ້, ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດ ຍັງບໍ່ທັນເປັນເອກະພາບ, ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຕັ້ງໜ້າຄົ້ນຄວ້າເຊື່ອມຊຶມກໍາແໜ້ນຢ່າງເລິກເຊິ່ງແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ-ລັດ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານດັ່ງກ່າວ.

4) ຍ້ອນສະພາບລວມຂອງປະເທດເຮົາ ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ທາງດ້ານການເງິນ-ເງິນຕາ, ສະພາບຂອງໄພທໍາມະຊາດ-ນໍ້າຖ້ວມ, ການລະບາດຂອງພະຍາດລະບາດຕາມລະດູການ ແລະ ພະຍາດອັກເສບປອດເຊື້ອຈຸລາໂລກສາຍພັນໃໝ່ (COVID-19) ສົ່ງຜົນກະທົບ ໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດ ຖືກແກ່ຍາວ ແລະ ບໍ່ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ສໍາເລັດໄດ້ຕາມເປົ້າ ໝາຍຈຳນວນໜຶ່ງ.

¹¹ CSW60: Women's Empowerment and the link to Sustainable Development, 2016

¹² CSW61: Women's Economic Empowerment in the Changing of Work, 2017

¹³ CSW62: Challenges and Opportunities in Achieving Gender Equality and the Empowerment of Rural Women and Girls, 2018

¹⁴ Social Protection, Public Services, Infrastructure 11-22 March 2019

- 5) ການພົວພັນປະສານງານ ແລະ ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ລະຫວ່າງ ຄຊກມດ ແລະ ຄກມດ ແຕ່ລະຂັ້ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດີ ແລະ ບໍ່ທັນເປັນລະບົບຕໍ່ເນື່ອງ.
- 6) ການຫັນລົງຮາກຖານຂອງ ຄຊກມດ ແລະ ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ ຍັງບໍ່ທັນເຄື່ອນໄຫວຢ່າງແຂງແຮງ ເພື່ອຕິດຕາມຊຸກຍູ້, ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງໃນແຕ່ລະຂັ້ນເຊິ່ງມີຜົນມາຈາກຫຼາຍປັດໃຈ.

3. ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

1) ການເຊື່ອມຊຶມ ແລະ ກຳແໜ້ນພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ຄກມດ ແຕ່ລະຂັ້ນຢ່າງເລິກເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ການຜັນຂະຫຍາຍວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ. ໃນຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນມີປະສິດທິຜົນຫຼາຍຂຶ້ນ.

2) ການຫັນລົງຮາກຖານ ແລະ ການໂຄສະນາປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນ ອົງການຈັດຕັ້ງພັກ-ລັດ, ພາກວິສາຫະກິດ, ພາກທຸລະກິດ ເອກະຊົນ ແລະ ບຸກຄົນໃນທົ່ວສັງຄົມ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ/ວິທີການ ແລະ ໃນຫຼາຍລະດັບໃຫ້ກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ດຳເນີນຢ່າງເປັນລະບົບຕໍ່ເນື່ອງໃນການຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ແນໃສ່ຍົກສູງສິດທິແລະບົດບາດຂອງແມ່ຍິງ ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ການສ້າງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍອັນແທ້ຈິງ.

3) ການກຳນົດຂອບວຽກຈຸດສຸມທີ່ຊັດເຈນ, ຈະແຈ້ງ ແລະ ການສະໜອງງົບປະມານຢ່າງເໝາະສົມ ລວມທັງການເອົາໃຈໃສ່ແນະນຳ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາປະເມີນຜົນ, ສະຫຼຸບລາຍງານ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາສາມາດບັນລຸຈຸດໝາຍ ແລະ ຄາດໝາຍສູ້ຊົນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

4) ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ພະນັກງານທີ່ຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ໂດຍເລີ່ມຈາກ ການກຳແໜ້ນທັດສະນະຂອງພັກ ແລະ ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງລັດຕໍ່ກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວຍັງແມ່ນຄວາມຕ້ອງການອັນຮີບດ່ວນ, ຄ່ຽງຄູ່ກັບ ການບຳລຸງກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບດ້ານວິຊາການທີ່ຕິດພັນກັບປະເດັນພາວະຜູ້ນຳ, ກົດໝາຍ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນທີ່ກ່ຽວພັນ ແລະ ການບໍລິຫານຈັດການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃຫ້ມີຄຸນນະພາບໃໝ່ຕາມຫຼັກການເຊື່ອມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ການບໍ່ຈຳແນກ ແລະ ການປະຕິບັດພັນທະຂອງລັດພາຄີ.

5) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຍົກສູງຄວາມເປັນເຈົ້າການໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ ແລະ ຄກມດ ທຸກຂັ້ນ ໃນການຍາດແຍ່ງເອົາການສະໜັບສະໜູນຈາກປະເທດເພື່ອນມິດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາເຂົ້າໃນວຽກງານການສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ.

6) ໂດຍສອດຄ່ອງແນວທາງການຕ່າງປະເທດຂອງພັກເຮົາ, ການສືບຕໍ່ລະດົມການຊ່ວຍເຫລືອດ້ານທຶນຮອນ, ດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ດ້ານວິຊາການ ຢ່າງມີການເລືອກເຟັ້ນຈາກບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດຍຸດທະສາດ, ບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດໃນພາກພື້ນ ແລະ ໃນໂລກ ລວມທັງຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າໃນວຽກງານພັດທະນາຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ຍັງແມ່ນຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ສິ່ງຈຳເປັນເພື່ອປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມີການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ມີຜົນສຳເລັດ.

ພາກທີສອງ: ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບ ຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025)

I. ສະພາບແວດລ້ອມ ພາກພື້ນ, ສາກົນ ແລະ ພາຍໃນ

1. ສະພາບແວດລ້ອມ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ການລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫລງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ +25 ໄດ້ຖືກທົບທວນໃນກອງປະຊຸມປະຈຳປີ ແລະ ປະຈຳ 5 ປີ ຂອງຄະນະກຳມາທິການເພື່ອສະຖານະພາບຂອງແມ່ຍິງ. ຜ່ານການສະຫລຸບສັງລວມບົດລາຍງານຂອງ ລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບໂລກ ໄດ້ຢັ້ງຢືນຄືນເຖິງຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ບັນດາຜົນສຳເລັດ, ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ບັນດາປະເດັນ/ຫົວຂໍ້ບຸລິມະສິດຂອງບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ ແລະ ໃນໂລກ ທີ່ຈະສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນຊຸມວິຕົກຮຸນ. ຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຕໍ່ກັບບັນດາຜົນສຳເລັດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫລງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25 ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຖ້າພວກເຮົາຢາກບັນລຸຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃນຊຸມວິຕົກຮຸນ. ບັນຫາຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ກັບທຸກຄົນ: ຍິງ, ຊາຍ, ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຮູ້ ເຂົ້າໃຈ ແລະ ນຳໃຊ້ສິດທິຂັ້ນພື້ນຖານຂອງຕົນຢ່າງເຕັມປ່ຽມໃນການດຳລົງຊີວິດຢ່າງເທົ່າທຽມ ແລະ ມີກຽດສັກສີໃນສັງຄົມ, ຊຸມຊົນ ແລະ ຄອບຄົວ.

ໃນປີ 2021 ກອງປະຊຸມເສດຖະກິດໂລກ ໄດ້ພິມເຜີຍແຜ່ ບົດລາຍງານຄວາມແຕກໂຕນດ້ານບົດບາດຍິງຊາຍໃນທົ່ວໂລກ ເຊິ່ງບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຈັດອັນດັບຄວາມເທົ່າທຽມດ້ານບົດບາດຍິງຊາຍປະຈຳປີ 2021, ໃນນັ້ນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຖືກຈັດຢູ່ໃນອັນດັບທີ 37 ຂອງໂລກ ແລະ ອັນດັບທີ 2 ຂອງບັນດາປະເທດອາຊຽນ. ການຈັດອັນດັບນັ້ນເປັນການຢັ້ງຢືນໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ສປປ ລາວເຮົາກໍ່ແມ່ນປະເທດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການປະຕິບັດພັນທະຂອງລັດພາຄີຂອງ ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ, ຖະແຫລງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25 ແລະ ສິນທິສັນຍາສາກົນອື່ນໆ ລວມທັງເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງເວົ້າລວມ, ເວົ້າສະເພາະເປົ້າໝາຍທີ 5 ທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ.

2. ສະພາບແວດລ້ອມພາຍໃນ

ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນບັນຫາລວມຂອງຊາດທີ່ພັກ ແລະ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຍາມໃດກໍ່ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ມີແນວທາງນະໂຍບາຍອັນຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງຢ່າງສະເໝີຕົ້ນສະເໝີປາຍ ຕໍ່ບັນຫາດັ່ງກ່າວ. ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ແລະ ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງແມ່ນສອງກົນໄກລະດັບຊາດຕົ້ນຕໍ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ໃນການຂັບເຄື່ອນ ແລະ ດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ເຮັດໃຫ້ສປປ ລາວ ສາມາດບັນລຸໄດ້ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃນຂົງເຂດການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ການປ້ອງກັນ ແລະ ການລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງແລະເດັກຍິງໄດ້ໃນລະດັບດິສິມຄວນ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ທີ່ຖືກຮັບຮອງໂດຍມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 32/ສພຊ, ລົງວັນທີ 28 ພະຈິກ 2019 ແລະ ປະກາດໃຊ້ໂດຍລັດຖະດຳລັດຂອງປະທານປະເທດ ສປປ ລາວ ເລກທີ 029/ປປທ ລົງວັນທີ 09

¹⁵ Commission on the Status of Women (CSW)

¹⁶ The World Economic Forum 2021

¹⁷ The Global Gender Gap Report 2021

ມັງກອນ 2020; ການຊຸກຍູ້ສະໜັບສະໜູນບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທີ່ເລັ່ງໃສ່ປັບປຸງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວິໄສທັດຮອດປີ 2030, ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ (2016-2025), ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດເພື່ອແມ່ແລະເດັກ (2016 -2025) ລວມທັງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເດັກ. ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຕົ້ນຕໍມີສາເຫດມາຈາກແມ່ຍິງມີຄວາມຈຳກັດໃນການມີສ່ວນຮ່ວມຕັດສິນບັນຫາ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ນຳພາຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອເພີ່ມທະວີການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງໃນການຄຸ້ມຄອງ ນຳພາທຸກຂັ້ນ; ການສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ໂອກາດໃນການດຳລົງຊີວິດໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ, ສາທາ ລະນະສູກ, ການມີວຽກເຮັດງານທຳຢ່າງສະເໝີພາບ, ການເຂົ້າເຖິງການຈ້າງງານເພດຍິງ, ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແມ່ຍິງດ້ານເສດຖະກິດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງໃນເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ, ການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ທີ່ດິນເພື່ອທຳການຜະລິດເພື່ອໃຫ້ຍິງ ແລະ ຊາຍ ໄດ້ປະກອບສ່ວນ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງເຕັມສ່ວນຈາກການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ລວມທັງການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມໃນການເຮັດວຽກ, ການຮຽນ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສທີ່ປອດໄພໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງປາສະຈາກການລ່ວງລະເມີດ, ຄຸກຄາມທາງເພດ ຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງແມ່ນເປົ້າໝາຍສຳຄັນ. ການເພີ່ມທະວີການເຂົ້າເຖິງຂະບວນການຍຸຕິທຳຢ່າງສະເໝີພາບ, ການຮັບມືການກັບການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດອັກເສບປອດເຊື້ອຈຸລາໂລກສາຍພັນໃໝ່ (COVID-19) ແລະ ການກຽມພ້ອມຮັບມືກັບໄພພິບັດ, ການປ່ຽນແປງຂອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ດິນຟ້າອາກາດ.

II. ຈຸດໝາຍລວມ ແລະ ແຜນງານ ຂອງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 05 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025)

1. ຈຸດໝາຍລວມ, ຕົວຊີ້ບອກ ແລະ ແຜນງານ

1.1. ຈຸດໝາຍລວມ

ຮັບປະກັນສິດ ແລະ ການພັດທະນາສິດສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ລວມທັງຢຸດຕິທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານ, ຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງເຕັມສ່ວນໃນການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນາທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ຄອບຄົວ.

1.2. ທິດທາງລວມ

- 1) ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ XI ຂອງພັກ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025) ແລະ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 10 ປີ (2016-2025), ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດດ້ານປະຊາກອນ ແລະ ການພັດທະນາ (2019-2030).
- 2) ປະຕິບັດພັນທະຂອງລັດພາຄີພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ , ບົດປະກອບຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍຂອງຄະນະກຳມະການຊີດິ ຕໍ່ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດປະຈຳໄລຍະທີ 8 ແລະ 9 ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ຂອງ ສປປ ລາວ; ຜັນຂະຫຍາຍຜົນໄດ້ຮັບໃນການທົບທວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25, ກອງປະຊຸມສາກົນກ່ຽວກັບປະຊາກອນ ແລະ ການພັດທະນາ ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ສິນທິສັນຍາສາກົນອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວກັບສິດຂອງແມ່ຍິງ.

1.3. ຄາດໝາຍສູງຊົນ

- 1) ປັບປຸງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ສ້າງຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ສະຖິຕິກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນລະດັບຊາດ, ລະດັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;
- 2) ສ້າງເງື່ອນໄຂ ເພື່ອຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ຂອງທຸກພາກສ່ວນອົງການການຈັດຕັ້ງພັກ-ລັດ, ລັດວິສາຫະກິດ, ພາກທຸລະກິດເອກະຊົນ, ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ແລະ ມວນຊົນ.
- 3) ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຕາມ 5 ວິທີການທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຄື:
 - ການປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ
 - ການບໍ່ໃຫ້ມີການຈຳແນກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ
 - ການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ
 - ການຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ
 - ການນຳໃຊ້ສະຖິຕິແຍກເພດຍິງ-ຊາຍ
- 4) ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ IT ເພື່ອເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງ, ການປະສານງານ ແລະ ການຕິດຕາມ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຢ່າງເປັນລະບົບ ໃນທົ່ວປະເທດ.
- 5) ແມ່ຍິງໃນຕຳແໜ່ງຄຸ້ມຄອງນຳພາ ແລະ ຕັດສິນບັນຫາ ໃນອົງການຈັດຕັ້ງພັກ-ລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ໃນຂັ້ນຕ່າງໆ ມີຈຳນວນເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍ 25-30%;
- 6) ສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະມາຊິກສະພາປະຊາປະຊາຊົນແຂວງ ກວມ 30% ຂຶ້ນໄປ.
- 7) ເຮັດໃຫ້ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງດີຂຶ້ນສາມາດຫຼຸດພື້ນຈາກຄວາມທຸກຍາກຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ມີການດຳລົງຊີວິດທີ່ປອດໄພ ໂດຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດ; ເພີ່ມການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການທີ່ມີຄຸນນະພາບດ້ານການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ການເຂົ້າເຖິງຂະບວນການຍຸຕິທຳຢ່າງສະເໝີພາບ, ປ້ອງກັນແລະລຶບລ້າງການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.
- 8) ບົດປະກອບຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍຂອງຄະນະກຳມະການຊີດສາກົນ ຕໍ່ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດປະຈຳໄລຍະທີ 10 ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນ ສປປ ລາວ ໄດ້ຮັບການຜັນຂະຫຍາຍ 50%.
- 9) ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຖະແຫລງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25 ໃນ ສປປ ລາວ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໄດ້ຮັບການເຜີຍແຜ່ກວມ 60%.
- 10) ຄຸນນະພາບ ນຳເອົາແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ໄປຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ 80% ຂອງ ຄຸນນະພາບ ທັງໝົດ.
- 11) ສົ່ງເສີມ ແລະ ຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃນວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.

¹⁸ Convention on the Elimination of all forms of Discrimination Against Women (CEDAW)

¹⁹ Concluding Observations of the CEDAW Committee of the United Nations

²⁰ Beijing Declaration and Platform For Action+25 (BPFA+25)

²¹ Sustainable Development Goals (SDGs)

- ດັດສະນີການພັດທະນາຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 0,984
- ດັດຊະນີຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃຫ້ຫລຸດລົງເປັນ 0,430
- ດັດສະນີການພັດທະນາແມ່ຍິງ ໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 0,675
- ທັດສະນະຄະດີ, ຄ່ານິຍົມ ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ມີການເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 50% ທຽບໃສ່ຜູ້ທີ່ຖືກສໍາພາດທັງໝົດ.

1.4. ແຜນງານ

ເພື່ອບັນລຸຈຸດໝາຍລວມກໍຄືບັນດາຄາດໝາຍສູ່ຊົນທີ່ກ່າວມາຂ້າງຕົ້ນ, ແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ໄດ້ກໍານົດ 4 ແຜນງານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄື:

- 1) ແຜນງານ 1: ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ປຸກຈິດສໍານຶກ ແລະ ການພັດທະນາລະບົບຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.
- 2) ແຜນງານ 2: ສິ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ
- 3) ແຜນງານ 3: ການທົບທວນ, ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງ ບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ ແລະ ການປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ສິນທິສັນຍາ ແລະ ຖະແຫຼງການຂອງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນກ່ຽວກັບສິດທິຂອງແມ່ຍິງ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ
- 4) ແຜນງານ 4: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ທີ່ຄຸ້ມຄອງວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.

2. ບັນດາແຜນວຽກຈຸດສຸມ, ຄາດໝາຍ ແລະ ວຽກຈຸດສຸມ ທີ່ຈະບັນລຸແຜນງານຕ່າງໆ

2.1. ແຜນງານ 1: ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ປຸກຈິດສໍານຶກ ແລະ ການພັດທະນາຖານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

2.1.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.1: ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ປຸກຈິດສໍານຶກໃນທົ່ວສັງຄົມໃຫ້ຮັບຮູ້ເຂົ້າໃຈເລິກເຊິ່ງ ແລະ ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນໃນການມີສ່ວນຮ່ວມປະຕິບັດວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

- ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ
 - 80% ຂອງການນໍາພັກ-ລັດແຕ່ຂັ້ນສູນກາງຮອດທ້ອງຖິ່ນ, ນັກກົດໝາຍ (ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກຕິດພັນກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ), ຜູ້ນໍາຊຸມຊົນ, ອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນແຕ່ລະຂັ້ນໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ຫລັກການເຄື່ອນໄຫວຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານສິ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສາມາດນໍາໃຊ້ຄວາມຮູ້ດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນການປະຕິບັດ ໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.
 - 80% ຂອງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະມາຊິກສາພາປະຊາຊົນແຂວງ ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ຫລັກການເຄື່ອນໄຫວຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກງານສິ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການຕິດຕາມ ກວດກາ ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.
 - 70% ຂອງພະນັກງານຂອງແຕ່ລະພາກສ່ວນ ເຂົ້າໃຈ ຄວາມຫມາຍສໍາຄັນຂອງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ລວມທັງ ບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ ພາຍໃນ ແລະ ສາກົນທີ່ກ່ຽວພັນ.

- ເພີ່ມຈຳນວນການປະກອບສ່ວນຂອງເພດຊາຍ ເຂົ້າໃນການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະ ເຮັດໃຫ້ເພດຊາຍມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ຕໍ່ການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.
- 60% ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ທັງຍິງ ແລະ ຊາຍໃນຂັ້ນຊຸມຊົນ ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ ໂດຍສະເພາະເພດຊາຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງ ກ່ຽວກັບບັນຫາທີ່ພົວພັນກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.
- ໃຫ້ສຳເລັດບັນດານິຕິກຳ: ຮ່າງດຳລັດວ່າດ້ວຍການສ້າງຄອບຄົວວັດທະນະທຳ, ຮ່າງດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການແຕ່ງກາຍ, ຮ່າງດຳລັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງວັດທະນະທຳຢູ່ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ, ຮ່າງດຳລັດຄຸ້ມຄອງພິທີກຳທາງ ວັດທະນະທຳ.

• **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ຜະລິດສື່ໂຄສະນາຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຊັ່ນ: ໂປສເຕີ, ແຜ່ນພັບ, ສະປອດໂຄສະນາ, ບົດຄວາມຕ່າງໆ, ລະຄອນ ແລະ ບົດເພັງ ຜ່ານ ວິທະຍຸ, ໂທລະພາບ, ໜັງສືພິມ ແລະ ສື່ອອນລາຍຕ່າງໆ.
- ຈັດຕັ້ງເຊື່ອມຊຶມມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ XI ຂອງພັກ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ຄັ້ງທີ IX (2021-2025) ທີ່ຕິດພັນກັບການສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ; ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 10 ປີ (2016-2025), ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ລວມທັງບັນດານິຕິກຳສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນທີ່ກ່ຽວພັນກັບສິດທິແມ່ຍິງ.
- ໂດຍຮ່ວມສ້າງບົດຂ່າວ, ບົດສຳພາດ, ບົດວຽກຄິດຄົ້ນເດັ່ນ ແລະ ບົດຄວາມຕ່າງໆ ລວມທັງສັງລວມການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນຂັ້ນຂອງຕົນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຜ່ານໜັງສືພິມ, ວາລະສານ, ວິທະຍຸ ໂທລະພາບ ແລະ ກະບອກສຽງແມ່ຍິງລາວໃນແຕ່ລະໄຕມາດ.
- ຈັດເວທີສືນທະນາ/ປະຖະກະຖາ ຫຼື ສຳມະນາຮ່ວມກັບສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະມາຊິກສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ໃຫ້ໄດ້ຢ່າງໜ້ອຍປີລະ 01 ຄັ້ງ ເພື່ອໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນິຕິກຳພາຍໃນຕ່າງໆ ລວມທັງການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການໃນວຽກງານສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ.
- ຊຸກຍູ້ປຸກລະດົມຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ, ຜູ້ທີ່ມີບົດບາດໃນສັງຄົມ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງເຂົ້າຮ່ວມ ນຳວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ລວມທັງການປ້ອງກັນຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກໜ້ອຍ.
- ຈັດຕັ້ງເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢູ່ຂັ້ນຊຸມຊົນ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນຶກໃຫ້ເພດຊາຍ ມີພຶດຕິກຳທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ກັບການສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ.
- ທຸກພາກສ່ວນຊຸກຍູ້ການຮ່າງ ແລະ ອອກດຳລັດວ່າດ້ວຍການສ້າງຄອບຄົວວັດທະນະທຳ, ຮ່າງດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການແຕ່ງກາຍ, ຮ່າງດຳລັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງວັດທະນະທຳຢູ່ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ, ຮ່າງດຳລັດຄຸ້ມຄອງພິທີກຳທາງວັດທະນະທຳ.

2.1.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 1.2: ພັດທະນາລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງຊາຍ

ຂໍ້ມູນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ, ມີສະຖິຕິແຍກເພດ, ອາຍຸ, ຄວາມພິການ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ພູມລຳເນົາ ເປັນມາດຕະຖານທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອນຳໃຊ້ວັດແທກຄວາມຄືບໜ້າດ້ານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ; ການກຳນົດມາດຕະຖານຂໍ້ມູນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍທີ່ມີລັກສະນະຄົບຖ້ວນ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມີຄວາມລະອຽດຊັດເຈນ ສິ່ງຜິດໃຫ້ການກຳນົດສ້າງນະໂຍບາຍມີຄວາມຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງ, ແທດຕົວຈິງ ແລະສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້.

- **ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ**

- 80% ຂອງຂະແໜງການ ນຳໃຊ້ ບົດແນະນຳການເກັບຂໍ້ມູນສະຖິຕິແຍກເພດ, ອາຍຸ, ຄວາມພິການ ຊົນເຜົ່າ, ພູມລຳເນົາ ແລະ ຖານະເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເຂົ້າໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ລະບົບຖານຂໍ້ມູນ.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ການປັບປຸງຄຸນນະພາບການເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ
 - + ຄຸກມດ ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງແຜນການແລະການລົງທຶນ ຮ່ວມກັບ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດສ້າງບົດແນະນຳການເກັບກຳຂໍ້ມູນສະຖິຕິແຍກເພດ, ອາຍຸ, ຄວາມພິການ, ຊົນເຜົ່າ, ພູມລຳເນົາ ແລະ ຖານະເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນຂັ້ນລະດັບຊາດ ພ້ອມທັງສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການນຳໃຊ້ສະຖິຕິດັ່ງກ່າວ.
 - + ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແຕ່ລະຂະແໜງການໃນການວິເຄາະສະຖານະພາບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ
- ການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ
 - + ປັບປຸງເວັບໄຊ ຂອງ ຄຸກມດ ແລະ ສ້າງເຟສບຸກຂອງ ຄຸກມດ ເພື່ອເປັນແຫຼ່ງເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ
- ການປັບປຸງສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ
- ການສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ
 - + ກຳນົດຕົວຊີ້ບອກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ
 - + ສ້າງຖານຂໍ້ມູນລະດັບຊາດຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ
 - + ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງແບບຟອມ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນແຕ່ລະຂົງເຂດເປັນຕົ້ນ: ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ, ສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ຂົງເຂດຍຸຕິທຳ ແລະ ການໝູນໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຈາກການຂັ້ນທະບຽນເລກໝາຍໂທລະສັບ.
- ເພີ່ມການວິໄຈລົງເລິກຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ
 - + ດຳເນີນການສຶກສາກ່ຽວກັບສິດທິ, ສະຖານະພາບຂອງແມ່ຍິງ, ຂໍ້ສະດວກ ແລະ ຫຍຸ້ງຍາກໃນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການຕ່າງໆ.

2.2. ແຜນງານ 2: ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

2.2.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.1: ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງເຂົ້າເຖິງການສຶກສາເທົ່າທຽມກັບເພດຊາຍ ແລະ ເດັກຊາຍ ເພື່ອອັດຊ່ອງຫວ່າງຄວາມແຕກໂຕນດັດສະນີຄວາມສະເໝີພາບໃນການສຶກສາ ແລະ ໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຄວາມຮູ້

- **ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ**

- ດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນການເຂົ້າຮຽນຂອງນັກຮຽນ 5 ປີ ລະຫວ່າງ 0,97 ແລະ 1,03.
- ດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກປ.1 ທີ່ຜ່ານການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ໃຫ້ໄດ້ 1,00.
- ດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍອັດຕາເຂົ້າຮຽນໃໝ່ລວມຂຶ້ນ ປ.5 ລະດັບຊາດ ໃຫ້ບັນລຸລະຫວ່າງ 0,97-1,03
- ໃຫ້ມີແມ່ຍິງ 49%, ຈົບປະຖົມບຳລຸງ ໃຫ້ມີແມ່ຍິງ 54%, ຈົບມັດທະຍົມຕົ້ນບຳລຸງໃຫ້ມີແມ່ຍິງ 49%, ຈົບມັດທະຍົມປາຍບຳລຸງ ໃຫ້ມີແມ່ຍິງ 40% ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານ ໃຫ້ມີແມ່ຍິງ 40%.
- ຈຳນວນນັກຮຽນທັງໝົດທີ່ເຂົ້າຮຽນໃນອາຊີວະສຶກສາ 80.000 ຄົນ ທີ່ມີຜົນການຮຽນດີ ຕາມຫຼັກສູດຂະແໜງກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ບໍລິການ ແລະ ຮຽນຈົບສາຍອາຊີວະສຶກສາ ໃນນັ້ນໃຫ້ມີແມ່ຍິງ 35%.
- ຈຳນວນນັກຮຽນທັງໝົດທີ່ເຂົ້າຮຽນການສຶກສາຊັ້ນສູງ 59,000 ຄົນ ແລະຮຽນຈົບໃນນັ້ນໃຫ້ມີແມ່ຍິງ 49%.
- ຈຳນວນນັກສຶກສາສາຍວິທະຍາສາດທຳມະຊາດ, ວິສາວະກຳ ແລະ ເທັກໂນໂລຊີ ທີ່ຈົບອອກຈາກ ມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼາຍກວ່າ 4.000 ຄົນ ໃນນັ້ນໃຫ້ມີແມ່ຍິງ 35%.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ຄະນະພັກ-ຄະນະນຳ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນແມ່ຍິງ, ຊາວໜຸ່ມ ຕ້ອງໄດ້ເປັນເຈົ້າການໃນການໂຄສະນາ, ສຶກສາອົບຮົມໃຫ້ກຳລັງເພດຍິງ ໃຫ້ມີຄວາມຫ້າວຫັນໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ ແລະ ການສຶກ ສາຄົ້ນຄວ້າເພື່ອຍົກລະດັບວິຊາການດ້ານຕ່າງໆ.
- ປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ ພໍ່ແມ່, ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ, ຄູ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ໃຫ້ເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງ ການ ສຶກສາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການສຶກສາຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ
- ຝຶກອົບຮົມຄວາມສະເໝີພາບຍິງຊາຍ ໃຫ້ແກ່ຄູ ແລະ ອາຈານໃຫ້ທຸກສະຖານທີ່ການສຶກສາ ແລະ ສືບຕໍ່ຈັດການຮຽນການສອນໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ ຂັ້ນ ອະນຸບານ, ປະຖົມ, ມັດທະຍົມ, ອະຊີວະສຶກສາ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລ ກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ກ່ຽວຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສຸຂະພາບຂະພາບຈະເລີນພັນໃຫ້ເໝາະສົມຕາມອາຍຸ.
- ສືບຕໍ່ຈັດການຮຽນການສອນໃຫ້ແກ່ ປະຊາຊົນໃນກຸ່ມອາຍຸ 15-24 ແລະ ກຸ່ມປະຊາຊົນໃນກຸ່ມອາຍຸ 15 ຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ
- ສະໜອງນະໂຍບາຍທຶນການສຶກສາ, ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ຫ້ຳກັນນັກຮຽນໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງທີ່ທຸກຍາກດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ທຶນນະໂຍບາຍໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ອອກໂຮງຮຽນໄດ້ຮັບການອົບຮົມວິຊາຊີບ.
- ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ຖອດຖອນບົດຮຽນການຈັດການຮຽນ-ການສອນ, ວິທີການສອນ ທີ່ຄຳນຶງເຖິງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃຫ້ແກ່ຄູສອນວິຊາວິທະຍາສາດ, ເທັກໂນໂລຊີ, ວິສະວະກຳສາດ, ແລະ ຄະນິດສາດ” ໃນຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ.
- ປັບປຸງສະຖານການສຶກສາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ
- ປັບປຸງຫຼັກສູດລົບລ້າງຄວາມບໍ່ຮູ້ໜັງສື ແລະ ບຳລຸງຊັ້ນປະຖົມລະດັບ 1, ລະດັບ 2, ລະດັບ 3.

- ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບໃຫ້ຫຼາກຫຼາຍ.
- ສ້າງເຄື່ອງມືເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງກຸ່ມເປົ້າໝາຍວຽກງານການສຶກສານອກໂມງຮຽນ.
- ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃຫ້ໄດ້ຮຽນວິຊາຊີບໃນຂະແໜງກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການບໍລິການ.

2.2.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.2: ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ

- **ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ**

- 70% ຂອງພົນລະເມືອງ ອາຍຸ 15 ປີ ຂຶ້ນໄປ ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສຸຂະພາບຈະເລີນພັນ (ລາຍງານໃຊ້ສະຖິຕິແຍກ ຍິງ-ຊາຍ).
- 80% ຂອງພົນລະເມືອງ ອາຍຸ 15-24 ປີ ໃນນັ້ນ 50% ແມ່ນແມ່ຍິງ ໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນການຕິດເຊື້ອເຮສໄອວີຢ່າງຖືກຕ້ອງ.
- ອັດຕາການຕິດເຊື້ອ HIV/AIDS :
 - ກຸ່ມຍິງໜຸ່ມ-ຊາຍໜຸ່ມ ອາຍຸ 15-24 ປີ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການປ້ອງ ກັນການຕິດເຊື້ອ ເຮສໄອວີ ທີ່ຖືກຕ້ອງ 80% ຮອດປີ 2025 (ລາຍງານແຍກສະຖິຕິ ຍິງ-ຊາຍ) ຄວນເປັນຂໍ້ມູນຜູ້ທີ່ຕິດເຊື້ອຫລຸດລົງ ບໍ່ແມ່ນຜູ້ມີຄວາມຮູ້.
- ອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ຫລຸດລົງ ຈາກ 197/100,000 ຄົນ ເປັນ 100/100.000 ຄົນ 85% ຂອງອັດຕາເກີດລູກມີແພດຊ່ວຍຂອງກຸ່ມປະຊາກອນເປົ້າໝາຍ ໃນປີ 2025.
- ອັດຕາປົກຄຸມປະກັນສຸຂະພາບທົ່ວປວງຊີວິດ ໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 94% (ຄາດໝາຍ 2020) ມາເປັນ 96% ຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ ໃນປີ 2025.
- ອັດຕາການຈະເລີນພັນ/ການເກີດລູກໃນໄວໜຸ່ມ ຈາກ 70% (ຄາດໝາຍ 2020) ລຸດເປັນ 65% ໃນປີ 2025.
- ອັດຕາການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນການວາງແຜນຄອບຄົວຂອງປະຊາກອນເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 54,1% ໃນປີ 2017 ໃຫ້ໄດ້ 65% ໃນປີ 2025.
- ອັດຕາຄຸມກຳເນີດ ສຳລັບແມ່ຍິງໃນໄວຈະເລີນພັນ(ທຸກວິທີ) ໃຫ້ໄດ້ 70% ແລະ ຫຼຸດອັດຕາຄວາມຕ້ອງການການບໍລິການຄຸມກຳເນີດວິທີການທີ່ທັນສະໄໝແຕ່ບໍ່ໄດ້ໃຊ້ການບໍລິການໃຫ້ໄດ້ 15%
- ອັດຕາຄຸມກຳເນີດວິທີທັນສະໄໝ (ແມ່ຍິງກຸ່ມອາຍຸ 15-24 ປີ ທີ່ແຕ່ງງານ ຫລື ບໍ່ທັນແຕ່ງ) ໃຫ້ໄດ້ 35%
- ອັດຕາຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ວາງແຜນຄອບຄົວ (ແມ່ຍິງກຸ່ມອາຍຸ 15-49 ປີ ທີ່ແຕ່ງງານ ຫລື ບໍ່ທັນແຕ່ງ) ຫຼຸດລົງເຫຼືອ 10%
- ອັດຕາ ຄຸມກຳເນີດແບບທັນສະໄໝ (ແມ່ຍິງກຸ່ມອາຍຸ 15-19 ປີ ທີ່ແຕ່ງງານ) ໃຫ້ໄດ້ 45%

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ສ້າງຖານຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ມະເຮັງເຕົ້ານົມ, ມະເຮັງປາກມົດລູກ, ແມ່ຍິງ ກຸ່ມອາຍຸ 15-19 ປີ ທີ່ມີລູກຄົນທຳອິດ ແລະ ແມ່ຍິງທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກຄວາມຮຸນແຮງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານການແພດ.

²² ປອດໄພ ໝາຍເຖິງ ມີຫ້ອງນຳ ແຍກຍິງຊາຍ, ມີຫໍພັກແຍກຍິງຊາຍ ເປັນສັດສ່ວນ, ມີນ້ຳໃຊ້ພຽງພໍ, ມີການປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພ, ມີແສງສະຫວ່າງພຽງພໍ, ມີສະຖານທີ່ ແລະ ກິດຈະກຳນອກໂມງ ທີ່ເອົາໃຈໃສ່ຄວາມສະເໝີພາບຍິງຊາຍ.

- ສືບຕໍ່ໃຫ້ປົ່ວສຸຂະພາບທົ່ວໄປໃຫ້ແກ່ປະຊາກອນ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນດ້ານການ ໃຫ້ບໍລິການປົ່ວສຸຂະພາບ ແຍກເພດ, ຊົນເຜົ່າ, ອາຍຸ ແລະ ຜູ້ພິການ.
- ສ້າງ ແລະ ຝຶກອົບຮົມໜ້າຕາແຍ, ຜະດຸງຄັນ, ພະຍາບານ, ໜັ່ງປະສູດ ໃນການຊ່ວຍການເກີດລູກ ໂດຍສະເພາະຂັ້ນສູກສາລາ
- ເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບສຸຂະພາບຈະເລີນພັນ ໃຫ້ແກ່ປະຊາກອນ ອາຍຸ 15 ປີ ຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ແລະ ຜົນຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງການມີລູກແຕ່ອາຍຸຍັງນ້ອຍ; ການວາງແຜນຄອບຄົວຂອງປະຊາກອນ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ສືບຕໍ່ໃຫ້ບໍລິການວາງແຜນຄອບຄົວຂອງປະຊາກອນ; ໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນການຕິດເຊື້ອເຮສໂອວີຢ່າງຖືກຕ້ອງໃຫ້ແກ່ປະຊາກອນອາຍຸ 15-24 ປີ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ
- ສືບຕໍ່ເຜີຍແຜ່ ຄວາມຮູ້ໃຫ້ແມ່ຍິງໄປກວດຫາພະຍາດມະເຮັງເຕົ້ານົມ ພ້ອມທັງປັບປຸງສະຖານທີ່ ແລະ ເຄື່ອງມືໃຫ້ມີການບໍລິການກວດຫາພະຍາດມະເຮັງເຕົ້ານົມຢູ່ໂຮງໝໍເມືອງ ແລະ ແຂວງ
- ສ້າງລະບົບການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງສາທາ, ແຍກເພດ, ແຍກຊົນເຜົ່າ, ອາຍຸ, ພູມລຳເນົາ ແລະ ຂໍ້ມູນດ້ານສຸຂະພາບຈິດ
- ເຜີຍແຜ່ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການກວດທ້ອງ ແລະ ເກີດລູກບໍ່ເສຍຄ່າ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ໂດຍສະເພາະຜູ້ຍິງໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ແລະ ທຸກຍາກ; ພ້ອມທັງປະຕິບັດນະໂຍບາຍການເກີດລູກ ແລະ ປົ່ວເດັກບໍ່ເສຍຄ່າ, ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ປົກຄຸມທົ່ວ ປະເທດ ໂດຍສະເພາະຜູ້ຍິງໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ແລະ ທຸກຍາກ.
- ສ້າງສື່ໂຄສະນາ ໃຫ້ມີຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ແທດເໝາະກັບກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ກ່ຽວກັບການດູແລສຸຂະພາບແມ່ ແລະ ເດັກ, ສັກຢາກັນພະຍາດ, ວາງແຜນຄອບຄົວ, ການປ້ອງກັນການມີລູກກ່ອນໄວ, ການປ້ອງກັນການຕິດເຊື້ອທາງເພດສຳພັນ.
- ເຊື່ອມສານວຽກງານຕ້ານເອດ, ທັດສະນະບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນລະບົບການຮຽນການສອນຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາຕ່າງໆຂອງສາທາລະນະສູກ.
- ຄົ້ນຄ້ວາ ເພື່ອປັບປຸງ ຫລື ສ້າງກົດໝາຍ, ນິຕິກຳໃໝ່ ກ່ຽວກັບ ການຫລຸດລູກ ແລະ ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍທາງເພດ.
- ເລັ່ງໃສ່ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານສຳລັບການບໍລິການແບບເຊື່ອມສານສຸຂະພາບຈະເລີນພັນ, ແມ່, ເດັກເກີດໃໝ່ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຍຸດທະສາດໂພຊະນາການ ແລະ ຕົວເລກຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ເຂົ້າໃນລະບົບ (DHIS2).

2.2.3. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.3: ພັດທະນາກຳລັງແຮງງານ ແລະ ອາຊີບ ຂອງແມ່ຍິງ ໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ສາມາດສ້າງລາຍຮັບທີ່ໜັ້ນຄົງ ແລະ ມີກຽດສັກສິໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ

- **ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ**
- ອັດຕາຂອງກຳລັງແຮງງານໃນໄວອອກແຮງງານທັງຍິງ ແລະ ຊາຍ ເຂົ້າເຖິງການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ໄລຍະສັ້ນ ໃນເກນອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ (ລາຍງານແຍກຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ):
 - ໃນຂົງເຂດກະສິກຳ ເປັນແມ່ຍິງ 34% ແລະ ຜູ້ຊາຍ 66%
 - ຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ເປັນແມ່ຍິງ 29% ແລະ ຜູ້ຊາຍ 71%
 - ຂົງເຂດການບໍລິການ ເປັນແມ່ຍິງ 56% ແລະ ຜູ້ຊາຍ 44%
- ອັດຕາແຮງງານທັງຍິງ ແລະ ຊາຍ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ຜ່ານການທົດສອບ ແລະ ຍັງຍືນສົມແຮງງານຕາມມາດຕະຖານສົມແຮງງານແຫ່ງຊາດ ໃນເກນອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ:
 - ຂົງເຂດກະສິກຳ ເປັນແມ່ຍິງປະມານ 36,8% ແລະ ຜູ້ຊາຍປະມານ 63,2%;

- ຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ເປັນແມ່ຍິງປະມານ 6,5% ແລະ ຜູ້ຊາຍປະມານ 93,5%;
- ຂົງເຂດການບໍລິການ ເປັນແມ່ຍິງປະມານ 67% ແລະ ຜູ້ຊາຍ ປະມານ 33%
- ອັດຕາການຈັດຫາງານຂອງກຳລັງແຮງງານ ທັງຍິງ ແລະ ຊາຍ ໃນກິດຈະກຳເສດຖະກິດ ໃນເກນອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ (ລາຍງານ ແຍກຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ):
 - ຂະແໜງກະສິກຳ ເປັນຍິງ 35% ແລະ ຊາຍ 65%
 - ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ເປັນຍິງ 33% ແລະ ຊາຍ 67%
 - ຂະແໜງບໍລິການ ເປັນຍິງ 37% ແລະ ຊາຍ 63%
- ສ້າງນະໂຍບາຍຮອບດ້ານ ກ່ຽວກັບແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ທີ່ເອົາໃຈໃສ່ດ້ານບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເພື່ອປົກປ້ອງແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍຂອງລາວ ທີ່ໄປອອກແຮງງານ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ໄດ້ 1 ສະບັບ.
- ກົນໄກ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງແຮງງານ ທີ່ເອົາໃຈໃສ່ດ້ານບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ຕໍ່ແຮງງານໄວໜຸ່ມ, ຕໍ່ກຸ່ມຄົນທີ່ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ຄົນພິການ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ.
- **ວຽກຈຸດສຸມ**
 - ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃຫ້ໄດ້ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບໃນຂະແໜງກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ-ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ.
 - ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນການ ຈັດຕັ້ງນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍ ໃຫ້ຍິງ-ຊາຍທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງໃນຕໍາແໜ່ງ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຄືກັນ ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງເທົ່າທຽມກັນ ຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງ ຍິງ-ຊາຍ ໃນການຈ້າງງານ.
 - ຝຶກອົມວິຊາຊີບ ແລະ ສະໜັບສະໜູນທຶນຮອນໃຫ້ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍເພດຍິງ ແບບບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ແຮງງານຢູ່ໃນກຸ່ມສ່ຽງ, ດ້ອຍໂອກາດ ມີວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ໜັ້ນຄົງ.
 - ສົ່ງເສີມການແບ່ງປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ເທົ່າທຽມກັນໃນຄອບຄົວ ແລະ ອົງກອນ ລະຫວ່າງແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ.
 - ຄົ້ນຄ້ວາ, ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ເໝາະສົມ ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເດັກ, ແມ່ຍິງ, ກຸ່ມຄົນ ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ຄົນພິການ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາຕົວເມືອງ ເພື່ອສ້າງໂອກາດວຽກເຮັດງານທຳ, ຫຼຸດຜ່ອນ ແຮງງານແມ່ຍິງທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ເຮືອນ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ແລະ ໃຫ້ສາມາດນຳໃຊ້ໂດຍທຸກພາກສ່ວນ ລວມທັງ ຜູ້ສູງອາຍຸ.
 - ສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ເອົາໃຈໃສ່ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເພື່ອສົ່ງກັບແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍເພດຍິງ ໂດຍ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດກັບຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ ລວມທັງສະໜອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແຮງ ງານຢູ່ໃນກຸ່ມສ່ຽງ, ດ້ອຍໂອກາດ ມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ລາຍໄດ້ທີ່ໜັ້ນຄົງ
 - ທົບທວນ, ປັບປຸງ ນະໂຍບາຍ, ນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບ ການນຳໃຊ້ແຮງງານເພດຍິງ ແລະ ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍເພດຍິງ ໂດຍໃຫ້ການປົກປ້ອງສິດຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການກົດຂີ່ຂຸດຮີດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ-ພື້ນຟູ ໃນກໍລະນີມີຄວາມຮຸນແຮງເກີດຂຶ້ນກັບແຮງງານເພດຍິງ
 - ປັບປຸງລະບົບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງແຮງງານໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງຜູ້ ອອກແຮງງານ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ແຮງງານເພດຍິງ, ແຮງງານໄວໜຸ່ມ, ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ຜູ້ພິການ.

2.2.4. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.4: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ທຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ

- **ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ**

- ອັດຕາການຈົດທະບຽນທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງໂດຍແມ່ຍິງ ທຸລະກິດຂະໜາດ ນ້ອຍ ແລະ ກາງໃນຂະແໜງ:
 - ກະສິກຳ ມີ 25% ໃນນັ້ນດຳເນີນໂດຍແມ່ຍິງ 15% ແລະ ຜູ້ຊາຍ 10%
 - ອຸດສາຫະກຳ ມີ 25% ໃນນັ້ນດຳເນີນໂດຍແມ່ຍິງ 10% ແລະ ຜູ້ຊາຍ 15%
 - ການບໍລິການ ມີ 25% ໃນນັ້ນດຳເນີນໂດຍແມ່ຍິງ 15% ແລະ ຜູ້ຊາຍ 10%
- ອັດຕາລາຍໄດ້ຂອງແມ່ຍິງ ໃຫ້ບັນລຸ 5,6 ລ້ານ/ຄົນ/ປີ
- ອັດຕາຊາວກະສິກອນໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກ ການປູກຝັງ ເພີ່ມຂຶ້ນ 100% ໃນນັ້ນ ແມ່ຍິງ 50%, ຜູ້ຊາຍ 50% ຂອງຈຳນວນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມທັງໝົດ
- ອັດຕາຊາວກະສິກອນໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກ ການລ້ຽງສັດ ເພີ່ມຂຶ້ນ 100% ໃນນັ້ນ ແມ່ຍິງ 45%, ຜູ້ຊາຍ 65% ຂອງຈຳນວນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມທັງໝົດ
- ຈຳນວນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມດ້ານການບໍລິການດ້ານການເງິນ, ການເກັບພາສີ ແລະ ກິດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທຸລະກິດ ຈຳນວນ 1,000 ຄົນ, ຍິງ 550 ຄົນ ເທົ່າກັບ 55% ແລະ ຊາຍ 30 ຄົນ ເທົ່າກັບ 45%.
- ອັດຕາແມ່ຍິງຂອງຄອບຄົວທຸກຍາກໄດ້ເຂົ້າເຖິງທີ່ດິນທຳມາຫາກິນໃຫ້ໄດ້ 50% ຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບທີ່ດິນທຳມາຫາກິນທັງໝົດ
- ອັດຕາແມ່ຍິງໄດ້ຮັບສິດນຳໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ທີ່ດິນ ປູກສ້າງ ແລະ ທຳການຜະລິດ ຢ່າງໜ້ອຍ 50% ຂອງຜູ້ມີສິດນຳໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ສ້າງນະໂຍບາຍຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນຂອງແມ່ຍິງ ເພື່ອເປັນແຫຼ່ງທຶນໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ
- ປັບປຸງລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການທາງດ້ານການເງິນຂອງເພດຍິງ ເຊັ່ນ: ເງິນຝາກ (ໂດຍແຍກປະເພດເງິນຝາກ, ແຍກອາຍຸຕໍ່າກວ່າ 18 ປີ ແລະ 18 ປີ ຂຶ້ນໄປ) ແລະ ເງິນກູ້ (ໂດຍແຍກປະເພດເງິນກູ້ ແລະ ແຍກຂະແໜງການ) ເພື່ອປະກອບທຸລະກິດ ຈຸນລະວິສາຫະກິດ, ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ໃນຂະແໜງເສດຖະກິດ
- ຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກ ການຜະລິດກະສິກຳໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ
- ຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກ ຫັດຖະກຳ ໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ
- ຝຶກອົບຮົມເຕັກນິກ ການແປຮູບຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ
- ຝຶກອົບຮົມການບໍລິການການເງິນ, ດຳເນີນທຸລະກິດ, ພາສີ, ແລະ ກິດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທຸລະກິດ
- ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແມ່ຍິງ ດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍການສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ, ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການພັດທະນາຜູ້ປະກອບການ ແລະ ການບໍລິຫານ.
- ສະໜອງທີ່ດິນທຳມາຫາກິນ ແລະ ທຶນ ໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງຂອງຄອບຄົວທຸກຍາກ.
- ໂຄສະນາ ປູກຈິດສຳນຶກ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ກ່ຽວກັບສິດນຳໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ທີ່ດິນ ປູກສ້າງ ແລະ ທຳການຜະລິດ ລວມທັງສິດໃນການສືບທອດ.
- ສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການ ເພື່ອຊຸກຍູ້ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃນການຕິຖອຍ ສິ່ງທີ່ກົດກັ້ນການເຂົ້າຫາສິນເຊື້ອຂອງເພດຍິງໃຫ້ແທດເໝາະກັບແຕ່ລະປະເພດຂອງສະຖາບັນການເງິນ ດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ ເພື່ອເປັນການເພີ່ມຈຳນວນແມ່ຍິງໃນການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການດ້ານການເງິນ ເຊັ່ນ: ສິນເຊື້ອດອກເບ້ຍຕໍ່າ ແລະ ລະບົບການທ້ອນເງິນ.

2.2.5. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.5: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແມ່ຍິງໃນຂະແໜງການ/ໃນຂັ້ນຊຸມຊົນໂດຍຜ່ານການພັດທະນາທັກສະດ້ານ IT ແລະ ການອົບຮົມດ້ານພາວະຜູ້ນຳ

- **ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ**
 - ອັດຕາສ່ວນແມ່ຍິງໃນຂະແໜງການ/ໃນຂັ້ນຊຸມຊົນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກທັກສະດ້ານ IT ແລະ ການສຶກສາດ້ານພາວະຜູ້ນຳ ມີຈຳນວນເພີ່ມຂຶ້ນ.
 - ອັດຕາສ່ວນແມ່ຍິງໃນຂັ້ນຊຸມຊົນໄດ້ຝຶກອົບຮົມຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການສຶກສາດ້ານພາວະຜູ້ນຳ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ການສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າແມ່ຍິງ ແລະ ການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງມີຈຳນວນເພີ່ມຂຶ້ນ.
 - ອັດຕາສ່ວນແມ່ຍິງ ໃນຂະແໜງການ/ໃນຂັ້ນຊຸມຊົນປະກອບເຂົ້າໃນຄະນະອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນຂອງຕົນມີຈຳນວນເພີ່ມຂຶ້ນ.
- **ວຽກຈຸດສຸມ**
 - ສ້າງກິດຈະກຳ ແລະ ໂຄງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແມ່ຍິງໂດຍການພັດທະນາທັກສະດ້ານ IT ແລະ ການສຶກສາອົບຮົມພາວະຜູ້ນຳ.
 - ສ້າງຈຸດທົດລອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ/ກິດຈະກຳ ແລ້ວຈຶ່ງຂະຫຍາຍອອກໄປສູ່ຈຸດອື່ນໆ.
 - ສ້າງຕົວແບບແມ່ຍິງໃນຂັ້ນຂະແໜງການ ແລະ ຂັ້ນຊຸມຊົນ ທີ່ມີຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ທີ່ຕິດພັນກັບ ພາວະຜູ້ນຳ, ສາມາດນຳໃຊ້ IT ໃນການປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນ ແລະ ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ.

2.2.6. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.6: ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງຍິງ, ຊາຍ, ເດັກຊາຍ ແລະ ເດັກຍິງຈາກໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

- **ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ**
 - ອັດຕາຂອງແມ່ຍິງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນງານ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ແລະ ການຫລຸດຜ່ອນໄພພິບັດ ໃຫ້ໄດ້ 30% ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ
 - ອັດຕາຂອງແມ່ຍິງໃນຄະນະກຳມະການລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ໄພພິບັດຈາກມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ກວມເອົາ 30% ຂອງຕຳແໜ່ງຜູ້ນຳທັງໝົດ
 - ອັດຕາແມ່ຍິງໄດ້ຮັບຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບໂຕ້ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ແລະ ໄພພິບັດຈາກມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ກວມເອົາ 40% ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ
 - ອັດຕາແມ່ຍິງໄດ້ຝຶກອົບຮົມໃນເຕັກໂນໂລຊີກະສິກຳ ທີ່ປະຫຍັດພະລັງງານ ແລະ ແບບຍືນຍົງ ກວມເອົາ 50% ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມທັງໝົດ
 - ອັດຕາສ່ວນ ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງໄວໜຸ່ມທີ່ຖືກຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດເຂົ້າເຖິງການຊ່ວຍເຫຼືອ ເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ຈຳເປັນໃນຊີວິດປະຈຳວັນ ເພື່ອຄວາມຢູ່ລອດ (ຖືກເຄື່ອງໃຊ້ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອບັນເທົາທຸກ)

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ເຊື່ອມສານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານການປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ ແລະ ການປັບປຸງລະບົບນິເວດໃນຕົວເມືອງ ແລະ ຊຸມນະບົດ ເຂົ້າໃນການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ
- ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ແມ່ຍິງມີສ່ວນຮ່ວມ ເຂົ້າໃນການກະກຽມ, ການຮັບຮອງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກ່ຽວກັບບັນດານະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບໂຕ້ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງໄພພິບັດ
- ປຸກຈິດສໍານຶກໃຫ້ແມ່ຍິງຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ທໍາມະຊາດ ແລະ ໄພພິບັດຈາກມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ
- ປຸກຈິດສໍານຶກໃຫ້ແມ່ຍິງຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວປັບ ຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເພື່ອແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.
- ແຈກຊຸດເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອ (ຖົງເຄື່ອງໃຊ້ຈໍາເປັນບັນເທົາທຸກ) ໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ຖືກກະທົບຈາກ ໂຮກລະບາດ ແລະ ໄພພິບັດຕ່າງໆ.

2.2.7. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.7: ສ້າງແມ່ຍິງໃນຕໍາແໜ່ງນໍາພາ - ຄຸ້ມຄອງໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນໃນ ແຕ່ລະຂັ້ນ

ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນ ໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງແມ່ຍິງມີສ່ວນຮ່ວມ ເຂົ້າໃນຕໍາແໜ່ງນໍາພາຄຸ້ມຄອງແລະຕັດສິນບັນຫາແຕ່ລະຂັ້ນແມ່ນມີຄວາມສໍາຄັນຫຼາຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ການພັດທະນາຄວາມສາມາດ ຂອງທຸກຂະແໜງການໃນການເຊື່ອມສານເອົາ ຄາດໝາຍ ຕົວຊີ້ບອກຂອງແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍເຂົ້າໃນແຜນກໍານົດສ້າງພະນັກງານເພດຍິງຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຈຶ່ງແມ່ນອົງປະກອບສໍາຄັນ ທີ່ຈະປະກອບສ່ວນໃຫ້ແຜນວຽກຈຸດສຸມນີ້ມີຜົນສໍາເລັດ.

- **ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ບັນຈຸສັບຊ້ອນເຂົ້າໃນຕໍາແໜ່ງນໍາພາ-ຄຸ້ມຄອງຂັ້ນຕ່າງໆ:
 - ສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະມາຊິກສະພາປະຊາປະຊາຊົນແຂວງ ກວມ 30% ຂຶ້ນໄປ.
 - ການນໍາທີ່ເປັນເພດຍິງຂັ້ນສູນກາງ ກວມ 30% ຂຶ້ນໄປ.
 - ການນໍາທີ່ເປັນເພດຍິງຂັ້ນແຂວງ ກວມ 20% ຂຶ້ນໄປ.
 - ການນໍາທີ່ເປັນເພດຍິງຂັ້ນເມືອງ ກວມ 20% ຂຶ້ນໄປ.
 - ການນໍາທີ່ເປັນເພດຍິງຂັ້ນບ້ານ ກວມ 10% ຂຶ້ນໄປ.
- ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບກົດໝາຍໃຫ້ ມີແມ່ຍິງ 30% ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບທັງໝົດ
- ອັດຕາສ່ວນຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ ດ້ວຍການຝຶກອົບຮົມໄລຍະ ສັ້ນ ໃນນັ້ນແມ່ຍິງ 40% (ແຍກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ)
- ສູ່ຊັ້ນໃຫ້ພະນັກງານເພດຍິງ ໄດ້ຍົກລະດັບທິດສະດີການເມືອງລະດັບຕ່າງໆເພີ່ມຂຶ້ນ 15-20% ຂຶ້ນໄປ ຂອງ ຜູ້ໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບທັງໝົດ

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ຊຸກຍູ້ແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທົບທວນ, ປັບປຸງມາດຕະການທີ່ມີຢູ່ ລວມທັງອອກມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ກ້າວໄປສູ່ຕໍາແໜ່ງ ຕັດສິນນໍາພາ ເປັນຕົ້ນ: ການກໍານົດສ້າງມາດຕະການພິເສດຊົ່ວຄາວ ໃຫ້ໂກຕໍາແມ່ຍິງເຂົ້າໃນຕໍາແໜ່ງນໍາພາ ໃນແຕ່ລະຂັ້ນ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ພະນັກງານເພດຍິງ ທີ່ນອນຢູ່ໃນແຜນກໍານົດສ້າງພະນັກງານນໍາພາຄຸ້ມຄອງຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ ແລະ ດ້ານລະດັບທິດສະດີການເມືອງ-ການປົກຄອງ.
- ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງສ້າງຄູ່ມືຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບ “ແມ່ຍິງໃນຕໍາແໜ່ງຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕັດສິນບັນຫາ” ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ແນະນໍາໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກກໍ່ສ້າງພະນັກງານຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ/ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.
- ສ້າງນະໂຍບາຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ໃນຂະແໜງການປົກຄອງ.
- ປະສານສົມທົບລະຫວ່າງພາກສ່ວນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານກໍ່ສ້າງພັກ-ພະນັກງານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍຂອງພັກ-ລັດຖະບານ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆ ທີ່ພົວພັນເຖິງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ການສົ່ງເສີມໃຫ້ແມ່ຍິງມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ໄດ້ຮັບໂອກາດຮັບຕໍາແໜ່ງຕັດສິນບັນຫາຂັ້ນຕ່າງໆຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ຍົກລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ໃຫ້ກັບບັນດາອໍານາດການປົກຄອງທຸກຂັ້ນ ແລະ ປະຊາຊົນໃຫ້ທົ່ວໄປກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງເຕັມສ່ວນຂອງແມ່ຍິງໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານ.

2.2.8. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 2.8: ການເຂົ້າເຖິງຂະບວນການຍຸຕິທໍາຢ່າງສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

ເພີ່ມທະວີການປະສານງານ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ແລະ ການຕິດຕາມ ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນຂະແໜງການຍຸຕິທໍາ, ຂະແໜງບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ຂະແໜງນິຕິບັນຍັດ ທຸກຂັ້ນ ໃຫ້ໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ກໍ່ຄື ການຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

- **ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຈໍານວນກອງປະຊຸມປະຈໍາປີ ແລະ ປະຈໍາ 6 ເດືອນ ທີ່ໄດ້ຈັດຂຶ້ນເພື່ອຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ກໍ່ຄືເພື່ອຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ກັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງບັນດານະໂຍບາຍກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈໍາແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນຂະແໜງການຍຸຕິທໍາ, ຂະແໜງ ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ຂະແໜງນິຕິບັນຍັດ ເພື່ອເພີ່ມທະວີປະສິດທິພາບແລະຄວາມເຂັ້ມແຂງໜັກແໜ້ນຂອງບັນດານິຕິກໍາຕ່າງໆ.
- ຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ບັນຈຸສັບຊ້ອນເຂົ້າໃນຕໍາແໜ່ງນໍາພາ-ຄຸ້ມຄອງຂັ້ນຕ່າງໆໃນຂະແໜງຍຸຕິທໍາ, ຂະແໜງບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ຂະແໜງນິຕິບັນຍັດ ມີຈໍານວນເພີ່ມຂຶ້ນ.
- ສ້າງບົດແນະນໍາ ແລະ ຄູ່ມື ກ່ຽວກັບການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃນຂົງເຂດຍຸຕິທໍາ.

• **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ຈັດກອງປະຊຸມລະດັບຊາດປະຈຳປີ ເພື່ອຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ກໍຄືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ໂດຍມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງບັນດາແຂວງ, ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ອື່ນໆ.
- ຈັດກອງປະຊຸມກັບຄູ່ຮ່ວມງານລະດັບຊາດ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ໂດຍສະເພາະວຽກງານຈຸດສຸມທີ່ກ່ຽວພັນ ເຖິງພາລະບົດບາດໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການຕິດຕາມແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ.
- ສ້າງແຜນງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃນຂະແໜງຍຸຕິທຳ, ຂະແໜງບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ຂະແໜງນິຕິບັນຍັດ ແລະ ຊຸກຍູ້ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃຫ້ໄດ້ເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນແຜນການ ແລະ ງົບປະມານຂອງຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ.
- ທົບທວນ, ປັບປຸງມາດຕະການທີ່ມີຢູ່ ລວມທັງອອກມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ກ້າວໄປສູ່ຕໍາແໜ່ງ ຕັດສິນນໍາພາຂັ້ນຕ່າງໆ.
- ສົມທົບກັບ ຂະແໜງຍຸຕິທຳ, ຂະແໜງບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ຂະແໜງນິຕິບັນຍັດ ສ້າງແບບຟອມການລາຍງານກ່ຽວກັບການເຊື່ອມທັດສະນະບົດບາດຍິງຊາຍ ລວມທັງກຳນົດ, ອອກແບບ ແລະ ນຳໃຊ້ຂອບການຕາມປະເມີນຜົນ ໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດດັ່ງກ່າວ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຕໍາຫຼວດ, ໄອຍະການ, ຜູ້ພິພາກສາ, ຄະນະສານທຸກຂັ້ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານດັ່ງກ່າວໃນຂະແໜງການຕົນ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ພະນັກງານລັດຖະກອນຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະພາທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວກັບການຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025).
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກົນໄກຕິດຕາມຊຸກຍູ້ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ທີ່ຕິດພັນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສິນທິສັນຍາຊີດໍ.
- ສ້າງຄວາມອາດສາມາດອັນຈຳເປັນ ໃຫ້ບັນດາຜູ້ພິພາກສາ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນການເຂົ້າເຖິງການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານກົດໝາຍ ໂດຍບໍ່ເສຍຄ່າ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ພະນັກງານຮັບຄຳຮ້ອງ-ຮ້ອງທຸກ ແລະ ແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງຟ້ອງ-ຟ້ອງທຸກ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

2.3. ແຜນງານ 3: ການທົບທວນ, ປັບປຸງ, ສ້າງບັນດານິຕິກຳ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ສິນທິສັນຍາ ແລະ ຖະແຫຼງການຂອງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນກ່ຽວກັບສິດທິຂອງແມ່ຍິງ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ

2.3.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.1: ຂອບນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳຕ່າງໆທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

- ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ

- ບັນດາຂະແໜງການໄດ້ເຊື່ອມເອົາວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາ 5 ປີ ຂອງຂະແໜງການຕົນໄດ້ 80% ແລະ ສາມາດສ້າງເປັນແຜນງານສະເພາະໄດ້ 60% ຂອງບັນດາ ຂະແໜງການທັງໝົດ ພ້ອມທັງໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
- ບັນດາທ້ອງຖິ່ນໄດ້ເຊື່ອມເອົາວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຕົນໄດ້ 40% ແລະ ສາມາດສ້າງເປັນແຜນງານສະເພາະໄດ້ 60% ຂອງບັນດາທ້ອງຖິ່ນທັງໝົດ ພ້ອມທັງໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
- ບັນດາກົດໝາຍຂອງຂະແໜງການໄດ້ມີການປັບປຸງ ໂດຍເຊື່ອມສານວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍເຂົ້າໃນບັນດາກົດໝາຍເຫຼົ່ານັ້ນ ໃຫ້ໄດ້ 30% ຂອງກົດໝາຍທີ່ມີການປັບປຸງ.
- ບັນດານິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍຂອງຂະແໜງການໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ໂດຍເຊື່ອມວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າກວມ 50% ຂອງບັນດາຂະແໜງ ແລະ ນິຕິກຳສະເພາະວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໄດ້ຮັບການສ້າງຂຶ້ນ ກວມ 50% ຕາມຄຳແນະນຳຂອງຄະນະກຳມະການ ສິນທິສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ (ຊີດໍ ສາກົນ).
- ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນລຸ 80% ຂອງບັນດາຕົວຊີ້ບອກທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

- ວຽກຈຸດສຸມ

- ຈັດຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບ ການເຊື່ອມທັດສະນະບົດບາດຍິງ-ຊາຍເຂົ້າໃນແຜນການ ແລະ ການສ້າງແຜນງົບປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໃຫ້ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.
- ສ້າງຂອບເຕີຕາມກວດກາ ປະເມີນຜົນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານການຈັດຕັ້ງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.
- ທົບທວນ, ປັບປຸງມາດຕະການທີ່ມີຢູ່ ລວມທັງອອກມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ກ້າວໄປສູ່ຕຳແໜ່ງ ຕັດສິນນຳພາຂຶ້ນຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂັ້ນບ້ານ.
- ທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງເອກະສານ ການສ້າງ ຄອບຄົວ, ບ້ານ ແລະ ເມືອງ ປະຕິບັດຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ສົ່ງເສີມການພັດທະນາເດັກ ແລະ ປາສະຈາກຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ຕິດພັນກັບຂະບວນການຮັກຊາດ ແລະ ພັດທະນາ.
- ທົບທວນບັນດາກົດໝາຍ, ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ລາວເປັນພາຄີ ພ້ອມທັງປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການປັບປຸງທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ສ້າງກົດໝາຍໃໝ່.

2.3.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.2: ປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ສິນທິສັນຍາສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ

- **ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ**

- ຂໍ້ສະເໜີແນະ ຂອງຄະນະກຳມະການສິນທິສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ (ຊີດໍ). ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ໄດ້ຖືກໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍໂດຍ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນໄດ້ 60% ໃນແຕ່ລະປີ.
 - ຈຳນວນກິດຈະກຳ ແລະ ບັນດາຄູ່ມືເອກະສານ ປຸກລະດົມສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສິນທິສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ (ຊີດໍ) ໃນລະດັບຊາດ, ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ.
 - ຈຳນວນກິດຈະກຳ ແລະ ບັນດາຄູ່ມືເອກະສານ ປຸກລະດົມສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສິນທິສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ (ຊີດໍ) ໃນພາກສ່ວນ ສານໄອຍະການຍຸຕິທຳ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ພາກສ່ວນທຸລະກິດເອກະຊົນ ເພີ່ມຂຶ້ນ.
- ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດປະຈຳໄລຍະທີ 10 ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ສ້າງສຳເລັດ ແລະ ສົ່ງໃຫ້ອົງການສະຫະປະຊາຊາດຕາມກຳນົດເວລາ.
- ຂໍ້ຕົກລົງຂອງຄະນະກຳມະການເພື່ອສະຖານະພາບຂອງແມ່ຍິງ (CSW) ໃນການຜັນຂະຫຍາຍຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25 ໄດ້ຮັບການເຊື່ອມສານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໄດ້ 60% ໃນແຕ່ລະປີ.
 - ຈຳນວນກິດຈະກຳ ແລະ ບັນດາຄູ່ມືເອກະສານ ປຸກລະດົມສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25 ໃນລະດັບຊາດ, ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ.
 - ຈຳນວນກິດຈະກຳ ແລະ ບັນດາຄູ່ມືເອກະສານ ປຸກລະດົມສ້າງຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25 ໃນພາກສ່ວນ ສານ ໄອຍະການ ຍຸຕິທຳ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ພາກສ່ວນທຸລະກິດເອກະຊົນ ເພີ່ມຂຶ້ນ.

ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດປັກກິ່ງ+30 ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ສົ່ງໃຫ້ອົງການ ສປຊ ປະຈຳພາກພື້ນຕາມກຳນົດເວລາ.

- **ວຽກຈຸດສຸມ**

- **ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່:**

- ສ້າງຄູ່ມື/ເອກະສານ/ກຳນົດວິທີການ ແລະ ສ້າງຄູ່ມືກ ຫຼື ນັກໂຄສະນາປາຖະກະຖາເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ຊຸກຍູ້ວຽກງານການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ແນະນຳວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ (ຊີດໍ) ລວມທັງ ຂໍ້ສະເໜີແນະໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໃຫ້ບັນດາ ຄກມດ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອເຊື່ອມສານເອົາບັນດາຂໍ້ສະເໜີແນະດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານຂອງພາກສ່ວນຕົນ.
- ຍົກລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ສ້າງຄວາມສາມາດໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ບັນດາສິນທິສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ (ຊີດໍ), ບົດປະກອບຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍ ລວມທັງຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25 ໃຫ້ ຄກມດ ແຕ່ລະຂັ້ນ.
- ສ້າງຂະບວນການລະນຶກ ແລະ ສະເໜີມສະຫຼອງ ຄົບຮອບ 40 ປີ ທີ່ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ເຊັນຮັບຮອງ, ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ແລະ ດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງນັບແຕ່ປີ 1981 ເປັນຕົ້ນມາ, ຈັດຕັ້ງກິດຈະກຳ ແລະ ສ້າງເອກະສານ ເພື່ອໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ບັນດາຜົນສຳເລັດໃນລະດັບຊາດ, ລະດັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍອີງຕາມເງື່ອນໄຂ, ທ່າແຮງ ແລະ ຄວາມສາມາດຕົວຈິງ ຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

- ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ເພີ່ມທະວີຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເປັນລະບົບກ່ຽວກັບສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຂອງບັນດາພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ, ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ສະມາຊິກສະພາ, ພະນັກງານບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ, ນັກວິຊາການກົດໝາຍ, ສະມາຊິກຂອງໜ່ວຍໄກ່ແກ່ຍຂັ້ນບ້ານ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສະຫະພັນແມ່ຍິງ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການນຳໃຊ້ສິນທິສັນຍາເຂົ້າເພື່ອປັບປຸງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທຸກໆນິຕິກຳ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນງານ ທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອສ້າງຄວາມສະເໝີພາບອັນແທ້ຈິງລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ.

- ວຽກງານການເຊື່ອມສານ:

- ເຊື່ອມສານບັນດາຂັ້ນສະເໝີແນະຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຕໍ່ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດປະຈຳໄລຍະ 8-9 ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ຂອງ ສປປ ລາວ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງຂອງຄະນະກຳມາທິການເພື່ອສະຖານະພາບຂອງແມ່ຍິງ(CSW) ໃນການຜັນຂະຫຍາຍຖະແຫລງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25 ເຂົ້າໃນແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.
- ເຊື່ອມສານ ແລະ ປະຕິບັດບັນດາຖະແຫຼງການ, ແຜນປະຕິບັດງານໃນລະດັບສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ອາຊຽນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກສິດທິແມ່ຍິງ ໂດຍການເພີ່ມທະວີການພົວພັນຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ ຫຼື ຫຼາຍຝ່າຍກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດໃນພາກພື້ນ ແລະ ອາຊຽນ

- ວຽກງານການສ້າງບົດລາຍງານ :

- ສ້າງລະບົບການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ລະບົບລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃນສປປ ລາວ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.
- ຝຶກອົບຮົມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ແນະນຳການສ້າງບົດລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງຢູ່ໃນຂັ້ນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດ.
- ດຳເນີນການສ້າງບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດປະຈຳໄລຍະທີ 10 ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ສົ່ງໃຫ້ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຕາມກຳນົດເວລາ, ພ້ອມທັງເຂົ້າຮ່ວມພິຈາລະນາບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວ ຢູ່ສຳນັກງານໃຫຍ່ ສປຊ.
- ລົງຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມບັນດາພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍສິນທິສັນຍາ, ສັນຍາ ແລະ ຖະແຫລງການຕ່າງໆ ລວມທັງເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຕິດພັນກັບສິດທິແມ່ຍິງ.
- ຄຸກມດ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ສັງລວມຜົນງານການເຄື່ອນໄຫວຂອງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄົນ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ, ຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25 ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ເພື່ອຂຳນັບຊົມເຊີຍຂະບວນການລະນຶກ ແລະ ສະເຫລີມສະຫລອງ ຄົບຮອບ 40 ປີ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃນ ສປປລາວ ແລະ ວັນສຳຄັນຂອງພັກ ຂອງຊາດ.
- ສ້າງບົດແນະນຳ ແລະ ຄູ່ມືກ່ຽວກັບການຕິດຕາມຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານວຽກສິນທິສັນຍາສາກົນວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ (ຊິດໍ) ຕາມຂອບຂອງບົດປະກອບຄຳເຫັນມ້ວນທ້າຍໄລຍະທີ 8 ແລະ 9, ຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ, ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງໂດຍສະເພາະ ເປົ້າໝາຍທີ 5 (SDG5): ຕິດຕາມ /ປະເມີນຜົນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານ.

2.3.3. ແຜນວຽກຈຸດສຸມ 3.3: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

- **ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ**
- ຈຳນວນກຳມະການ ໃນ ຄຊຸກມດ, ບຸກຄະລາກອນ ຄຸກມດ ແຕ່ລະຂັ້ນ ລວມທັງພະນັກງານລັດຖະກອນ ຂອງ

ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ ມີຄວາມສາມາດໃນການອົບຮົມເຜີຍແຜ່, ລວມທັງສາມາດຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈໍາແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ, ຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນ ປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25 ມີຈໍານວນເພີ່ມຂຶ້ນ.

- ຈໍານວນຜູ້ສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ຜູ້ຕັດສິນບັນຫາໃນຂະແໜງການ/ ຫ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ລວມທັງສາມາດຊຸກຍູ້ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາສາກົນ, ສິນທິສັນ ຍາວ່າ ດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈໍາແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ, ຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25 ແລະ ເປົ້າ ໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ມີຈໍານວນເພີ່ມຂຶ້ນ.
- ຈໍານວນຕົວແບບໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈໍາແນກຕໍ່ແມ່ ຍິງ, ຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25 ແລະເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ໃນບັນດາຂະ ແໜງການແລະຫ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ແລະ ອື່ນໆ ມີຈໍານວນເພີ່ມຂຶ້ນ.

• **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ສ້າງເອກະສານ ແລະ ຄູ່ມືກ່ຽວກັບປະເດັນພື້ນເດັ່ນ, ຫົວຂໍ້ບຸລິມະສິດ ແລະ ກອບແຜນງານພາກພື້ນ ໂດຍສະ ເພາະ ຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຝຶກອົບຮົມ.
- ຈັດສໍາມະນາ/ຝຶກອົບຮົມເຜີຍແຜ່ເນື້ອໃນສິນທິສັນຍາຊີດໍ, ບົດປະກອບຄໍາເຫັນມ້ວນທ້າຍຊີດໍ, ຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25, ກອບແຜນງານພາກພື້ນ ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມສິດທິແມ່ຍິງ, ຄວາມສະ ເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກໍາມະການ ໃນ ຄຊກມດ, ບຸກຄະລາກອນ ຄກມດ ແຕ່ລະ ຂັ້ນ ລວມທັງພະນັກງານລັດຖະກອນຂອງ ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ.
- ເຜີຍແຜ່ລະບຽບ, ຫຼັກການ, ພັນທະກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນວຽກງານສົ່ງເສີມຄວາມ ສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການແຕ່ສູນກາງລົງຮອດ ຫ້ອງຖິ່ນ.
- ສົ່ງເສີມການລະດົມທຶນ ຂອງບັນດາຂະແໜງການແຕ່ສູນກາງລົງຮອດຫ້ອງຖິ່ນ ຈາກການຮ່ວມມື ກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.
- ຝຶກອົບຮົມໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການຈາກສູນກາງ ຫາ ຫ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມ ກວດກາ, ການສະຫຼຸບລາຍງານ ໂຄງການ ກິດຈະກຳເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ລົບລ້າງທຸກ ຮູບການຈໍາແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ທີ່ໄດ້ຮັບເງິນທຶນການຊ່ວຍເຫລືອ ຈາກ UN, CSOs, NGOs, ສະຖາບັນການເງິນ, ສະຖານທູດ ເພື່ອຍົກສູງຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສິດທິພາບ.
- ສົ່ງເສີມໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການແຕ່ຂັ້ນສູນກາງຮອດຫ້ອງຖິ່ນ ໃນ ການເພີ່ມທະວີການສະໜັບສະໜູນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນ ລວມທັງການປະສານງານກັບບັນດາອົງການ UN, CSOs, NGOs, ສະຖາບັນການເງິນ, ສະຖານ ທູດ ປະຈໍາ ສປປລາວ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ລົບລ້າງທຸກຮູບການຈໍາແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ.

2.4. ແຜນງານ 4: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນ ຄຸ້ມຄອງ ວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

2.4.1. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 4.1: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາ ກອນ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

- **ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ**
 - 80% ຂອງ ຄກມດ ແລະ ເສນາທິການຊ່ວຍວຽກ ຢູ່ຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈເລິກເຊິ່ງ ຕໍ່ກັບພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

- 80% ຂອງ ເສນາທິການຊ່ວຍວຽກ ຄກມດ ຢູ່ຂັ້ນຂະແໜງການ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການສ້າງ, ເຊື່ອມວຽກ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນບັນດານະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ນິຕິກຳ ຂອງສາກົນ ແລະ ພາຍໃນເຂົ້າ ໃນ ນິຕິກຳ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.
- 80% ຂອງ ຄກມດ ແລະ ເສນາທິການຊ່ວຍວຽກ ຢູ່ຂັ້ນ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາ ມາດໃນການຂຽນບົດລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສິນທິສັນຍາ, ສັນຍາ ແລະ ຖະແຫລງການໃນຂັ້ນຂອງຕົນ
- 80% ຂອງ ຄກມດ ແລະ ເສນາທິການຊ່ວຍວຽກ ຢູ່ຂັ້ນ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາ ມາດໃນລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດານະໂຍບາຍ, ນິຕິກຳ, ແຜນດຳເນີນງານ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງ ຂະແໜງການຕົນທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.
- ຈຳນວນບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄວາມຊຳນານ ແລະ ເປັນຕົວແບບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງ ຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ໄດ້ 12 ພາກສ່ວນ.

• **ວຽກຈຸດສຸມ**

- ຮວບຮວມຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບຈຳນວນແຜນຂອງ ຄກມດ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໄດ້ເຊື່ອມສານ ເອົາຂໍ້ມູນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍເຂົ້າ.
- ຮວບຮວມຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບບຸກຄະລາກອນຂອງ ຄກມດ ໃນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບ ການຝຶກອົບຮົມໃນການເຊື່ອມວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍເຂົ້າໃນແຜນ.
- ຮວບຮວມຂໍ້ມູນເຄື່ອງມື/ວິທີການທີ່ໃຊ້ໃນການເຊື່ອມສານຂອງ ຄກມດ ແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.
- ທົບທວນແຜນຂອງຂະແໜງການ/ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ (2021-2025) ເພື່ອປະເມີນການເຊື່ອມຂໍ້ມູນບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ແນະ ນຳວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
- ຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການເຊື່ອມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃຫ້ແກ່ ຄກມດ ຂັ້ນຂະ ແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ (ໃນການຝຶກອົບຮົມຈະໄດ້ມີການປະກຽມບົດແນະນຳ/ຄູ່ມືກ່ຽວກັບການເຊື່ອມ ສານວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາ).
 - ການກະກຽມ/ສ້າງບົດແນະນຳ ແລະ/ຫຼື ຄູ່ມືກ່ຽວກັບການເຊື່ອມສານວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ- ຊາຍ ເຂົ້າໃນການວາງແຜນພັດທະນາໂດຍສະເພາະໃຫ້ ຄກມດ ລວມທັງພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກແຜນ ການຢູ່ໃນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.
 - ການກະກຽມສ້າງບົດແນະນຳ ແລະ/ຫຼື ຄູ່ມືກ່ຽວກັບການຕິດຕາມຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ປະເມີນ ຜົນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ (2021-2025).
 - ການກະກຽມບົດແນະນຳ ແລະຄູ່ມືກ່ຽວກັບການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບ ຍິງ-ຊາຍ.
 - ທົບທວນຄູ່ມືການສ້າງແຜນການ ແລະ ງົບປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ທີ່ມີແລ້ວໃຫ້ສອດ ຄ່ອງໝາະສົມເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຝຶກອົບຮົມ.
- ກຳນົດມາດຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງຕົວແບບ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມ ສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

2.4.2. ແຜນວຽກຈຸດສຸມທີ 4.2: ປັບປຸງກົນໄກການປະສານງານ, ລະບຽບການປະສານງານໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ແລະ ວ່ອງໄວ ລະຫວ່າງກົນໄກທີ່ເຮັດວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

ໃນຍຸກສະໄຫມທີມີການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດອັກເສບປອດເຊື້ອຈຸລາໂລກສາຍພັນໃໝ່ (COVID-19) ນີ້, ການດຳລົງຊີວິດປະຈຳວັນ ຂອງຄົນໃນສັງຄົມໄດ້ມີການປັບຕົວໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບວິຖີການດຳລົງຊີວິດແບບໃໝ່ (New Normal). ເຕັກໂນໂລຊີ ການສື່ສານອີເລັກໂທຼນິກໃນຮູບແບບຕ່າງໆ ໄດ້ຖືກນຳມາໃຊ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ໂດຍສະເພາະໃນເວລາທີ່ຕ້ອງກັກຕົວຢູ່ບ້ານ ແລະ ຕ້ອງເຮັດວຽກຢູ່ເຮືອນ (Work from home) ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ວຽກງານສາມາດສືບຕໍ່ດຳເນີນໄປເປັນປົກກະຕິ ຕໍ່ເນື່ອງ.

• ຄາດໝາຍ ແລະ ຕົວຊີ້ບອກ

- 80% ນຳໃຊ້ລະບົບ IT ເຂົ້າໃນກົນໄກການປະສານງານ ຂອງ ຄຊກມດ, ຄກມດ ຂະແໜງການ/ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ.
- ຈຳນວນບຸກຄະລາກອນຂອງຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ ໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບ ແລະ ຄວາມຮູ້ໃນການນຳໃຊ້ລະບົບ IT ທີ່ຈຳເປັນໃນການປະສານງານ ແລະ ດຳເນີນງານ ວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ກວມ 90%.
- ຈຳນວນບຸກຄະລາກອນ ຂອງ ຄກມດ ໃນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ຮັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການນຳໃຊ້ ລະບົບ IT ທີ່ຈຳເປັນໃນການປະສານງານ ແລະ ດຳເນີນງານ ກວມ 60%.
- ຈຳນວນຜູ້ຊຳນານງານ ແລະ ຕົວແບບໃນການນຳໃຊ້ IT ເຂົ້າໃນການພັດທະນາຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສິ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ມີຈຳນວນເພີ່ມຂຶ້ນ.
- ຈຳນວນງົບປະມານຮັບໃຊ້ໃນການສື່ສານ, ປະສານງານ ແລະ ການລາຍງານ ໄດ້ຖືກຈັດສັນໃຫ້ຢ່າງເໝາະສົມ ໂດຍລັດຖະບານ.
- ຈຳນວນກອງປະຊຸມປະຈຳ 6 ເດືອນ/ປະຈຳ 3 ເດືອນ ລະຫວ່າງ ຄກມດ ຂະແໜງການ ກັບຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ ທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
- ຈຳນວນກອງປະຊຸມປະຈຳ 6 ເດືອນ/ປະຈຳ 3 ເດືອນ ລະຫວ່າງ ຄກມດ ທ້ອງຖິ່ນ ກັບ ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ ທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນແຕ່ລະ ພາກເໜືອ, ພາກກາງ ແລະ ພາກໃຕ້.

• ວຽກຈຸດສຸມ

- ສ້າງລະບົບ ແລະ ເຄື່ອງມືໃນການຕິດຕາມ ກວດກາ ປະເມີນຜົນ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໂດຍການນຳໃຊ້ IT ໃຫ້ເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິທີການນຳໃຊ້.
- ຄົ້ນຄ້ວາກຳນົດລະບົບ IT ທີ່ເໝາະສົມເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນກົນໄກການປະສານງານລະຫວ່າງ ຄຊກມດ ກັບ ຄກມດ ແລະ ເສນາທິການຊ່ວຍວຽກໃນແຕ່ລະຂັ້ນໃຫ້ມີຄວາມທັນສະໄຫມ ແລະ ວ່ອງໄວ.
- ຈັດຝຶກອົບຮົມວິທີການນຳໃຊ້ ລະບົບ IT ໃນການສື່ສານ, ການປະສານງານ ແລະ ການລາຍງານ ລະຫວ່າງ ຄກມດ ແຕ່ລະຂັ້ນ ກັບ ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ.
- ຂຶ້ນແຜນຄາດຄະເນງົບປະມານຂອງລະບົບ IT ທີ່ຈະນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການສື່ສານ, ການປະສານງານ ແລະ ການລາຍງານ.
- ຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມປະຈຳ 3 ເດືອນ ແລະ 6 ເດືອນ ລະຫວ່າງ ຄກມດ ຂະແໜງການໂດຍອາດແບ່ງເປັນແຕ່ ຂົງເຂດ ການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ.
- ຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມຮ່ວມກັບ ຄກມດ ທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍອາດແບ່ງເປັນ 3 ພາກ.

ພາກທີສາມ: ມາດຕະການ ແລະ ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

I. ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

1. ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນຄວາມເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ຄຸນຄ່າທີ່ໄດ້ຮັບທາງດ້ານສິດ, ຜົນປະໂຫຍດ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການຕັດສິນບັນຫາ ແລະ ໂອກາດໃນການພັດທະນາໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານຂອງສັງຄົມ ແລະ ຊີວິດຄອບຄົວ²³.

2. ຫຼັກການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ²⁴

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການດັ່ງນີ້:

- 1) ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ ນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດຫມາຍ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ຍຸດທະສາດຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແຕ່ລະໄລຍະ.
- 2) ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ.
- 3) ປະສານສົມທົບ ແລະ ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຂະແໜງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນໃນການພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.
- 4) ຮັບປະກັນການເຊື່ອມສານທັດສະນະບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານ.
- 5) ສອດຄ່ອງກັບຖະແຫລງການສາກົນ, ສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ທີ່ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

3. ການເຊື່ອມສານວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ²⁵

ການເຊື່ອມສານວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາບົດບາດຍິງ-ຊາຍ/ຕົວຊີ້ບອກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນການວາງນະໂຍບາຍ, ນິຕິກຳ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳ ລວມທັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການສະຫຼຸບລາຍງານ ເພື່ອສ້າງໂອກາດໃຫ້ເພດຍິງ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາເທົ່າທຽມກັບເພດຊາຍ.

4. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ²⁶

ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ມີດັ່ງນີ້:

- 1) ການປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ;
- 2) ການບໍ່ໃຫ້ມີການຈຳແນກກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ;
- 3) ການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ;
- 4) ການຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ;
- 5) ການນຳໃຊ້ສະຖິຕິແຍກເພດຍິງ-ຊາຍ

²³ ມາດຕາ 2 ຂອງກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

²⁴ ມາດຕາ 5 ຂອງກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

²⁵ ມາດຕາ 3 ຂໍ້ 4 ຂອງກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

²⁶ ມາດຕາ 20 ຂອງກົດຫມາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

5. ຫລັກການຈັດສັນງົບປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ

ງົບປະມານແມ່ນເອກະສານ ທີ່ຄົບຖ້ວນທີ່ສຸດຂອງແຜນການ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຂອງລັດຖະບານ ໃນການຕິດຕາມເບິ່ງວ່າເງິນນັ້ນໄດ້ມາຈາກແຫລ່ງໃດ ແລະ ຖືກນຳໃຊ້ແບບໃດ, ງົບປະມານ ກຳນົດວິທີ ການລະດົມທຶນຂອງລັດ, ວິທີການນຳໃຊ້ ແລະ ຜູ້ໃດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ. ສະນັ້ນ, ການປະຕິບັດຄຳໝັ້ນໝາຍກ່ຽວກັບ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີມາດຕະການ ໂດຍລວມເອົາທັດສະນະບົດບາດຍິງ-ຊາຍເຂົ້າໃນການວາງແຜນ ແລະ ແຜນງົບປະມານ ແລະ ການລົງທຶນທີ່ແທດເໝາະໃນການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມແຕກໂຕນລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ.

ການຈັດສັນງົບປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ບໍ່ແມ່ນການສ້າງງົບປະມານແຍກຕ່າງ ຫາກສຳລັບແມ່ຍິງ, ຫຼືເພີ່ມການໃຊ້ຈ່າຍໃນໂຄງການຂອງແມ່ຍິງເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ເປັນການສະໜອງງົບປະມານທີ່ຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມສະເໝີ ພາບຍິງ-ຊາຍ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າການເກັບກຳ ແລະ ຈັດສັນຊັບພະຍາກອນຂອງລັດໄດ້ດຳເນີນໄປໃນທາງທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະກອບສ່ວນເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ. ເປັນບາດກ້າວໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ພຽງ ແຕ່ແມ່ນຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສິດທິຂອງແມ່ຍິງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມັນຍັງມີຄວາມໂປ່ງໃສຕໍ່ປະຊາຊົນຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດ ຫັນປ່ຽນນະໂຍບາຍເສດຖະກິດທີ່ນຳໄປສູ່ຜົນປະໂຫຍດໃນທົ່ວສັງຄົມ.

6. ສະຖິຕິບົດບາດຍິງ-ຊາຍ

ສະຖິຕິບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນໃນການວັດແທກ ແລະ ຕິດຕາມສະພາບຄວາມເປັນຈິງຂອງຊີວິດ ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ແລະ ຂອງເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍ. ຫົວຂໍ້ ແລະ ບັນຫາທີ່ຫຼາກຫຼາຍແມ່ນກວມເອົາພາຍໃຕ້ຫົວ ຂໍ້ຂອງສະຖິຕິບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງບົດບາດການປ່ຽນແປງຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍໃນສັງຄົມ, ໃນເສດ ຖະກິດ ແລະ ໃນຄອບຄົວ ແລະ ຄົວເຮືອນ.

ສະຖິຕິບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນຫຼາຍກ່ວາຂໍ້ມູນທີ່ເປັນສະຖິຕິແຍກເພດ, ສະຖິຕິແຍກເພດແມ່ນພຽງແຕ່ຂໍ້ມູນທີ່ ເກັບກຳ ແລະ ຈັດຕາຕະລາງແຍກຕ່າງຫາກສຳລັບແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ. ສະຖິຕິບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເປັນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ວິໄຈ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຢ່າງຄົບຖ້ວນ, ມີການແຍກຕາມເພດ, ອາຍຸ, ຄວາມພິການ, ເຜົ່າ, ພູມລຳເນົາ ແລະ ສະຖານະ ພາບດ້ານເສດຖະກິດສັງຄົມ ແລະ ການນຳໃຊ້ຕົວຊີ້ບອກທີ່ສາມາດວັດແທກໄດ້ ເພື່ອປະເມີນສະຖານະ ພາບຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າ ເພື່ອກ້າວໄປສູ່ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍຢ່າງແທ້ຈິງ.

ສະຫລຸບລວມແລ້ວ, ສະຖິຕິບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນກຳນົດໂດຍຜົນລວມຂອງຄຸນລັກສະນະດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- (1) ຂໍ້ມູນທີ່ແຍກເພດ;
- (2) ຂໍ້ມູນທີ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງບັນຫາຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ;
- (3) ຂໍ້ມູນທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຊີວິດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ;
- (4) ວິທີການເກັບກຳຂໍ້ມູນຈະຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງປັດໃຈທາງສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳສັງຄົມທີ່ອາດຈະເຮັດໃຫ້ມີຄວາມ ລຳອຽງໃນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.

7. ແຫຼ່ງທຶນ

ແຫຼ່ງທຶນທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ແມ່ນມາຈາກແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ.

ແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນ: ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສົມທົບກັບກະຊວງການເງິນ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະໜອງ ງົບປະມານໃຫ້ແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຢ່າງເໝາະສົມເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານ ແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີຄັ້ງທີ IV (2021-2025). ທຸກຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຈະຕ້ອງໄດ້ ຈັດສັນງົບປະມານຂອງຕົນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕົນ ໂດຍນຳໃຊ້ຫລັກການຈັດສັນງົບປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ.

ແຫຼ່ງທຶນການຊ່ວຍເຫຼືອ: ພົວພັນຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ສະຖາບັນການເງິນ, ອົງການ ຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດເພື່ອຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ທຶນຮອນ.

II. ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

1. ຄຸກມດ

ຄຸກມດ ມີໜ້າທີ່ຊີ້ນຳ ແລະ ນຳພາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ເພື່ອຫັນເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳອັນລະອຽດຂອງວຽກງານແຕ່ລະດ້ານໃນແຕ່ລະຂົງເຂດ.

ທ້ອງຖິ່ນກອງເລຂາ ຄຸກມດ ມີບົດບາດໃນການປະສານງານ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ພະແນກຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ບັນດາກະຊວງ-ອົງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ; ທ້ອງຖິ່ນກອງເລຂາ ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ປະຕິບັດພາລະບົດບາດຂອງຕົນຜັນຂະຫຍາຍແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳອັນລະອຽດຂອງພາກສ່ວນຕົນ, ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຂົນຂວາຍຊອກຫາແຫລ່ງທຶນສົມທົບກັບງົບປະມານຂອງລັດເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດໃຫ້ບັນລຸຕາມຄາດໝາຍທົ່ວໄປໄວ້.

2. ຄຸກມດ ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ

ບັນດາຂະແໜງການ, ອົງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ໂດຍຄຸກມດ ກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ/ນະຄອນຫຼວງ ຜັນຂະຫຍາຍເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳອັນລະອຽດຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ແລະ ເຮັດໜ້າທີ່ເປັນເສນາທິການຫັນເອົາແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເຂົ້າມາເປັນແຜນດຳເນີນງານ, ແຜນການ, ໂຄງການ ແລະ ງົບປະມານ ໂດຍເຊື່ອມຈອດກັບລະບົບການສ້າງແຜນການ, ແຜນງົບປະມານລວມຂອງຂະແໜງການ, ອົງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

ຂະແໜງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ສູນສະຖິຕິ ຮັບຜິດຊອບ ໃນການເຊື່ອມແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງ ແລະ ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດແຕ່ລະໄລຍະ; ຄົ້ນຄ້ວານິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ ຫຼື ມາດຕະການໃດໜຶ່ງທີ່ເໝາະສົມໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເຊື່ອມທັດສະນະບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນການວາງແຜນງານ, ໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ; ປັບປຸງແບບຟອມປະເມີນຜົນໂຄງການກ່ອນອະນຸມັດເຂົ້າແຜນ ແລະ ພາຍຫຼັງສຳເລັດໂຄງການ ໃຫ້ມີມາດຖານກ່ຽວກັບການເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໃນເວລາສ້າງແຜນ ແລະ ສຳເລັດໂຄງການ; ສົມທົບກັບບັນດາພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເກັບກຳ ແລະ ສ້າງຖານຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບສະພາບ ແລະ ແນວໂນ້ມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍແຍກເພດ, ອາຍຸ, ໄວ, ຄວາມພິການ, ພູມລຳເນົາ ແລະ ສະຖານະພາບທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ພ້ອມທັງພິມເຜີຍແຜ່ ແລະ ສະໜອງໃຫ້ສັງຄົມ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອເປັນພື້ນຖານ ໃນການກຳນົດນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ນິຕິກຳ ເພື່ອຮັບມືກັບຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ.

ຂະແໜງການເງິນ ຮັບຜິດຊອບຈັດສັນ ແລະ ສະໜອງງົບປະມານຂອງລັດຢ່າງເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດ; ຄົ້ນຄ້ວານິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ ຫຼື ມາດຕະການໃດໜຶ່ງທີ່ເໝາະສົມ ໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເຊື່ອມທັດສະນະບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນການຈັດສັນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ລາຍງານ ງົບປະມານທີ່ເອົາໃຈໃສ່ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ຮັບຜິດຊອບ ການບໍລິການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບ, ໃຫ້ການບໍລິການ ແລະ ອຸດໜູນ ການກວດທ້ອງ ແລະ ການເກີດລູກທີ່ບໍ່ເສຍຄ່າ, ໃຫ້ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບໂພຊະນາການ ແລະ ການວາງແຜນຄອບຄົວ ແລະ ເພື່ອຫລຸດຜ່ອນອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ ແລະ ເດັກ. ປັບປຸງລະບົບການເກັບກຳຂໍ້ມູນຂອງຂະແໜງການສາທາລະນະສຸກ ໂດຍການແຍກເພດ, ອາຍຸ, ຊົນເຜົ່າ, ພູມລຳເນົາ ໂດຍສະເພາະ ກ່ຽວກັບການລູກທີ່ບໍ່ປອດໄພ, ອັດຕາການຂອງແມ່ຍິງ, ມະເຮັງເຕົ້ານົມ, ມະເຮັງປາກມິດລູກ ລວມທັງກົນໄກການຕິດຕາມຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບທີ່ເກີດຈາກບັນຫາດັ່ງກ່າວ; ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ແມ່ຍິງຊົນນະບົດໄດ້ເຂົ້າເຮັດວຽກ ແລະ ເປັນອາສາໝັກໃນຂັ້ນບ້ານ ແລະ ສຸກສາລາ. ຄົ້ນຄ້ວາສ້າງນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບການໃຫ້ຖືພາ ແລະ ການຫລຸດລູກທີ່ຖືກກົດໝາຍ; ເຊື່ອມວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນລະບົບການ ຮຽນການສອນຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ, ມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາຕ່າງໆຂອງສາທາລະນະສຸກ.

ຂະແໜງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຮັບຜິດຊອບ ພັດທະນາເດັກ ແລະ ແມ່ຍິງທາງດ້ານການສຶກສາ ໂດຍການ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນໃນທຸກລະດັບການສຶກສາຄຽງຄູ່ກັບເພດຊາຍ ແລະ ເດັກຊາຍ ລວມ ທັງການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ, ຊັ້ນປະຖົມພາກບັງຄັບ, ມັດທະຍົມສຶກສາ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃນການຮຽນຕໍ່ ວິຊາຊີບ, ໃຫ້ຄວາມຮູ້ທາງດ້ານກົດໝາຍ, ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ ໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ ທັງໃນໂມງຮຽນ ແລະ ນອກໂມງຮຽນລວມທັງຊຸມຊົນ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ເດັກຍິງ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເດັກຍິງມີວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ມີ ຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂຶ້ນ; ສະໜອງນະໂຍບາຍສະໜອງທຶນການສຶກສາໃຫ້ແກ່ເດັກຍິງ ແລະ ແມ່ຍິງ, ສະໜອງນະໂຍບາຍ ທຶນຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ສະໜອງທຶນນະໂຍບາຍໃຫ້ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທີ່ອອກໂຮງຮຽນໄດ້ຮັບທຶນຝຶກການສຶກສາ ແລະ ການອົບຮົມວິຊາຊີບ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ດ້ອຍໂອກາດ, ຢູ່ຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ. ສືບຕໍ່ຈັດການຮຽນການສອນໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນ ຂັ້ນ ອະນຸບານ, ປະຖົມ, ມັດທະຍົມ, ອະຊີວະສຶກສາ ແລະ ມະຫາວິທະ ຍາໄລ ກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ກ່ຽວຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ; ປັບປຸງສະຖານການສຶກສາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ມີຄວາມ ປອດໄພ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.

ຂະແໜງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ສະຫະພັນກຳມະການລາວ ຮັບຜິດຊອບ ສົ່ງ ເສີມໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ຮຽນ ແລະ ຝຶກວິຊາຊີບໃນຂະແໜງກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການບໍລິການ; ຝຶກອົມວິຊາຊີບ ແລະ ສະໜັບສະໜູນທຶນຮອນໃຫ້ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍເພດຍິງ ທີ່ໄປເຮັດວຽກແບບບໍ່ມີເອກະສານ ແລະ ແຮງງານຢູ່ໃນກຸ່ມສ່ຽງ, ດ້ອຍໂອກາດ ມີວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ໜັ້ນຄົງ; ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນການ ຈັດຕັ້ງນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍ ໃຫ້ຍິງ-ຊາຍທີ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງໃນຕຳແໜ່ງ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຄືກັນ ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງເທົ່າທຽມກັນ; ຄົ້ນຄ້ວາປັບປຸງ ປັບປຸງມາດຕາ 83 ຂອງກົດໝາຍແຮງງານ ເພື່ອກຳນົດນິຍາມກ່ຽວກັບການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ ແລະ ໃຊ້ມາດຕະການ ລົງໂທດຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ, ນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບ ການນຳໃຊ້ແຮງງານເພດຍິງ ແລະ ແຮງງານເຄື່ອນຍ້າຍ ເພດຍິງ.

ຂະແໜງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ຮັບຜິດຊອບ ຄົ້ນຄ້ວາ, ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ເໝາະສົມ ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເດັກ, ແມ່ຍິງ, ກຸ່ມຄົນດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ຄົນພິການ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາຕົວເມືອງ ເພື່ອສ້າງໂອກາດວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ໃຫ້ສາມາດນຳໃຊ້ໂດຍທຸກພາກສ່ວນ.

ຂະແໜງ ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ຮັບຜິດຊອບ ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສະໜອງທຶນຮອນ ໃຫ້ແມ່ຍິງ ໂດຍສະ ເພາະແມ່ຍິງທີ່ຢູ່ຊົນນະບົດ, ເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ ໃນການປູກຝັງ-ລ້ຽງສັດ, ການຜະລິດກະສິກຳ ຕິດພັນກັບອຸດສາຫະ ກຳປຸງແຕ່ງ; ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກຸ່ມການຜະລິດເພື່ອກ້າວໄປສູ່ການເປັນສະຫະກອນ, ຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ທີ່ໜັ້ນຄົງໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງທີ່ດ້ອຍໂອກາດ, ຈັດສັນທີ່ດິນກະສິກຳ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດດຳເນີນການ ປູກຝັງ-ລ້ຽງສັດ; ເຊື່ອມສານວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນບັນດານະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂະແໜງ ກະສິກຳ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າ ກຸ່ມແມ່ຍິງທີ່ເຮັດກະສິກຳຄືເປັນເປົ້າໝາຍຫຼັກໃນການຮັບຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເພື່ອສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ຕົນເອງ ແລະ ຄອບຄົວ ໂດຍສະເພາະຜູ້ທີ່ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ທຸກຍາກ.

ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ-ການຄ້າ ຮັບຜິດຊອບ ສົ່ງເສີມໃຫ້ແມ່ຍິງ ດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍການສະໜອງ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ ເປັນຕົ້ນ ໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບ ຫັດຖະກຳ, ອຸດສາຫະກຳການປຸງແຕ່ງ, ການບໍລິການເງິນ, ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທຸລະກິດ, ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ເອື້ອຍອຳນວຍສະ

ພາບແວດລ້ອມໃຫ້ຜູ້ປະກອບການໄດ້ຮັບການພັດທະນາທຸລະກິດຂອງ ໂດຍສະເພາະ ຈຸນລະວິສາຫະກິດ, ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ສາມາດແຂ່ງຂັນໃນຍຸກຂອງການເຊື່ອມໂຍງກັບເສດຖະກິດປະຊາຄົມອາຊຽນ. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ກຸ່ມການຜະລິດອຸດສະຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ຫັດຖະກຳ ເປັນຕົ້ນ ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ແລະ ການຕະຫຼາດ.

ຂະແໜງທະນາຄານ ຮັບຜິດຊອບ ສົ່ງເສີມໃຫ້ແມ່ຍິງ ດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍການ ສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບການ ເພື່ອຊຸກຍູ້ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃນການຕິຖອຍ ສິ່ງທີ່ກົດກັ້ນການເຂົ້າຫາສິນເຊື້ອຂອງເພດຍິງ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບແຕ່ລະປະເພດຂອງສະຖາບັນການເງິນ; ປັບປຸງລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ແລະ ສະຖິຕິ ກ່ຽວກັບການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການທາງດ້ານການເງິນ ທີ່ນຳໃຊ້ສະຖິຕິບົດບາດຍິງ-ຊາຍ.

ຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮັບຜິດຊອບໃນການເຊື່ອມສານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ການເຂົ້າໃນນະໂຍບາຍຍຸດທະສາດ, ແຜນງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ.

ຂະແໜງພາຍໃນ ແລະ ຈັດຕັ້ງສູນກາງພັກ ຮັບຜິດຊອບ ໃນການສ້າງນິຕິກຳ ແລະ ມາດຕະການ ພິເສດຊົ່ວຄາວ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແມ່ຍິງສາມາດເຂົ້າຢູ່ໃນຕໍາແໜ່ງນຳພາຄຸ້ມຄອງ ໃນແຕ່ລະຂັ້ນ. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ພະນັກງານທີ່ຢູ່ໃນແຜນກຳນົດພະນັກງານນຳພາຄຸ້ມຄອງ ທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ, ລະດັບທິດສະດີການເມືອງ-ການປົກຄອງ; ການສ້າງນະໂຍບາຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ໃນຂະແໜງ ການປົກຄອງ ລວມທັງການຍົກລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ໃຫ້ກັບບັນດານັກການເມືອງ, ນາຍບ້ານ ແລະ ປະຊາຊົນທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີ ພາບ ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງເຕັມສ່ວນ.

ຂະແໜງຖະແຫຼງຂ່າວ-ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຮັບຜິດຊອບການຮ່າງດຳລັດວ່າດ້ວຍການສ້າງຄອບຄົວວັດທະນະທຳ, ຮ່າງດຳລັດວ່າດ້ວຍການແຕ່ງກາຍ, ຮ່າງດຳລັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງວັດທະນະທຳຢູ່ສະຖານທີ່ສາທາລະນະ, ຮ່າງດຳລັດຄຸ້ມຄອງພິທີກຳທາງວັດທະນະທຳ ລວມທັງຮັບຜິດຊອບໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ, ມູນເຊື້ອວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ ແລະ ຂອງແມ່ຍິງລາວ, ສົນທິສັນຍາຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວພັນເຖິງສິດທິຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ການສ້າງ ແລະ ໂຄສະນາບົດຄວາມກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຜ່ານສື່ຕ່າງໆ; ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນ ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຂອງປະຊາຊົນ ລວມເຖິງຄົນພິການ, ຊົນເຜົ່າ ແລະ ປະຊາຊົນໃນເຂດຊົນນະບົດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຂະແໜງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມ-ມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ ຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ປອດໄພຂອງແມ່ຍິງ ລວມທັງການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ສະກັດກັ້ນການຜະລິດ ແລະ ເຜີຍແຜ່ສື່ລາມິກຕ່າງໆ ທີ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍຂອງລັດ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ. ສ້າງເງື່ອນໄຂເພື່ອເຊື່ອມສານກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນລະບົບການຮຽນການສອນຢູ່ໃນສະຖາບັນ.

ຂະແໜງຍຸຕິທຳ ຮັບຜິດຊອບໃນການປະສານງານກັບທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃນການທົບທວນ, ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງກົດໝາຍໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບຕົວຈິງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ພົວພັນເຖິງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ; ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ບັນດາກົດໝາຍ, ນິຕິກຳຕ່າງໆ ໃຫ້ກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງຢູ່ໃນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແນໃສ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການເຄົາລົບ ແລະ ມີສະຕິເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍໃຫ້ນັບມື້ນັບດີຂຶ້ນ.

ຂະແໜງຍຸຕິທຳ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ໄອຍະການປະຊາຊົນ ແລະ ສານປະຊາຊົນ ຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບລະບົບຍຸຕິທຳສຳລັບແມ່ຍິງ, ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂັດແຍ່ງຂັ້ນບ້ານ ແລະ ພະນັກງານຍຸຕິທຳ, ຕຳຫຼວດ, ໄອຍະການ, ຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ຄະນະສານ ທຸກຂັ້ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນໆທີ່ຕິດພັນກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ; ປັບປຸງກົນໄກຮັບຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາການປະຕິບັດແກ້ໄຂຄຳຮ້ອງທຸກໃຫ້ມີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ ຮັບຜິດຊອບໃນການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີການລະເມີດສິດ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ຮັບສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳໃນທຸກດ້ານເທົ່າທຽມກັບເພດຊາຍ; ມີໜ້າທີ່ໂຄສະນາປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ກົດໝາຍຂອງລັດ, ມູນເຊື້ອວັດທະນະທຳອັນດີງາມຂອງຊາດ, ສິນທິສັນຍາສາກົນທີ່ພົວພັນເຖິງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງລາວບັນດາເຜົ່າ, ຄອບຄົວ ແລະ ຊຸມຊົນ; ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ຄຳປົກສາ ແລະ ປົກປ້ອງແມ່ຍິງ-ເດັກນ້ອຍ ຂຶ້ນສູນກາງນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ.

ອົງການແນວລາວສ້າງຊາດ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງສຳພັນທາງດ້ານການເມືອງຂອງທົ່ວສັງຄົມ, ສຶກສາອົບຮົມເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີປອງດອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໂດຍສະເພາະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ; ຮັບຜິດຊອບໃນສ້າງຂະບວນການປຸກຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ລຶບລ້າງປະເພນີການປະຕິບັດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີທີ່ເກົ່າແກ່ຫຼ້າຫຼັງທີ່ມີການຈຳແນກບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ໃຫ້ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ, ການນຳຂຶ້ນເມືອງ, ເຈົ້າກົກເຈົ້າເຫລົ່າ, ຜູ້ນຳທາງສາດສະໜາ, ຜູ້ຊາຍ ແລະ ເດັກຊາຍ.

ສູນກາງສະຫະພັນກຳມະບານລາວ ແລະ ສູນກາງຊາວໜຸ່ມ ສປປ ລາວ ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂອງພັກ, ຮັບຜິດຊອບໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ກົດໝາຍຂອງລັດ, ສິນທິສັນຍາສາກົນທີ່ພົວພັນເຖິງສິດທິຂອງແມ່ຍິງ ຕາມສາຍຕັ້ງຂອງຕົນ ແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນຮາກຖານ.

ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ, ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແລະ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ເຂົ້າຮ່ວມປະກອບສ່ວນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

III. ການຕິດຕາມຊຸກຍູ້, ປະເມີນຜົນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານ

ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ທຸກຂັ້ນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນຕ້ອງມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ ຮັບຜິດຊອບເປັນໃຈກາງໃນການລາຍງານໃຫ້ ຄຊກມດ ກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.
2. ສ້າງລະບົບ ແລະ ເຄື່ອງມືໃນການຕິດຕາມກວດກາປະເມີນຜົນ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃຫ້ເປັນລະບົບຄົບຊຸດ ພ້ອມທັງໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິທີການນຳໃຊ້.
3. ຄກມດ ຂັ້ນ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ/ເມືອງ ຕິດຕາມກວດກາຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຜັນຂະຫຍາຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ໃນຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນໂດຍມີພະແນກ, ຂະແໜງ ແລະ ໜ່ວຍງານຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ ຊຶ່ງເປັນເສນາທິການເພື່ອສະຫຼຸບລາຍງານໃຫ້ ຄຊກມດ ເປັນປົກກະຕິ.
4. ຄກມດ ທຸກຂັ້ນ ຈັດກອງປະຊຸມແຕ່ລະໄລຍະຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອຖອດຖອນບົດຮຽນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດວຽກງານ ແລະ ສັງລວມຂໍ້ມູນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຈະແຈ້ງເປັນລະບົບເພື່ອສະໜອງ ໃຫ້ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ.
5. ຄຊກມດ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງເຊື່ອມໂຍງ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.
6. ພະແນກ, ໜ່ວຍງານ ແລະ ຂະແໜງ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງຈັດກອງປະຊຸມປະຈຳໄຕມາດ.
7. ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ ຈັດກອງປະຊຸມກັບ ຄກມດ ກະຊວງ, ອົງການທຸກໆ 03 ເດືອນ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມຮ່ວມກັບ ຄກມດ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ແຂວງທຸກໆ 06 ເດືອນເພື່ອສະຫຼຸບວຽກງານ
8. ຄຊກມດ ຈັດກອງປະຊຸມຄົບຄະນະເປີດກ້ວາງ 01 ຄັ້ງຕໍ່ປີ.
9. ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ ປະສານສົມທົບກັບທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ດຳເນີນການປະເມີນຜົນ ໄລຍະກາງ (2023) ແລະ ໄລຍະທ້າຍ (2025) ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ລວມທັງການປະຕິບັດພັນທະ ໃນຂອບຂອງສິນທິສັນຍາຊີດໍ, ຖະແຫຼງການ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານປັກກິ່ງ+25 ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.
10. ຄກມດ ສະຫລຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນຂະ ແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນຕົນ ໃຫ້ ຄຊກມດ ປະຈຳ 6 ເດືອນ, ປີ, ກາງສະໄໝ ແລະ 5 ປີ.
11. ການລາຍງານຂອງ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ສະຖິຕິ ແຍກເພດ, ອາຍຸ, ຊົນເຜົ່າ, ຄວາມພິການ, ພູມລຳເນົາ ແລະ ຖານະເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.
12. ຄຊກມດ ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະ ເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃຫ້ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ປະຈຳແຕ່ລະໄລຍະ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1

ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 1: ສະມາຊິກສະພາ

ລ/ດ	ລາຍການ	ສະໄໝທີ VII				ສະໄໝທີ VIII				ສະໄໝທີ IX					
		ລວມ	ຍິງ	%	ຊາຍ	ລວມ	ຍິງ	%	ຊາຍ	ລວມ	ຍິງ	%	ຊາຍ	%	
1	ສະຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ	132	33	25	99	75	41	27,52	108	72,48	164	36	21,95	128	78,05
2	ສະພາປະຊາຊົນແຂວງ ສະໄໝທີ I, II						630	31,94	245	68,05	492	150	30,48	342	69,52

ແຫລ່ງຂໍ້ມູນ: ສະພາແຫ່ງຊາດ, ປີ 2021

ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 2: ແມ່ຍິງໃນຕໍາແໜ່ງນໍາພາ-ຄຸ້ມຄອງ ໃນຂັ້ນຕ່າງໆ ປີ 2021

ລ/ດ	ເນື້ອໃນ	ລວມ	ຍິງ		ຊາຍ	
			ຈໍານວນ	%	ຈໍານວນ	%
I	ຂັ້ນສູນກາງ	148	32	21,62	116	78,38
	ລັດຖະມົນຕີ ແລະ ທຽບເທົ່າ	43	10	23,26	33	76,74
	ຮອງລັດຖະມົນຕີ ແລະ ທຽບເທົ່າ	105	22	20,95	83	79,05

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄຊກມດ ຄັ້ງວັນທີ 8 ກໍລະກົດ 2021

ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 3: ແມ່ຍິງໃນຕໍາແໜ່ງນໍາພາ-ຄຸ້ມຄອງ ໃນຂັ້ນຕ່າງໆ ປີ 2020

ລ/ດ	ເນື້ອໃນ	ລວມ	ຍິງ		ຊາຍ	
			ຈໍານວນ	%	ຈໍານວນ	%
I	ຂັ້ນສູນກາງ	9.592	3.457	36,04	6.135	63,96
	ປະເພດ I	47	7	14,89	40	85,11
	ປະເພດ II	430	87	20,23	343	79,77
	ປະເພດ III	1.232	310	25,16	922	74,84
	ປະເພດ IV	2.303	740	32,13	1563	67,87
	ປະເພດ V	3.563	1.421	39,88	2142	60,12
	ປະເພດ VI	1.012	439	43,38	573	56,62
	ປະເພດ VII	636	272	42,77	364	57,23
	ປະເພດ VIII	369	181	49,05	188	50,95
II	ຂັ້ນແຂວງ	13.466	4.343	32,25	9.123	67,75
	ປະເພດ I	105	19	18,09	86	81,90
	ປະເພດ II	228	42	18,42	186	81,58
	ປະເພດ III	436	68	15,63	368	84,40
	ປະເພດ IV	1.509	257	17,03	1.252	82,97
	ປະເພດ V	3.355	870	25,93	2.485	74,07
	ປະເພດ VI	4.807	1.690	35,16	3.117	64,84
	ປະເພດ VII	1.555	644	41,41	911	58,58
	ປະເພດ VIII	1.471	753	51,19	718	48,81
III	ຂັ້ນເມືອງ	46.424	15.330			
	ປະເພດ I	6	0	0	6	100
	ປະເພດ II	144	2	1,39	142	98,61
	ປະເພດ III	765	99	12,94	666	87,06
	ປະເພດ IV	3.352	495	14,77	2.857	85,23
	ປະເພດ V	6.884	1.419	20,61	5.465	79,39
	ປະເພດ VI	15.68	4.487	28,60	11.202	71,40
	ປະເພດ VII	13.420	5.287	39,40	8.133	60,60
	ປະເພດ VIII	6.164	3.541	57,45	2.623	42,55
IV	ຂັ້ນບ້ານ	30.995	2.855	9,21	28.140	90,79
	ນາຍບ້ານ	8.448	199	2,36	8.249	97,64
	ຮອງນາຍບ້ານ	22.547	2.656	11,78	19.891	88,2

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງພາຍໃນ, ມີນາ ປີ 2020

ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 4: ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນເວທີສາກົນ ປີ 2019

ລ/ດ	ເນື້ອໃນ	ລວມ	ຍິງ		ຊາຍ	
	ເອກອັກຄະລັດຖະທູດ	135	6	4,4	129	95,6
	ອັກຄະລັດຖະທູດທີ່ປຶກສາ	42	1	2,4	41	97,6
	ກົງສຸນໃຫຍ່	46	6	13	40	87
	ທີ່ປຶກສາ	54	12	22,2	42	77,8
	ເລຂາເອກ	153	26	17	127	83
	ເລຂາໂທ	205	47	22,9	158	77,1
	ເລຂາຕີ		68	30,2	157	69,8
		860	116	19,3%	744	80,7%

ແຫລ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ປີ 2020

ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 5: ອັດຕາການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ

ລ/ດ	ລາຍການ	ປີ 2015			ປີ 2020			ທຽບເປີເຊັນ 2015-2020
		ລວມ	ຍິງ	ຊາຍ	ລວມ	ຍິງ	ຊາຍ	
I	ຊັ້ນປະຖົມ							
	ອັດຕາເຂົ້າຮຽນຂັ້ນການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນຂອງເດັກອາຍຸ 5 ປີ	66%			82,7%	82,5%	82,8%	+16,6%
	ອັດຕາເຂົ້າຮຽນຊັ້ນປະຖົມສຸດທິ	97,2%			98,9%	98,7%	99%	+1,7%
	ອັດຕາການລອດເຫຼືອຂອງນັກຮຽນຊັ້ນປະຖົມ	78,3%			82,1%	84,5%	79,8%	+3,8%
	ອັດຕາການປະລະການຮຽນ ຊັ້ນປະຖົມ	5,8%			4,3%	3,7%	4,9%	-1,5%
II	ຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ							
	ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມຂອງນັກຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ	78,1%			83,3%	81,9%	84,6%	+5,2%
	ອັດຕາການປະລະການຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ	7,7%			10,3%	9,7%	10,8%	+2,6%
III	ຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ							
	ອັດຕາເຂົ້າຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ	93,3%	91,8%	94,8%	82,4%	79,6%	84,9%	-10,9%
	ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນລວມຂອງນັກຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ	45,8%			54,8%	52,0%	57,5%	+9%
	ອັດຕາການປະລະການຮຽນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ	4,9%			8,8%	8,7%	8,8%	+3,9%

ແຫລ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ປີ 2020

ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 6: ແມ່ຍິງ ແລະ ໄວໜຸ່ມຍິງ-ຊາຍ ທີ່ຢູ່ໃນເກນອາຍຸເຮັດວຽກ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ວິຊາຊີບ 2016-2020

ຂະແໜງການ	ຂະແໜງ ຮສສ			ພາກສ່ວນລັດ, ຫ/ໜ ທຸລະກິດເອກະຊົນ ແລະ ໂຄງການ			ລວມທັງໝົດ		
	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ
ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້	859	576	283	119.638	72.567	47.071	120.497	73.143	47.354
ອຸດສາຫະກຳ	6.634	4.350	2.284	94.409	68.969	25.440	101.043	73.319	27.724
ບໍລິການ	6.795	2.932	3.863	190.929	85.314	105.615	197.724	88.246	109.478
ລວມ	14.288	7.948	6.430	404.976	178.126	184.556	419.264	234.708	184.556

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ, ປີ 2021

ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 7: ການຈັດຫາງານ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ

ຂະແໜງການ	ຈັດຫາວຽກເຮັດງານທຳ ຢູ່ ພາຍໃນ			ຈັດຫາວຽກເຮັດງານທຳ ສົ່ງໄປຕ່າງປະເທດ			ລວມທັງໝົດ		
	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ
ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້	66.787	47.257	19.530	34.728	21.185	13.543	101.515	68.442	33.073
ອຸດສາຫະກຳ	99.336	77.498	21.838	62.140	35.834	26.306	161.476	113.332	48.144
ບໍລິການ	85.851	44.253	41.598	210.691	90.386	120.305	296.542	134.639	161.903
ລວມ	251.974	188.538	63.436	307.559	147.405	160.154	559.533	316.413	243.120

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ, ປີ 2021

ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 8: ການມີວຽກເຮັດງານທຳ ຂອງພົນລະເມືອງລາວ ໃນເກນອາຍຸ 25-64 ປີ, ປີ 2017

ແຕ່ລະຂະແໜງ	ຜູ້ມີວຽກເຮັດງານທຳໃນເກນອາຍຸ 24-65 ປີ		
	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ
ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້	203.408	221.137	424.545
ອຸດສາຫະກຳ	72.668	128.061	200.729
ບໍລິການ	293.653	332.782	626.435
ລວມ	569.728	681.980	1.251.709

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການ-ສັງຄົມ, ປີ 2021

ຕາຕະລາງສະຖິຕິ 9: ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອ (ປີ 2018 - ມິຖຸນາ 2020)

ລ/ດ	ລາຍການ	ມູນຄ່າປ່ອຍໜີ້ຂອງ ທະນາຄານທຸລະກິດ		ມູນຄ່າປ່ອຍໜີ້ ສະຖານບັນການເງິນທີ່ຮັບເງິນຝາກ		ມູນຄ່າປ່ອຍໜີ້ ສະຖາບັນການເງິນ ທີ່ບໍ່ຮັບເງິນຝາກ		ມູນຄ່າປ່ອຍໜີ້ ສະຫະກອນສິນເຊື່ອ		ມູນຄ່າລວມທັງໝົດ			
		ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ
	ລວມ	75.278,86 100,00%	16.591,46 22,04%	58.687,40 77,96%	1.055,93 100,00%	300,20 28,43%	755,73 71,57%	193,39 100,00%	87,76 45,38%	105,63 54,62%	76.621,13 100,00%	17.015,06 22,21%	59.606,07 77,79%
1	ຂະແໜງ ອຸດສາຫະກຳ	16.594,73 100,00%	849,65 5,12%	15.745,08 94,88%	302,70 100,00%	1,12 0,37%	301,58 99,63%	88,24 100,00%	0,75 0,85%	87,49 99,15%	17.030,66 100,00%	851,52 5,00%	16.179,14 95,00%
2	ຂະແໜງກໍ່ສ້າງ	16.585,75 100,00%	1.489,40 8,98%	15.096,35 91,02%	0,00 100,00%	0,00 0,00%	0,00 0,00%	0,00 100,00%	0,00 0,00%	0,00 0,00%	16.585,75 100,00%	1.489,40 8,98%	15.096,35 91,02%
3	ຂະແໜງປະກອບ ວັດຖຸເຕັກນິກ	16.570,67 100,00%	124,28 0,75%	16.446,39 99,25%	0,00 100,00%	0,00 0,00%	0,00 0,00%	0,00 100,00%	0,00 0,00%	0,00 0,00%	16.570,67 100,00%	124,28 0,75%	16.446,39 99,25%
4	ຂະແໜງຫັດຖະກຳ	16.700,00 100,00%	30,06 0,18%	16.669,94 99,82%	0,00 100,00%	0,00 0,00%	0,00 0,00%	0,00 100,00%	0,00 0,00%	0,00 0,00%	16.700,00 100,00%	30,06 0,18%	16.669,94 99,82%
5	ຂະແໜງການຄ້າ	16.593,36 100,00%	5.095,82 30,71%	11.497,54 69,29%	300,19 100,00%	109,45 36,46%	190,74 63,54%	87,76 100,00%	41,71 47,53%	46,05 52,47%	17.016,95 100,00%	5.259,78 30,91%	11.757,17 69,09%
6	ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້	16.583,42 100,00%	970,13 5,85%	15.613,29 94,15%	300,42 100,00%	14,36 4,78%	286,06 95,22%	87,78 100,00%	17,38 19,80%	70,40 80,20%	17.007,25 100,00%	1.012,50 5,95%	15.994,75 94,05%
7	ຂະແໜງຂົນສົ່ງ ໄປສະນີ	16.545,79 100,00%	177,04 1,07%	16.368,75 98,93%	0,00 100,00%	0,00 0,00%	0,00 0,00%	0,00 100,00%	0,00 0,00%	0,00 0,00%	16.545,79 100,00%	177,04 1,07%	16.368,75 98,93%
8	ຂະແໜງບໍລິການ	16.589,95 100,00%	2.410,52 14,53%	14.179,43 85,47%	300,81 100,00%	3,70 1,23%	297,11 98,77%	87,71 100,00%	2,07 2,36%	85,64 97,64%	17.015,98 100,00%	2.416,32 14,20%	14.599,66 85,80%
9	ອື່ນໆ	193.070,32 100,00%	5.444,58 2,82%	187.625,74 97,18%	300,21 100,00%	171,57 57,15%	128,64 42,85%	87,78 100,00%	25,85 29,45%	61,93 70,55%	193.493,96 100,00%	5.654,18 2,92%	187.839,78 97,08%

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ປີ 2020

ຕົວເລກທີ່ເປັນມູນຄ່າລວມ ແລະ ຂອງເພດຊາຍ ແມ່ນຄິດໄລ່ເອົາ ສຸດຄິດໄລ່ເອົາ. ສຸດຄິດໄລ່ ມູນຄ່າກູ້ຢືມຂອງເພດຊາຍ: ມູນຄ່າຂອງເພດຊາຍ ຄູນໃຫ້ເປັນເຊັ່ນຂອງເພດຍິງ ຫານໃຫ້ເປັນເຊັ່ນຂອງເພດຍິງ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2

ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ມີ 05 ວິທີ²⁷ ດັ່ງນີ້:

- 1) ການປຸກຈິດສໍານຶກກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ;
- 2) ການບໍ່ໃຫ້ມີການຈໍາແນກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ;
- 3) ການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ;
- 4) ການຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ;
- 5) ການນໍາໃຊ້ສະຖິຕິແຍກເພດຍິງ-ຊາຍ.

1. ການປຸກຈິດສໍານຶກກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

ການປຸກຈິດສໍານຶກກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ສາມາດດໍາເນີນດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ ແລະ ວິທີການ ເຊັ່ນ ການເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ, ສຶກສາອົບຮົມ, ເຊື່ອມສານທັດສະນະບົດບາດຍິງ-ຊາຍ, ກໍານົດເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການຮຽນ-ການສອນ, ຜະລິດສື່, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້, ຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງໃນທົ່ວສັງຄົມ ແລະ ຄອບຄົວ, ສ້າງກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເພື່ອປັບປຸງພຶດຕິກຳ, ວັດທະນະທຳ, ຮິດຄອງປະເພນີ, ຄວາມເຊື່ອ, ທັດສະນະຄະຕິ ທີ່ເປັນການໝັ້ນປະໝາດ, ຈໍາແນກ ແລະ ກົດໜ່ວງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.

2. ການບໍ່ໃຫ້ມີການຈໍາແນກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

ການບໍ່ໃຫ້ມີການຈໍາແນກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານດໍາເນີນດ້ວຍ:

- 1) ການສ້າງຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ;
- 2) ການສ້າງນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ;
- 3) ການເຊື່ອມສານທັດສະນະບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ເຂົ້າໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານ;
- 4) ການຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງ, ຄອບຄົວ ແລະ ບຸກຄົນ ເຮັດໜ້າທີ່ສົ່ງເສີມໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນກິດຈະກຳກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ;
- 5) ການສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການສ້າງເງື່ອນໄຂເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການຈໍາແນກ.

²⁷ ກໍານົດໃນມາດຕາ 20 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍທຶນຮັບຮອງໂດຍສະພາແຫ່ງຊາດໃນທ້າຍປີ 2019 ແລະ ປະກາດໃຊ້ໂດຍລັດຖະດໍາລັດປະທານປະເທດ ເລກທີ 029/ປປທ ລົງວັນທີ 09 ມັງກອນ 2020.

3. ການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

ການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແມ່ຍິງ ດ້ວຍການສ້າງໂອກາດໃຫ້ເພດຍິງ ໄດ້ຮັບການສຶກສາ, ຝຶກອົບຮົມ, ພັດທະນາ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມເຄື່ອນໄຫວໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານໃນສັງຄົມ ແລະ ຊີວິດຄອບຄົວ ໂດຍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ເທົ່າທຽມກັບເພດຊາຍໃນເງື່ອນໄຂດຽວກັນ.

4. ການຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

ການຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ມີ ດັ່ງນີ້:

- 1) ໃຫ້ບຸລິມະສິດແກ່ແມ່ຍິງ ໃນກໍລະນີທີ່ມີມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂຄືກັນກັບຜູ້ຊາຍ;
- 2) ກຳນົດ ອັດຕາສ່ວນແມ່ຍິງ ເຂົ້າໃນຕຳແໜ່ງນຳພາ, ຄຸ້ມຄອງ;
- 3) ສ້າງ, ບຳລຸງ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ;
- 4) ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແມ່ຍິງ ໄດ້ຮັບການອຸດໜູນ ແລະ ນະໂຍບາຍຕ່າງໆ.

ການກຳນົດໃນນີ້ ບໍ່ໃຫ້ຖືວ່າເປັນການຈຳແນກປະຕິບັດ.

5. ການນຳໃຊ້ສະຖິຕິແຍກເພດຍິງ-ຊາຍ

ການນຳໃຊ້ສະຖິຕິແຍກເພດຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ, ຕົວເລກ ແລະ ດັດສະນີ ກ່ຽວກັບຍິງ-ຊາຍທີ່ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງ, ຄວາມສະເໝີພາບ ໃນສະຖານະພາບຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍໃນທຸກດ້ານຂອງການດຳລົງຊີວິດ ເຂົ້າໃນການກຳນົດນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການ, ກິດຈະກຳ, ໂຄສະນາ, ຕິດຕາມກວດກາ, ປະເມີນຜົນຄວາມຄືບໜ້າຂອງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3

ຕົວຊີ້ບອກຂອງຄ່າດັດສະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ

(ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຈາກ Human Development Report, 2020, UNDP)

ການຄິດໄລ່ ແລະ ປະເມີນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນໂລກແມ່ນມີ ສອງແຫຼ່ງ ຄື: ບົດລາຍງານ ການພັດທະນາມະນຸດ (ໂດຍ UNDP) ແລະ ບົດລາຍງານຊ່ອງຫວ່າງບົດບາດຍິງ-ຊາຍ (ໂດຍ World Economic Forum). ບົດລາຍງານ ຂອງ UNDP ບໍ່ໄດ້ຈັດອັນດັບວ່າປະເທດຈັດພຽງແຕ່ເປັນກຸ່ມຄື 5 ກຸ່ມ; ບົດລາຍງານຂອງ World Economic Forum ແມ່ນໄດ້ຈັດອັນດັບປະເທດພ້ອມ ຄືດັ່ງທີ່ບັນດາທ່ານເຫັນຕາມສື່ ໂຊຊຽວຕ່າງໆນັ້ນ;

ແຕ່ສໍາລັບປະເທດເຮົາການເອົາຄ່າດັດສະນີດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນານັ້ນແມ່ນເອົາຕາມ ບົດລາຍງານຂອງອົງການ UNDP ແລະ ລັດຖະບານກໍໄດ້ຮັບຮອງເອົາຕາມ ນະໂຍບາຍພັດທະນາປະຊາກອນ ທີ່ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ຮັບຜິດຊອບສ້າງ, ດັ່ງນັ້ນ ຢູ່ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດຄັ້ງທີ 9 ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຄັ້ງນີ້ແມ່ນ ເອົາຕາມນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ

1. ການຄິດໄລ່ຄ່າດັດສະນີການພັດທະນາຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ (GDI)

ແມ່ນການວັດແທກ ຊ່ອງຫວ່າງຂອງບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ຈາກຜົນສໍາເລັດ ດ້ານການພັດທະນາມະນຸດ ໂດຍຄິດໄລ່ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ໃນ **ສາມ ມິຕິ ຂອງການພັດທະນາມະນຸດ ຄື: ສຸຂະພາບ, ຄວາມຮູ້ ແລະ ມາດຕະຖານການດໍາລົງຊີວິດ** ໂດຍ ນໍາໃຊ້ຕົວຊີ້ບອກອົງປະກອບດຽວກັນກັບໃນ ຄ່າດັດສະນີການພັດທະນາມະນຸດ (HDI).

ຄ່າດັດສະນີການພັດທະນາຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນອັດຕາສ່ວນຂອງ ຄ່າດັດສະນີການພັດທະນາມະນຸດ ທີ່ຄິດໄລ່ແຍກຕ່າງຫາກ ສໍາລັບ ຍິງ ແລະ ຊາຍ ໂດຍ ນໍາໃຊ້ວິທີການດຽວກັນກັບໃນ HDI. ມັນແມ່ນການວັດແທກຊ່ອງຫວ່າງ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໂດຍກົງ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຄ່າດັດສະນີການພັດທະນາມະນຸດ ທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ ຂອງ ຍິງ ແລະ ຊາຍ.

ຄ່າດັດສະນີ 0 ແມ່ນລະດັບການພັດທະນາຕໍ່າສຸດ ແລະ ຖ້າສູງຂຶ້ນໄປຮອດ 1 ແມ່ນມີການພັດທະນາສູງສຸດ

ໝາຍຄວາມວ່າ ການຄິດໄລ່ ຄ່າດັດສະນີການພັດທະນາຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ໄດ້ມາຈາກ ການວັດແທກຊ່ອງຫວ່າງລະຫວ່າງ ຄ່າດັດສະນີການພັດທະນາມະນຸດ ລະຫວ່າງ ຍິງ ແລະ ຊາຍ ຄື:

ຕົວຊີ້ບອກ ມິຕິ ສຸຂະພາບ: ອາຍຸຍືນສະເລ່ຍ ວັດແທກໂດຍ ຄ່າດັດສະນີອາຍຸຍືນ

ຕົວຊີ້ບອກ ມິຕິ ຄວາມຮູ້: ອາຍຸສະເລ່ຍເຂົ້າໂຮງຮຽນ ແລະ ປີສະເລ່ຍຂອງການສໍາເລັດການສຶກສາ ວັດແທກໂດຍ ຄ່າດັດສະນີຂອງການສຶກສາ

ຕົວຊີ້ບອກ ມິຕິ ມາດຕະຖານການດໍາລົງຊີວິດ: ລວມຍອດລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດຕໍ່ຫົວຄົນ (\$) ວັດແທກໂດຍ ຄ່າດັດສະນີ ລວມຍອດລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດ

2. ການຄິດໄລ່ຄ່າດັດສະນີຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ (GII)

ດັດສະນີຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເສຍປຽບທາງດ້ານເພດ, ມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການສູນເສຍໃນການພັດທະນາມະນຸດເນື່ອງມາຈາກຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນຄວາມສໍາເລັດລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ ໃນສາມມິຕິ. ຄ່າເທົ່າດັດສະນີເທົ່າ 0 ແມ່ນມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນທີ່ສຸດ ແລະ ໃຫຍ່ຂຶ້ນຈົນຮອດ 1 ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມສະເໝີພາບກັນສູງສຸດ.

ການຄິດໄລ່ ຄ່າດັດສະນີຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ປະກອບມີ ສາມ ມິຕິ ສໍາຄັນຄື:

- **ຕົວຊີ້ບອກ ມິຕິ ສຸຂະພາບ:** ວັດແທກໂດຍ
 - ອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ຍິງ
 - ອັດຕາການເກີດລູກຂອງໄວໜຸ່ມ
- **ຕົວຊີ້ບອກ ມິຕິ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ:** ວັດແທກໂດຍ
 - ອັດຕາສ່ວນຂອງແມ່ຍິງໃນສະພາແຫ່ງຊາດ
 - ອັດຕາສ່ວນຂອງຜູ້ໃຫຍ່ທີ່ເປັນແມ່ ຍິງ ແລະ ຊາຍ ອາຍຸ 25 ປີຂຶ້ນໄປ ຢ່າງໜ້ອຍມີການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມ
- **ຕົວຊີ້ບອກ ມິຕິ ສະຖານະພາບທາງເສດຖະກິດ:** ສະແດງອອກໃນການມີສ່ວນຮ່ວມໃນຕະຫລາດແຮງງານ ວັດແທກໂດຍ ອັດຕາການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງກໍາລັງແຮງງານ ຍິງ ແລະ ຊາຍ ອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ.

3. ການຄິດໄລ່ຄ່າດັດສະນີການພັດທະນາແມ່ຍິງ

ບັນດາຕົວຊີ້ບອກ ແລະ ການຄິດໄລ່ ຄ່າດັດສະນີການພັດທະນາແມ່ຍິງ ກໍປະກອບມີ ສາມ ມິຕິ ຄືການຄິດໄລ່ຄ່າດັດສະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ພຽງແຕ່ໃນຂັ້ນນີ້ແມ່ນຈະຄິດໄລ່ແຕ່ແມ່ຍິງເທົ່ານັ້ນ.

4. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແມ່ຍິງ

ການວັດແທກ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງແມ່ຍິງ ປະກອບມີ ສາມ ມິຕິ ຄື: ສຸຂະພາບຈະເລີນພັນ ແລະ ການວາງແຜນຄອບຄົວ, ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ປະກອບມີ 13 ຕົວຊີ້ບອກຄື:

- **ຕົວຊີ້ບອກ ມິຕິ ສຸຂະພາບຈະເລີນພັນ ແລະ ການວາງແຜນຄອບຄົວ:** ມີ 4 ຕົວຊີ້ບອກ
 - ການຝາກທ້ອງຂອງແມ່ຍິງຖືພາຢ່າງໜ້ອຍໜຶ່ງຄັ້ງ
 - ອັດຕາສ່ວນການເກີດທີ່ມີແພດຊ່ວຍເກີດ ທີ່ມີຄວາມຊໍານານ
 - ອັດຕາສ່ວນການຄຸມກໍາເນີດ (ວິທີການໃດໜຶ່ງ)
 - ການບໍ່ເຂົ້າເຖິງການວາງແຜນຄອບຄົວ
- **ຕົວຊີ້ບອກ ມິຕິ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ:** ມີ 4 ຕົວຊີ້ບອກ
 - ອັດຕາສ່ວນການແຕ່ງດອງ ຂອງແມ່ຍິງອາຍຸ 18 ປີ
 - ອັດຕາສ່ວນການຕັດອະໄວຍາວະເພດຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ

- ອັດຕາສ່ວນຂອງແມ່ຍິງທີ່ເຄີຍຖືກຄວາມຮຸນແຮງຈາກຄູ່ຮ່ວມຊີວິດ
- ອັດຕາສ່ວນຂອງແມ່ຍິງທີ່ເຄີຍຖືກຄວາມຮຸນແຮງຈາກບຸກຄົນອື່ນ

ຕົວຊີ້ບອກ ມິຕິ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ: ມີ 5 ຕົວຊີ້ບອກ

- ສ່ວນແບ່ງຂອງແມ່ຍິງທີ່ຮຽນຈົບ ຫລັກສູດ ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຢີ, ວິສະວະກຳສາດ ແລະ ຄະນິດສາດໃນລະດັບຊັ້ນສູງ
- ສ່ວນແບ່ງຂອງນັກຮຽນທີ່ຈົບຈາກວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຢີ, ວິສະວະ ກຳ ສາດແລະຄະນິດສາດໃນ ການສຶກສາຊັ້ນສູງທີ່ເປັນເພດຍິງ;
- ສ່ວນແບ່ງໃນການຈ້າງງານ ຂອງແມ່ຍິງເປັນຜູ້ບໍລິຫານ ໃນສະດັບສູງ ແລະ ລະດັບກາງ
- ແມ່ຍິງທີ່ມີບັນຊີຢູ່ສະຖາບັນການເງິນ ຫລື ບໍລິການໃຫ້ເງິນຜ່ານມືຖື
- ການຈ່າຍເງິນເດືອນໃຫ້ແມ່ຍິງທີ່ພັກເກີດລູກ

5. ຊ່ອງຫວ່າງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນຊີວິດ

ສະແດງອອກ ໃນຊ່ອງຫວ່າງ ເພດ ໃນການເລືອກ ແລະ ໂອກາດໃນໄລຍະຊີວິດ ຂອງ ໄວເດັກ ແລະ ໄວ ໜຸ່ມ; ຜູ້ໃຫຍ່ ແລະ ຜູ້ສູງອາຍຸ ມີທັງໝົດ 13 ຕົວຊີ້ວັດ

ຕົວຊີ້ບອກ ຂອງເດັກ ແລະ ໄວໜຸ່ມ: ມີ 5 ຕົວຊີ້ບອກ

- ອັດຕາສ່ວນທາງເພດໃນເວລາເກີດ;
- ອັດຕາສ່ວນການເຂົ້າຮຽນລວມໃນຊັ້ນປະຖົມ,
- ອັດຕາສ່ວນການເຂົ້າຮຽນລວມໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ
- ອັດຕາສ່ວນການເຂົ້າຮຽນລວມໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ;
- ອັດຕາການຫວ່າງງານຂອງໄວໜຸ່ມ.

ຕົວຊີ້ບອກ ຂອງຜູ້ໃຫຍ່: ມີ

- ອັດຕາສ່ວນຂອງພົນລະເມືອງທີ່ມີການສຶກສາຢ່າງໜ້ອຍແມ່ນຊັ້ນມັດທະຍົມ.
- ອັດຕາການຫວ່າງງານທັງໝົດ
- ອັດຕາສ່ວນການຈ້າງງານຂອງແມ່ຍິງໃນຂະແໜງທີ່ບໍ່ແມ່ນກະສິກຳ
- ອັດຕາສ່ວນຂອງສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດເພດຍິງ
- ອັດຕາສ່ວນຂອງແມ່ຍິງໃນລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນ
- ເວລາສະເລ່ຍໃນການເຮັດວຽກບ້ານ ແລະ ການເບິ່ງແຍງທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ

ຜູ້ສູງອາຍຸ

- ຈຳນວນຜູ້ໄດ້ຮັບເງິນບໍານານ

ເອກະສານອ້າງອີງ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ (2021). ບົດສະຫຼຸບ 5 ປີ (2015-2020) ແລະ ແຜນການ (2021-2025). ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (2019). ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ດ້ານປະຊາກອນ ແລະ ການພັດທະນາ (2019-2030). ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ປີ 2019, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (2016). ວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ແລະ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດໄລຍະ 10 ປີຄັ້ງທີ IX (2016-2025). ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ (2021). ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີຄັ້ງທີ IX (2021-2025). ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ 2021. ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.

ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ (2021). ຍຸດທະສາດ ການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ວິໄສທັດ ຮອດ ປີ 2030 ເປົ້າໝາຍລວມຮອດ ປີ 2025. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ເມສາ 2021. ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ.

ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ (2021). ແຜນປະຕິບັດງານວຽກຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ວຽກງານແມ່ ແລະ ເດັກໄລຍະ 5 ປີ (2021-2025) ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ. ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ເລກທີ 01/ຄກມດ.ຮສສ, ລົງວັນທີ 8 ເມສາ 2021. ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ.

ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ (2020). ຍຸດທະສາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ວຽກແມ່ ແລະ ເດັກຂອງຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ (2019-2025)

ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງແຫ່ງຊາດ (2015). ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ. 2015. ຄຊກມດ ສົມທົບກັບ ກົມໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ, ກະຊວງຍຸຕິທຳ.

ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງແຫ່ງຊາດ (2016). ວິໄສທັດຮອດປີ 2030, ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ (2016-2025) ແລະ ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ III (2016-2020). ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ພຶດສະພາ 2016. ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄກມຊ, ຄກມຊ.

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ (2017). ບົດລາຍງານການສ້າງຄອບຄົວ, ບ້ານ ແລະ ເມືອງ ພັດທະນາ ທີ່ປະຕິບັດສິດສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ສົ່ງເສີມການພັດທະນາເດັກ ແລະ ປາສະຈາກການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ. ຄຊກມດ.

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ (2019). ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດປະຈຳໄລຍະທີ 8 ແລະ 9 ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງຂອງ ສປປ ລາວ 2019, ຄຊກມດ.

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ (2020). ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ. 2020. ຄຊກມດ ສົມທົບກັບ ກົມໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ, ກະຊວງຍຸຕິທຳ.

ຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ (2021). ບົດສະຫລຸບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກຂອງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແມ່-ເດັກ 5 ປີ (2016-2020) ແລະ ທິດທາງແຜນການ 5 ປີ (2021-2025) (ຮ່າງບົດລາຍງານ). ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ຄຊກມດ.

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ (2018). ຄູ່ມືການຜັນຂະຫຍາຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດ ເລກທີ 348/ລບ ແລະ ບົດ ແນະນຳ ເລກທີ 0830/ກປ ກ່ຽວກັບ ມາດຕະຖານພື້ນທຸກ ແລະ ມາດຕະຖານການພັດທະນາ. ນະຄອນຫຼວງ ວຽງຈັນ, ສິງຫາ 2018. ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ (2020). ໜັງສື ປະກອບຄຳເຫັນໃສ່ຮ່າງແຜນດາເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ສະບັບເລກທີ 055/ຄກມດ-ອຄ ລົງວັນທີ 02 ມິຖຸນາ 2020.

ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ (2020). ໜັງສື ປະກອບຄຳເຫັນໃສ່ຮ່າງແຜນດາເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV (2021-2025) ແລະ ຮ່າງແຜນດາເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ເລກທີ 03/ຄກມດ.ປກສ,ລົງວັນທີ 12 ມິຖຸນາ 2020.

ກະຊວງໂຍທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ(2020). ໜັງສື ປະກອບຄຳເຫັນຕໍ່ຮ່າງແຜນດາເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV(2021-2025) ແລະ ຮ່າງແຜນດາເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ສະບັບເລກທີ 11726/ຍທຂ.ຫກ ລົງວັນທີ 10 ມິຖຸນາ 2020.

ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ (2020). ໜັງສື ປະກອບຄຳເຫັນຕໍ່ຮ່າງແຜນດາເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV(2021-2025) ແລະ ຮ່າງແຜນດາເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ສະບັບເລກທີ 06/ພບ.ຄກມດ ລົງວັນທີ 02 ມິຖຸນາ 2020.

ສະຖາບັນການເມືອງການປົກຄອງແຫ່ງຊາດ (2020). ໜັງສື ປະກອບຄຳເຫັນຕໍ່ຮ່າງແຜນດາເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV(2021-2025) ສະບັບເລກທີ 003/ຄກມດ ລົງວັນທີ 05 ມິຖຸນາ 2020 ແລະ ຮ່າງແຜນດາເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ສະບັບເລກທີ 022/ຄກມດ ລົງວັນທີ 05 ມິຖຸນາ 2020.

ສະຖາບັນວິທະຍາສາດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ (2020). ຫຼັງສື ປະກອບຄຳເຫັນຕໍ່ຮ່າງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV(2021-2025) ແລະ ຮ່າງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ລົງວັນທີ 02 ມິຖຸນາ 2020.

ຫ້ອງວ່າການສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ (2020). ຫຼັງສື ປະກອບຄຳເຫັນຕໍ່ຮ່າງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV(2021-2025) ແລະ ຮ່າງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ສະບັບເລກທີ 01/ຄກມດ.ຫສນຍ ລົງວັນທີ 10 ມິຖຸນາ 2020.

ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນສູງສຸດ (2020). ຫຼັງສື ປະກອບຄຳເຫັນຕໍ່ຮ່າງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IV(2021-2025) ແລະ ຮ່າງແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດເພື່ອຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ 5 ປີ ຄັ້ງທີ II (2021-2025) ສະບັບເລກທີ 11/ຫກ ລົງວັນທີ 9 ມິຖຸນາ 2020.

